

Mengvoer

Uitgave ter gelegenheid van
het 25-jarig bestaan van het
Centrum voor Landbouwpublicaties en Landbouwdocumentatie
te Wageningen
op 30 oktober 1982

Lustrumcommissie Pudoc / Wageningen / 1982

Woord vooraf - 3
 Vijfentwintig jaar na dato - 3
 foto: D.J. Maltha - 4
 Het geboortekaartje van Pudoc - 5
 foto's: Duivendaal, 30 oktober 1967, 10 jaar Pudoc - 7 / Costerweg, 21 mei 1965, opening
 Centrale Offsetdrukkerij - 8 / Uitstapje 1961 - 9 / Uitstapje 1964 - 10
 Basfuturologika - 11
 foto's: J.F.G. van den Bergh - 12 / L. Weiss - 13 / G. Koster - 14
 De belevenissen van een Pudociaanse krielenfokker - 15
 Bram Mutarde presenteert... - 16
 Een betere wereld - 17
 Collage - 19
 Collage - 20
 Communicatie - 21
 Current-online-literature-awareness-service? Dat zoeken we op - 22
 (Mixed Pickles) - 22-85
 Denkend aan Pudoc - 23
 Het documentatiecentrum - 24
 Drie gedichten - 26
 Gedichtje - 26
 foto's: K. van der Berg - 27 / D. van den Born - 28
 Geld'ig - 29
 Gelezen... Een waarschuwing? - 31
 Geluiden van een werkdag - 32
 Gerhardt - 33
 Heeft u het reeds al...? - 35
 Heerenleed - een kort begrip van de Stichting - 36
 foto's: J.C. Rigg - 37 / E. Meijer-Drees - 38 / o.a. P.K. Smit, feest 12½ jaar Pudoc - 39
 Hoe Pudoc aan zijn naam komt - 40
 De hullang en de slang - 41
 Jubileum-prijsvraag - 42
 Kop(s)schurft - 45
 Kwik Kwik sjasjasja - 45
 Landbouwdocumentatie (Extra editie) - 46
 Mopjes - 48
 1957 was het jaar van... - 49
 Een onkritische beschouwing van het kledinggedrag op Pudoc - 49
 Het ontstaan van de naam van het 'Jan-Kopshuis' - 52
 Pudoc - 54
 foto's: Afscheid G.K. Horváth - 55 / Afscheid K. Szteyn - 56
 Pudoc-alfabet - 57
 Pudoc en de politiek - 58
 Pudoc: Gezellig maar gelukkig voorbij - 59
 Pudoc - Onderdeel van een informatiedroom - 60
 foto: Kantine Marijkeweg - 61
 Pudoc's oudste geschiedenis - 62
 Pudomyces argentis: new fungal species from documentary dust - 62
 Reisburo El-Je - 64
 foto's: D.G. van der Heij zingt - 66 / Optreden van M. Langeveld, E. Brouns en M.C.M van
 Gelder - 67 / Optreden van D.J. Maltha - 68
 Het reisje - 69
 Repackaging - 70
 Short communication - 72
 foto's: N.A. Rutgers en baby Mathieu Brouns - 73 / Overhandiging lustrumboek aan Prof.
 Doorenbos (20 jaar Pudoc) - 74 / Lustrumcommissie 1977 - 75
 Terzijde het 25-jarig jubileum van Wadislaw Pudocki - 76
 Uitzicht - 78
 foto's: Optreden van J. Vermeulen - 79 / G.H. van Roekel en W.A. Welboren - 80
 Voordat Kops aan bod kwam - 81
 Voor Pudoc, omdat ze hem 25 jaar drukken - 82
 Was ik maar pottenbakker geworden - 82
 Wordenlijst beleid in de sector Informatieverzorging - 84
 Weinig noten - 86
 De wereld een dansfeest - 86
 foto: A.E. Jorritsma, laatste inspectie Marijkeweg - 87
 Writing kids - 88
 Zonsondergang - 88

woord vooraf

'Mengvoer' is geschreven door Pudocianen, in een ruime zin van het woord, voor Pudocianen in een nog ruimere betekenis. Iedere auteur draagt bij op zijn of haar eigen wijze. Daardoor vindt de lezer in deze uitgave een grote variatie in vorm, sfeer en stijl: verhaaltjes en gedichten, schertsende en serieuze bijdragen, prozaïsche, epische en lyrische ontboezemingen, waar gebeurde en geheel gefantaseerde geschiedenissen.

'Mengvoer' is dus geen hymne op het jarige Pudoc als instelling, geen verhandeling over het in de loop van de afgelopen vijftwintig jaar steeds 'groter gegroeide' instituut, geen nostalgische blik in het verleden, geen wijsgerige bespiegeling over het heden, geen

visionaire meditatie over de toekomst van het Centrum voor Landbouwpublikaties en Landbouwdocumentatie.

Vele bijdragen staan niettemin in een al of niet sterke relatie tot Pudoc. Dat zou ook haast niet anders kunnen als mensen iets moeten schrijven ter gelegenheid van de verjaardag van Pudoc, waaraan zij jarenlang een groot deel van hun aandacht, inzet en energie of althans van hun tijd hebben gewijd.

Maar al met al zegt 'Mengvoer' veel minder over Pudoc dan over de Pudociaan.

En zo is het ook bedoeld.

De redactie

Vijftwintig jaar na dato

Nog niet zo lang geleden - bij het voortschrijden van de tijd lijkt het alsof het tijdsverloop tussen gebeurtenissen korter wordt - werd het 20-jarig bestaan van Pudoc gevierd. Een drukbezocht symposium en de nodige festiviteiten in en rond het kantoor markeerden dit feit.

Niettemin zijn er vijf jaar verlopen tussen toen en thans. We staan nu voor het 25-jarig bestaan,

Vijftwintig jaar Pudoc

Een kwart eeuw.

Als het woord eeuw in de mond genomen kan worden, ben je geneigd je af te vragen: wordt het geen tijd voor een historische studie? Er is veel gebeurd in die vijftwintig jaar dat daar wel aanleiding toe geeft. Ik denk dat het niet te boud gesproken is om te stellen dat Pudoc op het terrein van de informatievoorziening en de informatieverzorging vernieuwend is bezig geweest en nog is. Er is gezicht gegeven aan het uitgeven van publikaties; een bijdrage aan de wereldwijde bekendheid van 'Wageningen'. In Europa was Pudoc één van de eerste instellingen die de geautomatiseerde literatuurinformatie introduceerde en daadwerkelijk toepaste. Een goed geutilleerde offsetdrukkerij completeerde een pakket van voorzieningen ten behoeve van de informatieverbreiding.

Allerlei andere activiteiten rond de 'body' van Pudoc op nationaal en internationaal niveau blijven hier onbesproken, maar hebben zeker bijgedragen aan de ontwikkeling van de activiteiten van de organisatie.

En thans na vijftwintig jaar is het dan zo ver. Na vijftwintig jaar hulp en diensten aan velen, zeer velen in de landbouw en de landbouwwetenschap eindelijk een boekwerk van Pudocianen vòòr Pudocianen.

Er is veel veranderd in die vijf en twintig jaar. Van één enkele kast met boeken voor de losse 'verkoop' naar een magazijn met 800 titels. Terminals everywhere. Een CO die een niet te tellen aantal maal vijftwintig pagina's van de persen liet rollen.

De huisvesting veranderde. De aula, de Costerweg kwam erbij, Duivendaal, de Marijkeweg, het Jan-Kopshuis.

Maar één ding veranderde niet: de sfeer van inventiviteit, van creativiteit is levend als in de begintijd.

Daarvan is dit boekje een bewijs. Een aanwinst ook voor verzamelaars van Pudocaria.

Op naar de volgende vijftwintig jaar en houden zo!

A. Rutgers

Het geboortekaartje van Pudoc

We motte toch wete
naar watte we hete
schreef mijn broer in een boek dat ik eens
van hem kreeg ter gelegenheid van mijn ver-
jaardag. Het was een boek over het eiland
Malta, vandaar.

Ik vond dit een uitstekend motto voor een
bijdrage aan de jubileumuitgave van Pudoc.
Want waarom heten wij eigenlijk Pudocianen?
Het lijkt eenvoudig, maar dat is het toch
niet. Natuurlijk, Pudocianen zijn wij allen
die meewerken of meegewerkt hebben aan Pudoc.
Maar, waarom kozen wij 25 jaar geleden voor
Pudoc? Was het zo maar een ingeving, zoals
moderne ouders op een geboortekaartje zetten
'en we noemen hem Floppie' (omdat dat zo leuk
klinkt) en zich niet afvragen of het jong dat
later ook nog leuk zal vinden. Of was het een
bewuste keuze na veel wikken en wegen? Ja,
dat was het en vandaar dit verhaal.

Tegen de tijd dat de voorbereidingen voor het
oprichten van onze stichting zowat waren af-
gerond en de concept-statuten geen moeilijk-
heden meer opleverden, werd het verzinnen van
een naam voor de nieuwe stichting urgent.
Gelukkig hadden we een aanknopingspunt in de
naam van het al bestaande *Centrum voor Land-
bouwdocumentatie*, dat immers in de nieuwe
stichting opgenomen zou worden. Maar de naam
Centrum voor Landbouwdocumentatie had zelf al
een hele geschiedenis achter zich en we moe-
ten dus dáár beginnen, en wel in 1950.

Centrum voor Landbouwdocumentatie

In dat jaar waren Ministerie van Landbouw,
Visserij en Voedselvoorziening en Landbouw-
hogeschool, na enig beraad, het er al gauw
over eens dat een gezamenlijke literatuur-
documentatie van de afdeling Documentatie van
het ministerie en de bibliotheek van de Land-
bouwhogeschool aantrekkelijke kanten had. En
dus werd informeel besloten iets gemeenschap-
pelijks in het leven te roepen. Iets, maar
wat?

In een bespreking op hoog niveau op het mi-
nisterie (chef kabinet, secretaris-generaal,
raadadviseur, hoofd financiële zaken), waar
ik ook bij mocht zijn, zou dat worden uit-
gemaakt. De datum van die bespreking kan ik
helaas niet meer achterhalen.

Vooraf nog even het volgende: sedert 1948
hadden wij al het weekblad *Landbouwdocumen-
tatie* (gestart in 1945 onder een andere naam)
en het lag daarom voor de hand het woord
'Landbouwdocumentatie' op te nemen in de naam
van het nieuwe orgaan. Bedenk daarbij wel dat
het woord 'informatie' in Nederland toen nog
geen gangbaar woord was voor literatuurdocu-
mentatie en -informatie. Zou dat wel het ge-
val geweest zijn, dan hadden wij voor het
nieuwe orgaan wellicht gedacht aan 'landbouw-
informatie' in plaats van 'landbouwdocumen-

tie'.

Maar - en daar ging het bij die bespreking op
het ministerie om - wat moest vóór dat woord
Landbouwdocumentatie staan? Ik stelde voor:
Instituut voor Landbouwdocumentatie, maar dat
viel slecht. 'Een instituut met die paar men-
sen, zonder eigen huisvesting en geen eigen
begroting? Hoe verzin je het?' hoonde de club
van hoge ambtenaren. Toen probeerde ik *Land-
documentatiedienst*, maar dat was nog erger.
'Je verbeeldt je toch niet dat je een 'dienst'
kan maken van zoiets onbenulligs als landbouw-
documentatie? Je bent de Postcheque- en Giro-
dienst of de Veeartsenijkundige Dienst niet'
spotten de hoge heren meewarig in hun repliek.
Ik deed nog één wanhopige poging om de zaak
te redden en suggereerde *Centrum voor Land-
bouwdocumentatie*. Ik geloof niet dat iemand
begreep wat het begrip 'centrum' inhield als
organisatievorm (ikzelf trouwens ook niet),
maar het werd met gejuich begroet en zo was
de kogel door de kerk en het *Centrum voor
Landbouwdocumentatie* kwam er.

Het was het eerste Centrum dat in Wageningen
werd opgericht. Later zijn er nog twee bij-
gekomen: het *Internationaal Agrarisch Centrum*
(IAC) en het *Centrum voor Agrobiologisch On-
derzoek* (CABO), maar daar is het bij gebleven.
De organisatie van het nieuwe centrum was
krakkemikkig; eigenlijk was er niet eens een
organisatie. Maar het centrum werkte wèl, en-
thousiast en voortvarend!

Naar buiten toe kwam er maar een heel een-
voudige mededeling in *Landbouwdocumentatie*
(Jaargang 7 nr. 1 (1 jan. 1951)): 'Landbouw-
documentatie' wordt uitgegeven door het *Cent-
rum voor Landbouwdocumentatie*. Deze instel-
ling is ontstaan door samentrekking van de
sectie Landbouwdocumentatie van de *Afdeling
Documentatie* van het Ministerie van Landbouw,
Visserij en Voedselvoorziening en de *documen-
tatieafdeling* van de *Bibliotheek van de Land-
bouwhogeschool*.

Behalve de verzorging van het weekblad *Land-
bouwdocumentatie*, heeft het *Centrum voor
Landbouwdocumentatie* zich belast met het ver-
zamelen en toegankelijk maken van literatuur-
bronnen op het gebied van de landbouw, waar-
door het in staat is inlichtingen over litera-
tuur (o.a. in de vorm van literatuurlijsten)
te verstrekken.' Zo simpel ging dat in die
jaren.

Centrum voor Landbouwpublicaties en Landbouw- documentatie

Dit was de voorgeschiedenis en zo stonden wij
in 1959 opnieuw voor de vraag: welke naam
moet de nieuwe organisatie, nu een echte
stichting, compleet met statuten, krijgen?
Twee woorden stonden vast: 'Centrum' en 'Land-
bouwdocumentatie', maar de 'publicaties' of
het 'publiceren' moesten nog worden toegevoegd.
Overwogen werd '*Centrum voor Landbouwdocumen-*

tatie en -publikatie', maar dat leek ons geen goed Nederlands. Beter leek 'Centrum voor Landbouwdocumentatie en Landbouwpublikaties' of, omgekeerd 'Centrum voor Landbouwpublikaties en Landbouwdocumentatie'.

Voor het eerste pleitte dat de 'documentatie' de oudste rechten had; voor het tweede dat in de logische volgorde 'publikaties' komen voor 'documentatie'. We hebben er lang over gedelibereerd. De logische volgorde heeft het gewonnen en zo werd het dan 'Centrum voor Landbouwpublikaties en Landbouwdocumentatie'. In feite moet daar (volgens de statuten) nog voor staan 'Stichting'. Pogingen om 'publikaties' op een of andere manier nog te vervangen door 'publiceren' of 'uitgeven' mislukten en dus bleef het daarbij. Wel hebben wij de vrijheid genomen om in de Engelse vertaling 'publikaties' te vervangen door 'publishing' en het te noemen *Centre for Agricultural Publishing and Documentation*.

Maar daarmee waren wij er nog niet, want het was van het begin af duidelijk dat die officiële naam veel te lang was en zelden correct gebruikt zou worden. Dat bleek juist te zijn: het komt maar zelden voor dat deze naam correct wordt weergegeven en geschreven. 'Publikaties' met een k en meervoud, 'documentatie' met een c en enkelvoud, en dan nog tweemaal 'landbouw', nou, vergeet het maar. Zelfs Pudoc zelf laat nog wel eens een steek vallen bij het vermelden van de officiële naam.

Pudoc

We moesten dus een goed bruikbare afkorting hebben of liever nog een letterwoord dat gemakkelijk in het gehoor lag, zowel in Nederland als in het buitenland. Het letterwoord moest uniek zijn en een beetje aangeven wat wij zouden gaan doen.

Wij hebben van alles geprobeerd. Het langst hebben we nog gestoeid met *Lapudo*. Maar we vonden toch dat dat teveel leek op Cupido en op de toonladder: LaSiDo. Bovendien hadden wij zelf al de neiging om te gaan spreken over 'het Lapudotje' en dat was gewoon een lachertje. Dus Lapudo werd afgekeurd. We kozen tenslotte voor *Pudoc* en wel Pudoc zonder meer en niet 'het Pudoc' (omdat voor een eigenaam geen lidwoord komt) en Pudoc zonder punten tussen de letters.

'Publikaties' en 'documentatie' zaten er beide in, maar 'landbouw' of 'agrarisches' niet. We namen dat op de koop toe, mede tegen de achtergrond dat 'landbouw' niet gangbaar zou zijn voor buitenlandse relaties (en die breidden zich al heel spoedig uit).

Doorslaggevend was dat 'Pudoc' kort en krachtig is en ook voor het buitenland acceptabel zou zijn qua spelling en uitspraak.

Wij hebben ook nog nagegaan of het letterwoord Pudoc uniek was en daarop allerlei lijsten van afkortingen nageslagen. En wij hebben tot voor kort altijd in de mening verkeerd dat het dat was.

Totdat we in 1980 tot de conclusie kwamen dat

er een dorp Pudoc bestaat op de Philippijnen en daar zelfs de naam 'Pudoc-ziekte' heerst! Maar daarover kunnen Rutgers en Molster meer vertellen dan ik!

Met enige angst in het hart hebben wij destijds de reactie afgewacht op onze 'vondst': zou het naamwoord Pudoc als afkorting ingang vinden? Letterwoorden waren nog niet in de mode; de meeste instellingen kortten in die tijd hun naam af door de letters: P.A.W., I.C.W., I.B.S., I.B.V.L. enz. Maar onze vrees bleek ongegrond: al heel spoedig had 'Pudoc' het pleit gewonnen en werd - nationaal en internationaal - een bekende klank.

Vignet

Nog één punt moest worden opgelost: wij wensden een vignet. Wij stelden daaraan de volgende eisen:

1. Pudoc moest in het vignet herkenbaar zijn.
 2. Landbouw, publikaties en documentatie moesten symbolisch aanwezig zijn.
 3. Het vignet moest zowel 'positief' als 'negatief' gebruikt kunnen worden en moest op eenvoudige wijze zowel in 'positief' als in 'negatief' beeld in kleur uitgevoerd kunnen worden (geen raster of arcering).
 4. Het vignet moest zodanig zijn dat het ook bij grote verkleining nog leesbaar zou blijven.
 5. Een tarwe-aar als symbool van de landbouw zou vermeden moeten worden. (Dat symbool was, vonden wij, al veel te vaak gebruikt.)
- Het uitwerken van een vignet komt vooral neer op intuïtie en denkwerk. Toch kozen wij vrij snel voor de volgende elementen: een aardappelblad als symbool voor de (Nederlandse) landbouw (de aardappel is tenslotte een van onze belangrijkste akkerbouwgewassen), een *opengeslagen* publikatie als symbool voor publikaties én documentatie en, hierin, de naam Pudoc.

Van Riel van de Staatsdrukkerij heeft het idee uitgewerkt (we beschikten toen nog niet over een Goedewaagen!). In het ontwerp waren alle gestelde voorwaarden verwerkt en het blijkt dat dit vignet in de praktijk nog steeds voldoet. Alleen vormgeving en letters zijn door Goedewaagen nog eens verfijnd.

Zo werd dan 25 jaar geleden het geboortekaartje van Pudoc de wereld ingestuurd. Het is nu tijd dit feit ietwat feestelijk te herdenken.

D.J. Maltha

Basfutuurologika

Gezeten achter een Bas-terminal moest ik weer eens lang op verbinding met de computer wachten. Verveeld keek ik naar buiten en zag iets vreemds. Er stond een groot gebouw op de parkeerplaats achter het Jan-Kopshuis. Ik ging meteen op verkenning uit. Door een ondergrondse gang kon ik in het nieuwe gebouw komen. Het bleek de nieuwe Centrale Offsetdrukkerij. Onderweg kwam ik alleen maar vreemde mensen tegen. Teruggekomen bij het terminal was er - eindelijk - verbinding. In kleur verscheen er een vriendelijke dame op het scherm die meldde dat zojuist ISN = 10.000.000 was ingevoerd. De hele middag zou gewijd worden aan een feestelijke bijeenkomst. De datum die op het scherm verscheen, verklaarde waarom alles zo vreemd leek. Het was het jaar 2082. Kort hierna verschenen de geldige functies op het scherm. Ik besloot er enkele te proberen. 'Invoeren' was al heel eenvoudig. Via een streepjescode op boeken en bij tijdschriftartikelen waren de meeste gegevens zeer snel in te voeren. 'Zoeken' was al helemaal een feest. De functie 'help' bracht geen onleesbare lijst op het scherm maar gaf direct verbinding met iemand die mondeling hielp. Ik was even beduusd.

Na even bekomen te zijn van de ervaringen besloot ik de - op het scherm rood omrande - servicefunctie te proberen. Er kwam een lange lijst op het scherm. Even er enige van geprobeerd. Bij het 'winkelen' kon ik de verleiding niet weerstaan om een vol-elektronische zoomlens f/0,5 1-10.000 mm te bestellen nadat ik hem op het scherm had laten demonstreren. De functie 'vakantie' gaf snel uitgebreide informatie met als hoogtepunt een elektronische rondwandeling door het bedrijf op het beeldscherm. 'Openbaar vervoer' gaf, behalve - ik had het gevoel dat dit vanzelfsprekend was - informatie over dienstregelingen over de hele wereld, ook een verhaal over nieuwe lijnen en diensten. Vervoer 'van-deur-tot-deur' werd mogelijk gemaakt door elektrische mens- en milieuvriendelijke voertuigen die zowel op de weg als op de rail gebruikt konden worden.

Waar kwam die merkwaardige gouden glans vandaan die niet verdween, toen ik de verbinding met Bas verbrak? Een verkenningstocht buiten het gebouw gaf al gauw de oplossing. De glans kwam van zonnecellen die, ter verbetering van het rendement, voorzien waren van de, aan iedere fotograaf bekende, goudcoating. Ze waren aangebracht in het plaveisel en in muren en daken van gebouwen. Met eigen ogen zag ik nu de verkeersmiddelen die ik al op het scherm gezien had. Ik begaf me door de 'gouden' straten terug naar het Jan-Kopshuis en zette me weer voor het terminal, logde weer in en vroeg de functie 'nieuws' aan. Slecht nieuws was er niet. Ik besloot over twee onderwerpen wat meer informatie te vragen. In Soesterberg zou een mobiele opwerkingsinstallatie het al-

lerlaatste kernwapen ter wereld zonder enige schadelijke residu opwerken en omzetten in elektrische energie. Na het klaren van dit karwij zou de installatie de vele al of niet legale stortplaatsen van kernafval kunnen zuiveren. Rijksweg 27, al jaren geleden versmald en daarna omgezet in een railverbinding was nu geheel ondergronds gebracht. Het herstel van het Amelisweerdbos zou ingeleid worden met een boomfeestdag. Ik kreeg een ongekend geluksgevoel ...

... Alles begon voor mijn ogen te draaien. De Centrale Offsetdrukkerij was ineens weg. Het beeldscherm was weer grijs en in de linker bovenhoek flikkerde een enkel streepje dat bij het indrukken van de retourtoets maar niet wilde veranderen in een dubbele punt. Een blik op de kalender liet zien, dat het nog steeds 1982 was.

Kees Voogd

(advertentie)

Cote du Judooc

Appellation Contrôlée

Lustrumwijn

1957-1982

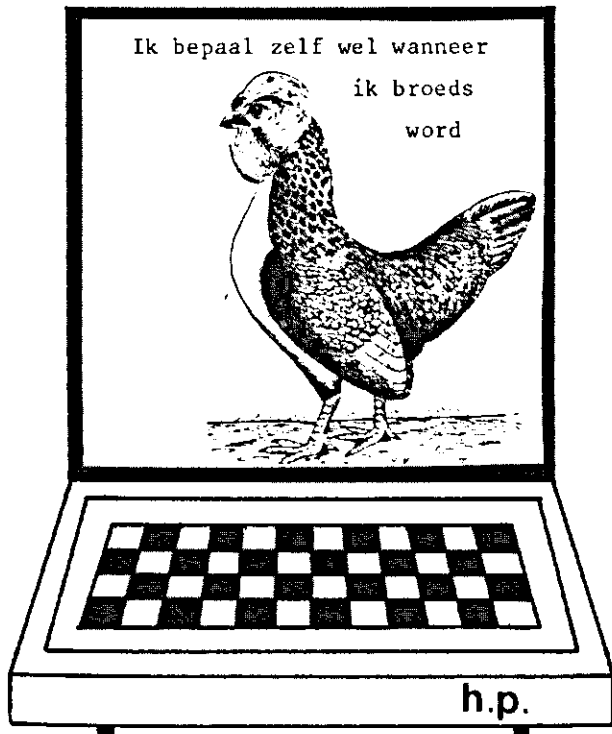
Rode en witte lustrumwijn deze is tegen de prijs van f 3,00 per fles verkrijgbaar tijdens de feestweek in de hal van het Jans Kopshuis

De belevenissen van een Pudociaanse krielenfokker

Het begint met een tocht naar Margraten, alwaar een trioetje Watermaalse baardkrielen wordt gekocht. De haan wordt Jodocus genoemd, de hennen Truus en Trees. Bij gebrek aan een deugdelijk kippenhok worden Jodocus en zijn vrouwen ondergebracht in de glazen hobbykas. Het is dan november 1981.

Daar Watermaalse baardkrielen in de buffcolumbia kleurslag zeer zeldzaam zijn, denkt dhr. S. in januari 1982 al aan uitbroeden. Nu zijn Truus en Trees niet van plan om bij 21 graden vorst al broeds te worden. Geen nood. Een kollega-fokker is bereid zijn zelfgemaakte broedmachine aan dhr. S. te lenen. Het apparaat ziet er uit als een uit zijn krachten gegroeide tempex hoedendoos en wekt derhalve weinig vertrouwen in een goede afloop, maar het enthousiasme van dhr. S. kent geen grenzen. Ondanks de veronderstelling van mevr. S. dat de eieren van Truus en Trees bij 21 graden onder nul welhaast bevroren moeten zijn, voordat ze het daglicht hebben gezien, worden 12 eieren in de hoedendoos geplaatst. Het resultaat na 3 weken broeden is nihil. Uiteraard krijgt de broedmachine de schuld. Dhr. S. besluit een echte broedmachine te kopen en zo worden in mei 8 eieren in een peperdure Turn-X6 broedmachine geplaatst. De ze broedmachine staat in de hobbykamer van mevr. S., met de bedoeling dat zij tijdens de afwezigheid van

dhr. S. de broedzorg van hem overneemt. Na 5 dagen bebroed te zijn, worden de eieren geschouwd. Voor dit doel wordt de staande schemerlamp van de TV gehaald, van zijn kap ontdaan om vervolgens met behulp van een leeg gloeilampendoosje (voorzien van een gat) tot schouwlamp omgebouwd te worden. Twee eieren blijken onbevruucht. Jodocus is blijkbaar niet in topvorm geweest.

Op de avond van de 19de dag begint het eerste kuiken de eierschaal aan te pikken. Dhr. S. zet de wekker op 3.00 uur in de nacht om toch vooral van het gebeuren maar niets te missen. Om 4.00 uur meldt hij enthousiast, dat er al 3 eieren zijn aangepikt. Mevr. S. gromt: "zolang ik maar niet aangepikt word" en slaapt weer verder. De volgende ochtend staat een wiebelend en plakkerig kuiken de hobbykamer in te kijken. Mevr. S. besluit de ochtend verder in de hobbykamer door te brengen. De kinderen worden om de beurt opgetild om het wonder te kunnen aanschouwen, maar er gebeurt niets meer. Zo tegen tienem besluit mevr. S. de natuur een handje te helpen door met een kleine pincet het gat bij de overige twee aangepikte eieren iets groter te maken. Weldra aanschouwt no. 2 het levenslicht, maar no. 3 schijnt geen haast te hebben. Dhr. S. wordt op zijn werk van het gebeuren telefonisch op de hoogte gehouden. Zo rond het middaguur blijkt hij opeens niet meer bereikbaar te zijn en zit mevr. S. in haar eentje met het probleem dat kuiken no. 1 zijn tijd doorbrengt met het pikken van no. 2, terwijl de piepgeluiden uit ei no. 3 steeds zwakker worden. Ei no. 4 is in de loop van de ochtend ook aangepikt, maar dat kan, gezien de eerste twee geboorten, nog wel even duren. Ten einde raad probeert mevr. S. kuiken no. 1 met een felgekleurde ansichtkaart voor het glas van de broedmachine af te leiden en zie daar het lukt. Uiterst voorzichtig wordt vervolgens het kapje van ei no. 3 losgemaakt en het uitgeputte kuiken rolt de broedmachine in. Zo wachten 3 kuikens op de grote baas als hij van zijn werk thuiskomt. De kuikens in de 3 andere eieren blijken 's avonds dood te zijn.

De 3 overlevende kuikens groeien echter voorspeedig op in een grote houten bak onder een verwarmingslamp, nog steeds in de hobbykamer. Ondertussen werkt dhr. S. hard aan het officiële kippenhok. Dat is wel nodig ook. De hobbykamer ruikt ondertussen niet alleen als een kippenhok, de kamer begint er zelfs uit te zien als een kippenhok.

De kuikens blijken alle drie hanen te zijn. De laatste, uit het ei gepelde, haan blijkt na verloop van tijd zelfs een bijna perfecte drietandige kamdoorn (een zeer belangrijk raskenmerk) te bezitten. Dat kan

een grote kampioen worden denkt dhr. S. verheugd.

Ondertussen nadert de Gelderse week, een feestweek waarin o.a. de kinderen hun huisdieren kunnen laten keuren. Dhr. S. besluit zijn 3½ jarig zoontje te bombarderen tot aspirant-krielenfokker en sleept zijn zoontje en zijn mooie jonge haantje naar de keuring. Terwijl zoonlief zich uitstekend vermaakt met de andere op de keuring aanwezige dieren, staat pa geduldig met zijn haan in de rij voor de keuring. En zo waar, het dier krijgt een eervolle vermelding. Dat belooft veel voor de toekomst, als het haantje volwassen is geworden.

Het heeft echter niet zo mogen zijn. Op een zonnige dag besluit mevr. S. de dekens eens flink uit te kloppen. De jonge hanen lopen op dat moment buiten in de ren te genieten van het mooie weer. Bij de eerste klop van de dekens vliegt het drietal luid kakelend omhoog en schiet het hok binnen. 's Avonds konstateert dhr. S. dat zijn aspirant-kampioen bij de vlucht de welhaast perfecte drietandkam heeft gereduceerd tot een tweetandkam. Dag kampioen. Dag medailles en bekens.

Ondertussen zijn er nog twee keer eieren uitgebroed die tezamen nog 9 kuikens opleveren, maar zo'n mooie haan als de voormalige drietand zit er niet meer bij.

Tot overmaat van ramp worden vlak voor de vakantie bijna alle dieren ziek. Dhr. S. neemt één van zijn zieke dieren mee naar de dierenarts en verneemt wat hij al vermoedde: coccidiose en kwartelziekte. Het slachtoffer krijgt een penicillineprik in haar nek, waarbij de dierenarts duidelijk moeite heeft haar nek te raken, zo klein zijn de hennetjes van dit ras. Thuisgekomen verdeelt dhr. S. zijn dieren in twee groepen: één groep mag het overleven, de andere groep moet het overleven. Het gevolg is dat alle hokken tot de konijnehokken, het schuurtje en de hobbykas bevolkt worden met afgezonderde kippen, maar ze overleven het allemaal.

Mocht u zich afvragen wat dit verhaal te maken heeft met het 25-jarig jubileum van Pudoc, dan moet ik u zeggen dat de clubtentoonstelling, het jaarlijkse hoogtepunt van de Renkumse Kleindierverseniging, waarvan dhr. S. bestuurslid is, georganiseerd wordt in dezelfde week als de feestweek van Pudoc. Dhr. S. koestert nog steeds de illusie dat het betreffende haantje nog hoge ogen zal gooien op deze tentoonstelling.

M.a.w. Pudoc beleeft het 50-jarig jubileum ook wel, maar hanen worden hoogstens een paar jaar oud. Dhr. S. zal in deze week zijn aandacht dus moeten verdelen tussen de festiviteiten van Pudoc en van zijn vereniging.

Bram Mutarde
presenteert

Alleen voor zeer sportieve mensen wordt er op 27-10-1982 om 12.00 uur een ludieke-wedstrijd gehouden.

Plaats van handeling kamer 236.

U moet wel een zaag meebrengen (het geeft niet wat voor een zaag) anders is het niet mogelijk om aan deze wedstrijd deel te nemen.

Voor de winnaar stelt de direktie een doos van 12 flessen Cote du Pudoc lustrumwijn ter beschikking.

Een betere wereld

Op een nacht had ik een heilzame droom van een reis naar een andere planeet, waar mensen leven zoals wij hier op aarde. Daar heb ik zo veel gezien, gehoord en ervaren, dat het naar mijn mening de moeite waard is voor een omstandig verslag.

Al direct na aankomst op die planeet ontdekte ik, dat daar geen landsgrenzen zijn en dat daar tussen alle volkeren een voelbare sfeer heerst van saamhorigheid en bijzonder groot geluk bovenal. Opvallend is de geweldige samenwerking en de waarlijk geperfectioneerde organisaties op allerlei gebied. Uitzonderlijk heeft mij ook getroffen, dat er geen werkeloosheid heerst !

Ik heb mij toen afgevraagd wat daarvan de oorzaak kan zijn. Daartoe heb ik mijn ogen en oren goed de kost gegeven en vooral ook uit gesprekken met jong en oud vernomen, dat alle gezonde mensen daar voor een veilig, menswaardig bestaan werken, waarmede zij allen hoogst tevreden en gelukkig zijn. De morele opvattingen en zelfdiscipline staan er op een bijzonder hoog peil. Het bestaansrecht van elk mens is op die planeet gegrondvest op vier principiële grondstellingen, namelijk: liefde, arbeid, eer en geweten.

LIEFDE

A priori is het voortbestaan van de mensheid daaraan te danken. Overigens zijn er ettelijke abstracte begrippen, die met liefde hebben uit te staan. Om uit vele slechts enkele te noemen hebben vriendschap, genegenheid, aanhankelijkheid, vriendelijkheid, belangstelling, medelijden, hulpvaardigheid, verantwoordelijkheid, rechtvaardigheid en last but not least arbeid met liefde en geluk te maken.

ARBEID

Alle gezonde mensen, jong en oud, zonder onderscheid des persoons, doen gewetensvol hun werk op basis van ieder zijn eigen aanleg, keuze, vermogen en opleiding. Agrariërs en het landbouwkundig onderzoek bekleden daar een uiterst belangrijke en hoogst verantwoordelijke positie.

Lijntrekkers en profiteurs heb ik nergens ontmoet. Dat zou trouwens geheel in strijd zijn met de uitzonderlijk hoge morele opvattingen. Per werkdag wordt acht uren arbeid verricht. Overal waar ik ben geweest wordt met ijver, zorg en vreugde gewerkt.

In zekere zin is dat ook geen wonder, want iedereen doet in feite zijn zelf gekozen arbeid. Voorts heb ik werkzaamheden gezien, die met recht als heel verantwoordelijk, gevaarlijk, ongezond of zwaar gelden.

Degenen, die een dergelijke baan vervullen mogen tien jaar eerder met pensioen ! Dat is dan op veertig-jarige leeftijd. Dit voorrecht

valt onder de regeling 'voorwaarden bijzondere prestaties'. Normaal gaan alle anderen met vijftig jaar op non-actief. Een jongere generatie komt daarmee vroegtijdig aan bod voor bezetting van de te vervullen arbeidsplaatsen.

Als gepensioneerd persoon ben je vrij om te gaan en staan waar je wilt. Met vijftig jaar ben je nog in de kracht van je leven om nog veel te kunnen ondernemen waar je zin in hebt. Vacanties voor de werkende generatie zijn gelijk van duur, doch gecoördineerd in verband met de noodzakelijke spreiding, aangezien niet iedereen tegelijk gemist kan worden. Op het gebied van recreatie en cultuur zijn veel variaties gecreërd.

Bij mijn informatie naar lonen en/of beloningen kreeg ik het verrassende antwoord te horen daar niet te bestaan ! Gratis ontvangt iedereen, al naar gelang de aard van zijn te verrichten arbeid, alles wat hij nodig heeft om goed te kunnen werken en leven. Een ieder is uiteraard geregistreerd en is in het bezit van een pas met foto. Die pas heb je speciaal nodig om je in het algemeen te kunnen legitimeren en vooral ook als je gepensioneerd bent, aangezien je dan als vrij mens daar ongelimiteerd gratis gebruik kan gaan maken van alle mogelijke vervoermiddelen, overal waar je heen wilt !

Verspreid over alle landen bevinden zich ingenieus ingerichte opslagplaatsen, waar allerhande grondstoffen gratis worden afgeleverd om vandaar volgens een knap uitgedacht verdeelsysteem naar de verwerkende industrieën te worden afgevoerd.

Ten behoeve van alle administratieve werkzaamheden komen in eerste instantie gehandicapte personen in aanmerking. Het openbaar vervoer is gratis en voorziet royaal in de behoefte. Een ieder is uitsluitend aangewezen op het openbaar vervoer. Speciale mensen beschikken strikt persoonlijk voor hun werk over een dienst-vervoermiddel of een dienstwerktuig. Ondermeer behoren daartoe geneesheren, chauffeurs, machinisten en piloten voor het luchtverkeer.

In steden, dorpen en gehuchten bevinden zich naar behoefte ruime openbare eetgelegenheden, waar praktisch iedereen gebruik maakt van de gratis verstrekte vegetarische maaltijden.

ARBEIDSOPLEIDING

Ná de middelbare school worden de jongelui automatisch een jaar lang ingeschakeld voor het verrichten van sociale werkzaamheden. Daaronder vallen alle soorten corvédiënsten, zoals die zich voordien in ziekenhuisen, tehuizen voor bejaarden, openbare eetgelegenheden, hotels, kortom in de vele, andere openbare instellingen. Na beëindiging van deze sociale dienstplicht worden de jongelieden gedurende een jaar in de gelegenheid gesteld middels stages diverse beroepsinzichten te

vergaren voor de definitieve keuze van een beroepsopleiding.

EER

Eer neemt er een heel hoogstaand en uitverkoren plaats in. Als iemand uit hoofde van uitzonderlijke gaven en capaciteiten wordt gekozen voor een leidende functie is dat de hoogste eer, die zo iemand met recht toekomt en voldoening schenkt. En zo zijn er nog veel meer zaken, die met het begrip van eer hebben uit te staan, bijv. oprechtheid en eerlijkheid etc.

GEWETEN

Ieder mens bezit ook daar een geweten. Alleen heb ik tijdens mijn rondreizen ervaren, dat de planetariër veel bewuster en intenser naar zijn geweten luistert en handelt. Dit komt ook duidelijk tot uiting in de algemeen heersende hoge morele opvattingen, die waarlijk uniek zijn.

GELOOFSOVERTUIGING

Hun Godheid is de Almacht, Schepper en Heerser van het Universum. De geloofsovertuiging in die Almacht is universeel. Er bestaat daar dus maar één geloof ! De eredienst bestaat vnl. uit meditatie, je openstellen voor vruchtbare en verheven invloeden van de Almacht. Uit eerbied en geloofsovertuiging zullen wetenschappers daar nooit vorsen naar de oorsprong van de schepping en het leven, waar die behoren tot het oneindig heiligste van de Almacht.

WETENSCHAP EN TECHNIEK

Het reeds bereikte niveau op dit gebied is planetair, d.w.z. de planeet betreffend, onvoorstelbaar hoog ! Behoudens alles wat wij op aarde op dit terrein reeds bezitten, hebben zij ondermeer een technisch wonderapparaat, dat het vermogen bezit magnetische krachten uit de cosmos in energie om te zetten ! Dus energie zonder gevaarlijke afvalstoffen en/of milieuverontreiniging ! Men gebruikt daar vliegtuigen, die middels dit apparaat de snelheid van het licht kunnen bereiken en dat is volgens Michelson 300.000 km per seconde ! Bij tijd en wijle benutten zij die toestellen om contrôletochten door het heelal uit te voeren met het doel andere planeetbewoners te waarschuwen tegen elk soort gebruik van stoomenergie, alsmede tegen de milieuverontreiniging, die ook schadelijk zijn voor de cosmos, hetgeen trouwens het hoofdmotief is voor die vluchten. Voorwaar een eerbiedwaardige verantwoordelijkheid en zorgzaamheid ! Op aarde noemen wij hun vliegtuigen vliegende schotels of ufo's. Al sinds onheugelijke tijden zijn die op aarde vaak genoeg waargenomen. Stellig met reden de laatste jaren opvallend vele malen !

KAPITAAL EN GELD

Aangezien geld of kapitaal daar absoluut ontbreekt en dus geen waarde bezit, in tegenstelling met de situatie op aarde, zijn daar geen bankinstellingen, geen verzekeringsmaatschappijen, geen ziekenfondsen en allerlei andere zaken en instellingen, die met kapitaal of geld hebben uit te staan. Voor het te leveren arbeidsaandeel ontvangt iedereen gratis alles wat hij nodig heeft voor een menswaardig bestaan. Ik constateerde, dat alle mensen volkomen tevreden werken en leven en absoluut geen behoefte hebben om meer te bezitten dan een ander. Dit heeft trouwens geen zin bij gelijke, rechtvaardige omstandigheden ! Er is geen geld, zodat elk motief ontbreekt om zich hoe dan ook meer te verrijken. In verband hiermee komt daarom criminaliteit er niet voor !

Door de opvallend ideale verstandhouding tussen de volkeren en mede door een excellent georganiseerd collectief bestuur is daar zonder militairen en/of politie voor iedereen een veilig leven beschoren !

SLOTBESCHOUWING

Na die fantastische droomreis heb ik me afgevraagd of zo een wereld nu waarlijk een utopie is. Voorlopig zullen wij dat planetaire paradisijs niet verwezenlijkt zien, ondanks de prachtige ideeën, die zijn omschreven.

Gelukkig zijn er al duidelijke aanwijzingen, dat grote veranderingen ten goede in onze maatschappij en elders in de wereld op til zijn. Het wordt tenminste hoog tijd, dat de wal het schip keert, d.w.z. het schip met de onverstandige en dwaze mensheid, of in het Frans gezegd: 'de la bêtise humaine'. Dat planetaire ideaal zullen U en ik niet beleven, evenmin onze kinderen en kleinkinderen, maar eens in de verre toekomst moet zo iets tot stand komen.

Misschien langs een heel andere, vredige weg, naar wij hopen een betere wereld door vereende kracht van positieve gedachten en daden, mogelijk middels een wereldfederatie !

Het valt niet te miskennen, dat door het kapitaal grootse prestaties zijn geleverd en nog tot stand komen. Maar in wezen is de mens afhankelijk van het geld of het kapitaal, dat dikwijls een onzekere basis en vaak verderfelijk is. De bewijzen daaromtrent zijn dagelijks waarneembaar. In een kapitalistische wereld, waarin wij leven, blijft het mensdom dus min of meer slaaf van het geld of het kapitaal. Is dit dan feitelijk ook niet in strijd met de menselijke vrijheid, de vrijheid waarvoor wij ons leven veil hebben ? Jesus joeg niet voor niets de dobbelaars en handelaars uit de tempel !

Niet alleen uit een oogpunt van ontheiliging, doch stellig ook om de verderfelijke en/of verleidelijke consequenties.

J.H. Bijdendijk

Collage

actualiteiten

De selectiekenmerken voor een
in zeer snel tempo
Programma
DIALOG

Afdeling Documentatie en Informatie

STEEDS STERKER SYMBOOL
VAN ONZE TIJD

esa - information retrieval service

MEDLARS

for your money

Alternatieve,

HET ZOEKPROCES

PLANNING

edicasts

Advies m.b.t.

Ruggespraak houden

Moedereigenschappen

signaleren **B.A.N.** **en operationeel!**

Automatisch teruggebeld worden

documentatie

Chief - secretaresse schakeling

Biologische methoden voor de
herbaling van de eiwikwaliteit

SOURCES

GETALLEN

Viditel ja, Viditel
nee

geen kans

More

fundament

voor

BEHAVIOURAL PROCESSES

for your money

Aspects

UDC

Ee...

Informatie

nieuwe constructie voor

Faszination der Technik

Vooruit, maar hoe?

En verder

Een greep uit ons assortiment

personeelsrestaurant

AGRICOLA

Arbeidsopbrengst nam toe

• **EURONET**

TOEZICHT

gebouwen

KOP OP,

Collage

Citaten uit "Met Name", personeelskrant
van het Ministerie van Landbouw:

pudoc : 'Er wordt hier ontzettend hard
gewerkt'

**Ambtenaren in Italië werken gemiddeld
twee uur per dag**

63-jarigen mogen naar huis

**Ambtenaar onder
hoogspanning**

Duidelijkheid over werktijden

MET NAME misbruikt door Margreet v. Roekel

Communicatie

WIE : Tachtig plus
WAT : Gesprek
HOE : Slechthorend
WAAR : Receptie
WANNEER : Holoceen
WAAROM : Lustrum

A: Nee maar! Wat doe jij hier, dat is lang geleden! Zeg, ik weet zo gauw niet eens meer wie je bent!

B: Niet Van de Bent, ik ben Lakervoort, wie ben jij ook weer?

A: We mogen niet mopperen, het was een goeie zomer. Wat drink jij daar nou?

B: Aarnoudse! Natuurlijk! Nog aan het petroleum verkopen?

A: Ja, laten we het hopen, ik mag nog alles drinken, maar ik begin altijd met sherry.

B: Och nee, die herrie doet me niks. Ik hoor slecht en sukkel al sinds ze me als kleuter uit de gordijnen trokken toen ik drie meter koord had ingeslikt, omdat ik het niet kon afbijten.

A: Wat je zegt, het zijn rare tijden, maar ik mag niet mopperen, ik val nog helemaal niet op in de tram in Amsterdam.

B: Nou nee, ik werd socioloog bij de Ogem, maar daar viel ik tussen twee stoelen. Ook ben ik eens van het balkon afgevallen met een draaiende drillboor in mijn handen recht in mijn onderkin, maar gelukkig had ik toen bakkebaarden.

A: Paarden? Nee ik deed aan postzegels verzamelen. Maar mijn grootmoeder knipte eens bijziend en doldriftig een blokje Jamaica 1860 voor ons in vieren. Nou hebben jullie allemaal evenveel, zei ze. Toen ben ik in de vogels gegaan.

B: Wij kochten een boerderijtje in Oldetrijne. Allemaal gras, ik kreeg er een roltong van!

A: Ja, ik krijg ook een droge tong, (mag ik die borrel?) jij blijft bij melk? Je smakt het weg als een snuitkever!

B: Nee, niet mijn lever, het is de maag. Ik liet eens een pilletje in het grind vallen, raapte een verkeerde op en slikte het in. Een paar minuten later sloeg ik in dat café alles kort en klein, en nou zit ik op een zetpillendiët, maar even goed klom de pijn naar mijn nek!

A: Een schaarbek? Ja, en dan heb je nog kruisbekken, zaagbekken - wat - apenbekken? Nee, laten we het nou fijntjes houden! Zeg, (ja, graag nog een borrel, kaassoufflé wat moet ik er mee, ik ben geen spitsmuis) weet je, ik zoek nu al jaren naar de naam van die joker die zei dat het ei de kip gebruikt om weer een ei te maken. Je bent gewoon een stuk gereedschap, een steeksleutel, man, meer ben je niet! Dat moet te denken geven aan een hele troep van die kwakende en

jankende kippen zonder kop!

B: Kippen houden? Heb ik geprobeerd maar mijn vrouw kreeg de wilde krultenen bij het voeren, en ik kreeg last van draaipoten, net als vroeger bij judo.

A: Pudoc! Las hun jaarverslag! Fantastisch, net een computer met negenendertig koppen! Creatie, dat is de zin van je werk, en ze ontsluiten alles, mag er niet aan denken. Je moet die publikaties zien, gestaalde perfectie tot in de finesses. En dan die literatuurlijsten, als parfumdoosjes met springmuizen!

B: Nee, luizen kregen ze niet, maar ze werden zo kaal! Mijn vrouw ging gillen.

A: Nee, mijn pillen neem ik niet bij alcohol (nou vooruit, de laatste) weet je wat? ik praat nog even met die kwiebus bij die dames!

B: Nee, ik kijk wel uit, het staat daar duidelijk op die deuren.

A: Je hebt helemaal niet zitten zeuren. Blaarhoven, we hebben leuk bijgepraat. En doe de groeten aan je vrouw!

B: Ik pas wel op, ik heb een dikke jas bij me. Tot ziens, Aardenhout.

A: En we bellen nog wel!

W.R. Sturms

Current-online-literature-awareness-service? Dat zoeken we op

Ja, leuk is dat. PUDOC 25 jaar. Ze vragen iedereen om een stukje te schrijven, en zij, de vakidioten, vieren hun 5^e lustrum met jouw stukje. Want boekjes maken, dat kunnen ze. Je moet niet kijken naar de inhoud, da's niet hún zaak. Nee, uitgeven joh, leuk! Zometeen ben ik de enigen. Al die anderen deden dat vijf jaar geleden al natuurlijk. Toen kon ik dat nog niet. Het enige waar ik toe in staat was, was: SELECT COW (SCOW, voor intimi) en SELECT ELECTRONIC (SELECTRONIC, voor intimi, ha ha, gefopt). En al die wetenschappers maar denken: "Nou, nou, daar bij PUDOC kunnen ze er wat van. Knap hoor!". Wisten zij veel. Nu hebben ze zeker allemaal hun eigen bakkie met een lijntje naar Amerika. Oh nee, Euronet heet dat tegenwoordig geloof ik, en met DIANE of de Common Command Language (zeker zoiets als Janboerefluitjestaal) kun je daar iets mee doen. Allemaal véél makkelijker dan vroeger natuurlijk.

Ik heb me wel eens afgevraagd of al die lui nou alles gelezen hebben wat je ze voorschotelde. Volgens mij deden ze maar alsof. Mooi voor aan de muur, of kladpapier voor de kinderen. Het stónd natuurlijk wèl, zo van: "Heb jij nog geen currentonlineliteratuur-awarenessonderzoek met die Pudoccomputer laten doen? Nee? Nou joh, dan zal jouw onderzoek nooit wat worden." Wij gaven die mensen status en meestal een heel dik pak papier. En ze betaalden er grif voor hoor. Ik wou dat ik het in mijn eigen zak had mogen steken. Maar ja, dat mocht toen nog niet. En ze merkten het toch niet als je ze een oude stapel titels meegaf die je toevallig nog had liggen omdat Lockheed weer wat dubbel gestuurd had. Er zat altijd wel wat bij, en zoniet, dan wisten ze zeker dat niemand nog met dat onderwerp aan de gang was. Jaja, die wetenschappers. Wie zei toch ooit dat: "Gedegen literatuuronderzoek wel 30% besparing in de onderzoekskosten kan opleveren? Onzin. Aan dat hele gedoe is al meer uitgegeven dan er ooit mee bespaard kan worden. Maar ik heb er toch óók wel een hoop geleerd. Pingpongen, paardenverzorgen (hoi Jan, nog altijd paardenvrees?), biertappen, roulette, rioolontstoppen, fotokopiëren en al dat soort handige dingen die je nog dagelijks kunt toepassen. Mijn beste leermeester echter is nog altijd Gerrit Koster, President Honorair van het COVPPV. Het is dan ook niet voor niets dat ik dit stukje, dat dus wel het enige zal zijn in deze PUDOC-uitgave, trots kan ondertekenen met

Hans Bosma
Lampenist, Prolapticus van
het COVPPV.

Mixed Pickles van John Staverman

Beginvarium

Er is gestreefd naar eenvoud in uitdrukingswijze en naar het vermijden van persoonlijke oordeelvellingen, willekeurige waarderingen en spontane uitingen van bewondering en afkeer, die hier niet op hun plaats zouden zijn, maar waarvan het ontbreken geenszins aan kilheid en onbewogenheid behoeft te worden toegeschreven.

Carry van Bruggen: "Prometheus"

Op directeur

Het is niet gemakkelijk zich hier te oriënteren, vooral door de nevelachtige definities en de verwarrende terminologie ...

Tijdschrift voor Psychologie

Op Interne vergadering

Du choc des opinions jaillit la verité!

Frans spreekwoord

Op A. Rutgers

Drie glazen wijn maken aan honderd twistvragen een einde.

Chinees spreekwoord

Denkend aan Pudoc

Denkend aan Pudoc
zag ik
schalige dieren
vrij door eindige
gangen gaan
rijen rapende mensen
in grazige groene
weiden staan
en in de geweldige
ruimte verzonken
orgiedeeën
weelderig welriekend
tussen vergeet-me-niet
en juffers in-'t-groen
verspreid door het b'rak
gillend aan muizen
ten onder gaan
maar
de lucht werd bewolkt
en de zon werd er langzaam
in olifantige
dampen gesmoord
in talloze uren
werden nieuwe structuren
door papier-en-mensen
ongelovig gehoord
het zachte hout
ruimte vertrouwd
moest wijkend bezwijken
voor hokjes
van harde steen
gebouwd.

Denkend aan Pudoc
zie ik
muizen nissen
en katten krijten
over gang-en-tapijten
rijen ranke papieren
als moede mieren
op lange tafels staan
en om de geweldige
ruimte verzonken
de bloemen
verspreid
door de tuin
gestoord
door beleid
ten onder gaan
de zon bedekt
door veelkleurige dampen
gesmoord
en uit alle gewesten
wordt de stem
van het kwade
met z'n eeuwige rampen
gevreesd
en gehoord.

Maar
in groots verband
noch verzonken
noch verdronken
blijven Pudocianen
als fiere bomen
aan de einder staan
waarlijke lichten
die niet zwichten
voor luchtfietsen
met kwalijke
dampen daarbij
maar met hoge pluimen
niet verzuimen
te zorgen
dat ook morgen
frank, vrij, ongestoord
de stem
van het Pudoc
met z'n eeuwige leven
in alle gewesten
wordt gevreesd
en gehoord.

Tini Brugge
met
verontschuldigen
aan
Hendrik Marsman

Op Rob Aalpol

Als iemand verre reizen doet, dan kan
hij wat verhalen.

Heer Jurriaan, oud lied

Op Ina van der Berg

Doet een over het algemeen prettige fa-
milieomgang verwachten.

Parker & Groeneveld, Moderne Astro-
logie

Op Hugo Besemer

Elke terugtocht kan het begin van een
nieuwe opmars zijn.

Succesagenda

Het documentatiecentrum

spreekje

Er was eens een land waar de koeien op tijd werden gemolken, de was op maandag gedaan werd, de kool goed groeide, en dat met voetballen soms won en soms verloor. Alles ging er dus uitstekend, behalve wanneer de koning een Idee had. Dat kwam ongeveer twee keer in het het jaar voor. Dan moesten plotseling alle brievenbussen in het land worden voorzien van het koninklijk embleem (een gouden gems) en konden de postbodes er op uit met een verfpot en een penseel, zodat de brieven te laat bezorgd werden. Omdat geen van de postbodes ooit een gems had gezien, werden de brievenbussen opgesierd met dieren die het meest leken op stieren, olifanten, vossen, of dieren die eerlijk gezegd nergens op leken. Een andere keer besloot de koning dat het volkslied zoals het tot nu toe klonk niet meer paste in deze tijd (hij was een Verlicht Vorst) en liet hij een nieuw volkslied componeren; volgens de modernste inzichten in atonale toonzetting. Sindsdien had niemand meer door, wanneer het stemmen ophield, en het spelen van het volkslied begon. Zo kreeg het volkslied nooit die eerbiedige aandacht, die men een volkslied verschuldigd is.

"Ik heb een idee", sprak de koning.
"Werkelijk, sire?" vroeg de opperraadsheer die de bui al een tijdje had voelen hangen.
"Er moet een documentatiecentrum komen".
"Wat voor documentatiecentrum, sire" vroeg de opperraadsheer, die hoopte de zaak te kunnen afdoen met een gouden notitieboekje.
"Een documentatiecentrum voor Alles".
"Ik zal mij er mee belasten".
"Loop naar de pomp" had hij eigenlijk willen zeggen, maar dat zei hij al twintig jaar niet meer, eigenlijk niet meer sinds hij raadsheer was geworden. Als hij er zich zelf mee bezig hield, konden misschien de ergste rampen voorkomen worden.

Een documentatiecentrum dus. Eerbiedwaardige gebouwen waren er genoeg, want het stond koninklijk te laten bouwen wat des konings moest worden. En dat was veel. Maar er moest kennis in opgeslagen worden, dus het zoeken was naar mensen die iets wisten. Nu wist iedereen wel iets, maar dat ging allemaal over zijn of haar dagelijks leven: welke koeien de meeste melk gaven, wanneer de aardappels geroid moesten worden en hoe ze gekookt moesten worden, dat soort dingen. "Dat kan nooit de bedoeling van de koning zijn" zij de opperraadsheer.
"Hoezo, zijn melk en aardappelen niet goed genoeg," mopperde men.

"Voor ons wel, maar wij zijn geen koning. Die worstelt met Hogere Vragen. De zin van het leven bijvoorbeeld. Er is vast wel iemand die weet hoe dat zit."

Er bleken in het land drie wijze mannen te zijn, die boven op een hoge berg woonden. (Er waren ook wijze vrouwen, maar die woonden gewoon beneden. En die zeiden de mensen te vaak de waarheid. En de opperraadsheer wist uit ervaring dat de koning daar nu net niet van gediend was.)

Hoge Kennis van een hoge berg. "Dat staat chique" zei de opperraadsheer, en ging zijn bergschoenen zoeken. Met een ezel beladen met onbeschreven boeken ging hij op weg.

"Alles ligt verborgen in de modellen, de formules, de wiskundige waarachtigheid van Cheops", sprak Pyramidus, terwijl hij terloops een Laplace transformator transponeerde in het oneindige.

"Wie had dat kunnen denken" zei de opperraadsheer, die het op dit gebied nooit verder had gebracht dan het bijhouden van het huishoudboekje. En daar was hij toch maar mooi opperraadsheer mee geworden.

Hij bepaalde zich er daarom maar toe, een paar boeken te vullen met de aantekeningen van Pyramidus, die zich in de wijde omtrek over het landschap verspreid hadden. Wiskundige formules vullen lekker op, en hij had zo de helft van zijn boeken vol.

"De diepste menselijke kennis ligt verborgen in datgene dat de bijtjes bij de bloemetjes zoeken", zei Freudianus, die iets ontdekt had, al wist niemand wat het was.

"Honing?" "Dus daar draait het om. Die Hoge kennis is toch wel verrassend".

"Nou nee, zo bedoel ik het niet. Het gaat wat de tegengestelde polen van de geslachten met elkaar doen, het vullen van het niet-zijn door het zijn. Dat doen de vogels en de vogelinnetjes in de bomen, de wormen en de worminnetjes in de grond, en de mensen doen het ook als ze een nestje gaan bouwen".

"Oh, dat dus", zei de opperraadsheer, die het al jaren moeilijk had met zijn huwelijkse plichten. Maar omdat hij vond dat dat van die bloemetjes en die bijtjes niet vaak genoeg kan worden uitgelegd, schreef hij er een paar boeken over vol.

Toen kwam de opperraadsheer bij taferelen, die hij nooit had verwacht op een berg vol Verheven Kennis. Puur Wild West was het. Hij was bij de Marxieten aangeland. Dat waren baardige mannen, die zich allen op een grote leidsman beriepen. Maar die was er tussen uit geknepen, het was hem veel te onrustig. Sindsdien bestreden ze elkaar over de juiste interpretatie van het ware woord. Maar gelukkig beschoten ze elkaar alleen met

wapens uit de vorige eeuw, die geen kwaad meer konden. De opperraadsheer hoefde geen overtredingen van de Wapenwet te konstateren. "Als jullie nou eens opschreven waar jullie het over oneens zijn, dan heb ik mooi mijn boeken vol". Dat deden ze, en het vreemdste was dat in al die boeken zo'n beetje het zelfde stond. Ze waren het er over eens, dat de ellende in de wereld kwam door mensen die niet werkten. "Dat doen jullie ook niet, maar wat erger is, de koning zal dit niet graag horen." Maar goed, het documentatiecentrum moest geopend worden, dus hij ging snel met zijn boeken naar beneden.

De koning was tevreden, de boeken zagen er geleerd uit, en ze waren goud op snee. "Wilt u ook iets weten, sire?" Met angst en beven had de opperraadsheer naar dit moment uitgekeken. Als het antwoord niet in de boeken zou staan, kon hij beter aan een omscholingskursus gaan denken.

"Ja", sprak de koning.

"Hoe laat gaan we fazantenpastei eten?"

"Om kwart voor zes, sire".

Wie had gedacht, dat de opperraadsheer ook maar van kleur vertrokken was bij zo'n domme vraag na al die moeite, vergist zich. Hij was al jaren opperraadsheer.

De verdere geschiedenis van het documentatiecentrum toont aan, dat er niemand in het hele land worstelde met hogere vragen. Er is nooit meer iemand geweest. O ja, soms is het er druk. Dan houdt men er feesten.

Hugo Besemer.

Op Dirk van den Born

De verlichte mens is altijd zoals men hem niet verwacht.

Richtte men na het optreden van Boeddha het oog op een koningskind, onze volgende heilige is van zijn burgerlijk ambt misschien wel chauffeur.

Prentice Mulford: De Zwijgende Kracht

Op Tini Brugge

Als je liefde geeft aan iets dat groeit, word je beloond.

Melodie van het hart. Brits TV-spel

Op Jan van der Burg

A tant de faiblesse et de sottises, il faut le ferme appui d'une autorité sans tolerance.

Maurois: Les discours du docteur O'Grady

Op Bijdendijk

Een geboren verteller.

A. Oosterhof: Het Smalingerland

Op Jan Castelein

Deze koele, nuchtere jongeman was stellig geen dronkenlap of oproerkraaijer.

Johan van der Woude: Coen

Op Richard Charles

Ik zeg zelf altijd: "als ik niet meewerkte, zou het er beroerd uitzien".

Boerensmeekgebed (Boer en Tuinder)

Op Ian Cressie

Hoewel hij de Nederlandse taal verhaspelde, was hij welbespraakt.

H. Stein: Biografie van Prof. Kokadorus

Drie gedichten

Tussen gedichten die ik heb geschreven, zijn er enkele die in verband staan met Pudoc.
N.B.M.: in het begin van de zestiger jaren, toen Pudoc nog in het aulagebouw zat, bevond het busstation zich waar nu het parkeerterrein is tussen de aula en De Wereld; N.B.M. heet nu CN maar de plataan is er nog.
Mist: op weg van huis naar werk.

Tobie Goedewaagen

Houvast

Misschien omdat moeder zo netjes was waren de smarten in mijn eerste kantoor daar bevestigd waar verf losliet maar nu moeder zoveel ouder en het vierde kantoor zo nieuw is kan ik de bagage nergens meer kwijt.

N.B.M.

Zoals de goede bus de hoek omzwicht, het is een vroom gedicht.
Zwaar, traag, log,
en zie, hoe teder toch neemt hij zijn bocht.
De zwarte wielen die naar rubber geuren dragen op hun tenen ramen, dak en deuren langs het goede spoor en net niet tegen het lage muurtje dat zij zijn genegen en vlak langs de kalme plataan op de hoek van de laan.

Hulde de sterke vriend die als brein het monster bedient, maar vloek over de reizigersbend die temidden van de stoutste gratie in de passieve vorm van reizen en verzonken in lege meditatie niet anders dan plaatsbewijs kent. Waar nog zo heel veel valt te bewijzen.

Mist

Alles verdween zopas en eigenlijk valt nog mee dat elke boom, elk huisje langs de route exact op tijd opkomt, afgaat, hoewel wat achter me gebeurt, ik zou het onmogelijk kunnen zeggen, sterker nog, wat veraf zoal voorvalt, plantegedachten, stoplichtogen, der mensen beslommeringen, ik ben ervan ontheven. Nevel regelt het leven.

Gedichtje

Hoe ik de toekomst van Pudoc zie?
'k Weet het niet; 't lijkt soms een utopie.
Van alles wil men proberen,
Voor vele dingen is men ook bang.
Je kunt niet blijven anti-chambreeren
Of volhouden met te veel noten op de zang.
Dat geldt ook voor Algemene Zaken,
Waar men het zo slecht niet doet.
Als ieder zijn eigen werkterrein blijft bewaken,
Komt een en ander heus wel goed.
Een goede taakstelling voor iedereen
Lijkt mij reëel en niet gemeen
Wat men van de toekomst ook verwacht:
Wees niet te optimistisch, maar ook geen pessimist.
Ook het beleid mist de kracht van een illusionist,
Maar dat heeft u beslist vaker gedacht.

Sander

Geld'ig

In 1948, tien jaar voor de oprichting van Pudoc, trad het nieuwe Bezoldigingsbesluit Rijksambtenaren, het zgn.BBRA, in werking. Er werd gekozen voor ronde bedragen en de periodieke verhogingen ook wel anciënniteitsjaren genoemd, bedroegen precies tien gulden.

Sindsdien is er wel enige verandering gekomen in de salarissen van de ambtenaar, de bedragen worden niet meer afgerond, de periodieken zijn bij de diverse schalen verschillend en ze zijn hoger geworden. Een en ander is onder meer het gevolg van het verwerken van prijscompensaties in de salarissen, het volgen van de stijging van de lonen in het bedrijfsleven, het zgn.trendbeleid.

Onderstaand treft u een overzicht aan van de ontwikkeling van de salarisbedragen sedert 1948.

Schaal	Benaming	Anc.	1948	1958	1968	1973	1978	1979	1980	1981	1982 1-7	schaal + anc. sedert '78	
1	Typiste, rijks- ambtenaar 1	0	130	202	356	621	-	-	-	-	-	-	
		1	140	220	391	661	-	-	-	-	-	-	
		2	150	238	434	741	1490	1552	1624	1727	1828	1	- 0
		3	160	256	486	822	1534	1596	1667	1769	1870	3	- 0
		4	170	271	518	863	1579	1641	1710	1812	1913	1	- 1
3	Schrijver, typiste A, telefoniste	5	180	287	550	903	1622	1684	1753	1853	1954	3	- 1
		5	190	302	581	944	1666	1728	1796	1896	1997	1	- 2
		6	200	317	612	984	1709	1771	1838	1937	2038	3	- 2
		7	210	333	643	1024	1755	1818	1884	1982	2083	32	- 1
		8	220	348	674	1064	1801	1866	1931	2028	2130	3	- 3
18	Adm. Ambt. C3	7	230	363	703	1105	1854	1921	1986	2085	2190	3	- 4
		8	240	379	731	1146	1912	1981	2048	2149	2256	18	- 3
		9	250	394	759	1188	1978	2048	2118	2220	2331	18	- 4
32	Adm. Ambt. C2	9	260	409	787	1230	2043	2116	2187	2291	2406	18	- 5
		10	270	425	815	1272	2105	2180	2253	2359	2477	32	- 5
		11	280	440	843	1315	2171	2249	2324	2432	2554	32	- 6
45	Adm. Ambt. C1, adj. commies	7	290	455	871	1357	2236	2316	2394	2503	2629	45	- 7
		8	300	470	899	1400	2302	2384	2462	2573	2702	45	- 8
		9	310	486	927	1443	2367	2451	2530	2642	2774	45	- 9

Schaal	Benaming	Anc.	1948	1958	1968	1973	1978	1979	1980	1981	1982 1-7	schaal + anc. sedert '78
57	Adm. Ambt. B1, adj. commies A	6	320	501	955	1485	2433	2518	2598	2712	2848	57 - 6
		7	330	516	983	1528	2498	2586	2666	2783	2922	57 - 7
		8	340	532	1011	1571	2564	2653	2734	2852	2995	57 - 8
		9	350	547	1040	1613	2628	2718	2800	2920	3066	57 - 9
71	Adm. Ambt. A2, commies	6	360	562	1070	1656	2693	2786	2868	2991	3140	71 - 6
		7	370	578	1099	1700	2762	2856	2940	3065	3218	71 - 7
		8	380	593	1129	1745	2832	2928	3013	3141	3298	71 - 8
		9	390	608	1158	1791	2901	2999	3084	3215	3375	71 - 9
89	Adm. Ambt. A1, commies A	4	400	624	1188	1836	2969	3070	3156	3290	3454	89 - 4
		5	410	639	1217	1881	3038	3140	3228	3363	3532	89 - 5
		6	420	654	1247	1925	3106	3211	3299	3438	3610	89 - 6
		7	430	669	1276	1970	3175	3281	3371	3512	3688	89 - 7
		8	440	683	1306	2015	3243	3351	3442	3586	3765	89 - 8
		9	450	698	1335	2060	3312	3421	3512	3658	3841	89 - 9
103	Adm. Hfd. Ambt., hoofdcommies	3	460	712	1365	2104	3380	3492	3584	3733	3919	103 - 3
		4	480	741	1424	2194	3517	3630	3724	3879	4073	103 - 4
		5	500	770	1489	2293	3669	3782	3879	4040	4242	103 - 5
		6	520	799	1554	2392	3820	3935	4033	4201	4409	103 - 6
114	Adm. Hfd. Ambt. A, hoofdcommies A	5	540	829	1620	2490	3972	4087	4189	4363	4572	114 - 5
		6	560	858	1685	2589	4123	4239	4343	4524	4732	114 - 6
		7	580	888	1750	2688	4275	4391	4497	4684	4792	114 - 7
130	Referendaris	4	600	917	1816	2787	4426	4543	4651	4845	5053	130 - 4
		5	620	948	1881	2886	4578	4696	4807	5008	5216	130 - 5
		6	640	977	1946	2985	4729	4849	4964	5191	5379	130 - 6
		7	660	1006	2012	3084	4881	5002	5120	5334	5542	130 - 7
		8	680	1036	2077	3183	5032	5155	5277	5496	5705	130 - 8

Het was uitsluitend mijn bedoeling om u er nog even aan te herinneren dat, toen Pudoc startte, een secretaresse in schaal 18 ongeveer f 350,- per maand verdiende en nu bijna zesmaal zoveel. De koopkracht nam in die jaren enorm toe, hoe dat in de toekomst zal gaan durf ik niet te voorspellen. Wellicht stijgen de bruto-salarissen noq wel, maar hoe zit dat met het netto-salaris? In 1982 bijvoorbeeld, vond een stijging in het bruto-bedrag plaats, doch het netto-salaris werd voor velen van u

lager. Bedroeg op 30 juni uw salaris f 2880,-, op 1 juli werd dit bedrag verhoogd tot f 2922,- (+ f 42,-). Een gehuwde mannelijke werknemer ontving op 30 juni netto f 2249,- en na de verhoging van f 42,- slechts f 2233,- dus f 16,- minder. De solidariteitsheffing veroorzaakte dit effect. Het besteedbaar inkomen is dus lager geworden, maar dat hoefde ik u niet te vertellen, dat merkt u zelf dagelijks.

P.K.Smit

Het gaat met de onderneming Dinges niet goed. De eens zo fiere, succesvolle en snelgroeiende stichting brokkelt wat af. De leiding probeert het verval tegen te gaan met series maatregelen op het gebied van besparingen en efficiencyverhogingen. Zo sukkel men een paar jaar door. De aftakeling schrijdt langzaam voort. Er moeten krachtiger maatregelen genomen worden, dat vinden ook de bestuursleden. De huidige directie is daartoe kennelijk niet bij machte. Zij ontziet teveel de ouwe getrouwen, die eigenlijk niet meer geschikt zijn voor hun functies. Zij is teveel emotioneel gebonden aan de traditionele werkwijzen. Kortom, geroep om nieuwe impulsen en krachtige leiding, die knopen durft door te hakken.

Pieterse komt binnen. Een vertegenwoordiger van het legioen nomade-managers die eens in de drie à vijf jaar van bedrijf wisselen. In die korte tijd leveren ze allerlei spectaculaire stunts en verdwijnen altijd tijdig genoeg om het gebrek aan succes te kunnen afwentelen op factoren als financiering, technologie of gebrek aan medewerking. Zo houden ze de naam van krachtig en bekwaam, hoewel ze op geen enkel echt succes kunnen wijzen.

Pieterse weet in twee weken tijds de complete staf in de zenuwen te krijgen. De financiële informatie van de administrateur lijkt nergens op. De marketingmanager beschikt over geen enkel origineel idee. Iedereen moet in een week tijds met een saneringsplan komen. Pieterse werkt met pure macht, dreigende ondertoon en ongezouten kritiek. In een maand tijd is de totale sfeer verpest.

Het is operatie "Fasten your seatbelts" geworden. Teamverband vervangen door een dictatoriaal regime. De organisatie raakt in de greep van de angst. Een ieder gaat meer letten op behoud van zijn baantje dan op een effectieve aanpak van de bedrijfsproblemen. "Ik heb de organisatie uit zijn winterslaap gehaald. Iedereen is weer gemotiveerd in de versnelling gebracht", verklaart Pieterse trots.

Pieterse corrigeert deze vergissing na ruim een jaar met een nog grotere blunder: het binnenhalen van een aantal outsiders, die deskundig heten te zijn. Allemaal mensen als hijzelf, die niet geïnteresseerd zijn in het bedrijf, maar alleen in de eigen carrière. Ze overtroeven de ouwe getrouwen op het scherp van de deskundigheidslogica. Het lukt hun zonder veel moeite die trouwe, harde werkers op een zijspoor te krijgen, want deze mensen hebben in hun enthousiasme voor het bedrijf nooit gedacht aan hun eigen ontwikkeling. Het zijn willige en naïeve slachtoffers. De één na de ander

verdwijnt uit het bedrijf. De huurling van buiten weet tijdens dergelijke veldslagen precies hoe te handelen om zijn soldij-achteraf nog te kunnen incasseren. Zijn binding aan de organisatie is een economisch-functionele, niet een emotionele. De organisatie verandert in een geestdodende werkplaats vol zwoegende, moedeloze en overbelaste mensen, die elkaar beloeren, angstig naar boven kijken en met alle kracht en rivaliteit zichzelf proberen te beschermen.

De resultaten tuinen dan ook steeds verder achteruit.

Pieterse acht nu de tijd gekomen voor het laatste wapen uit zijn arsenaal: het mokerslagen-beleid. Nadat hij eerst het hart uit de organisatie heeft gehaald en vervolgens trouwe en bekwame mensen net zo lang heeft getreiterd, vernederd en gemanipuleerd, totdat niemand meer enig fut en zelfvertrouwen over heeft. Pieterse toont zich verbaasd en teleurgesteld over het gebrek aan succes van zijn beleid tot nu toe. "Ik heb toch alles gedaan om de organisatie opnieuw te motiveren om op eigen kracht de problemen op te lossen. Ik kan daar helaas in het belang van bedrijf en werkgelegenheid niet langer mee doorgaan. Het is nu tijd voor krachtiger ingrepen". En dan komen de herstructureringen van grover kaliber. Het met ruw geweld ontslaan, afkappen van bepaalde onderdelen, met de ogen dicht snijden in kostenbegrotingen, meer nieuwe mensen van buiten, nog verder inkrimpen, alles begeleid door in krachtige bewoordingen vertolkte zwakke visies op de toekomst.

Na vier jaar verdwijnt Pieterse voor een nieuwe opdracht elders. Hij laat een spoor van half-afgemaakte projecten bij een van zenuwen en spanningen trillende organisatie na. Iedereen zit er verdoofd bij na de saneringsklappen, en als de stofwolken zijn opgetrokken, komt de puinhoop pas goed in beeld. De organisatie is gebroken. Pieterse niet. "Alles zat tegen. We hebben gedaan wat we konden. De ergste crisis is overwonnen. Mijn opvolger heeft nu de ruimte om er een gezond bedrijf van te maken". Hij incasseert zijn soldij, extra hoog vanwege het risico omdat hij in een slecht draaiende onderneming stapte. Pas achteraf beseft men dat het bedrijf veel ernstiger risico's heeft genomen met het binnenhalen van zo'n professionele sloper.

Wacht u derhalve voor het geroep om "de sterke man". U haalt meestal een breker in huis, geen bouwer.

Geluiden van een werkdag

Geluiden van een werkdag.....

sleutelkaart gebrom

tikken van de prikklok

gestommel op de trap

gesmoorde voetstappen op de gang

dichtslaande deuren

rammelende kleeerhangers

schuivende bureauladen

geritsel van papier

een ratelende typemachine

de bel, een nieuwe regel

de telefoon

geroezemoes van stemmen

gerinkel van koffiekopjes

de kassa

geratel van de telex

de intercom.....

en toch die serene rust !

MP

HALLO JONGELUI. JULLIE HADDEN ZEKER GEDACHT DAT ER HIER EEN VERVOLG ZOU KOMEN OP MIJN NOOIT VOLDOENDE GEPREZEN AVONTURENREEKS. NOU, DAN HEBBEN JULLIE HET MOOI MIS, DAT FEEST GAAT NIET DOOR! MIJN AVONTUREN OP DUIVELDAL ZIJN AFGELOPEN. DE TOEKOMST IS IN HANDEN VAN HEN DIE DE VOORSTE GELEDEREN VAN DUIVELDAL TRACHTEN TE SIEREN. EN VOOR WAT BETREFT HUN NIEUWE HUISVESTING SAMEN MET DAT VOLKJE VAN DELHA KAN IK MOEILIK LOVENDE WOORDEN VINDEN. WAT ZEGGEN JULLIE? HOEZO ALLEMAAL? NOU JA, EEN KORTE EXPLICATIE KAN VOLSTAAN.

ZOALS JELUI ALLEMAAL WETEN, HEB IK VOOR ENIGE JAREN HET WOELIGE BESTAAN OP DUIVELDAL AFGESLOTEN OM PLAATS TE MAKEN VOOR JONG TALENT EN OM ME TE WERPEN OP ERNSTIGER ZAKEN DIE ONS LEVEN DIENEN TE VULLEN. HET AFSCHIED WAS SOBER EN RUSTIG, MAAR PASSEND BIJ EEN BESCHIEDEN PERSOON ALS IK. ZO AF EN TOE FREQUENTEERDE IK DE LIEDEN DIE HUN SCHOUDERS ZETTEN ONDER DE NOBELE IDEALEN DIE ONS VULLEN EN STOND ZE TERZIJDE MET RAAD EN DAAD. NATUURLIJK KON DIT NIET BLIJVEN DOORGAAN EN MOEST IK HET ROER TENSLOTTE OVERGEVEN, HOPENDE DAT ZE MIJN WIJZE LESSEN HADDEN BEGREPEN. OOK MIJN NAASTE VRIENDEN VAN HET COLLEGE BLEVEN OGENSCHIJNLIJK TROUW AAN HUN LEIDER.

EDOCH... EEN STEM IN MIJN DIEPSTE GEMOED ROERDE ZICH EN VERTELDE ME DAT ER IETS LOOS IS OP DUIVELDAL. IK BESTEEG MIJN TROUWE ROS EN SPOEDDE MIJ RICHTING DUIVELDAL. TOT MIJN ONUITSPREEKBAAR ONTSTELTENIS MOEST IK CONSTATEREN DAT ONS GOEDE OUDE ONDERKOMEN WERD BEVOLKT DOOR JEUGDIGE IGNORANTEN. DE MUREN WAREN BEKLAD MET KETTERSE EN OPRUIENDE LEUZEN, DE VLEGELS KENNEN RECHT NOCH REGELS. IK WAS DIEP GESCHOKT, MAAR CONCLUDEERDE BIJTIJDS DAT DE MANNEN VAN DUIVELDAL KENNELIJK HUN NIEUWE VESTE HADDEN BETROKKEN MET DE MONNIKEN VAN DELHA.

SPOORSLAGS SPOEDDE IK MIJ NAAR HUN NIEUWE ONDERDAK, MAAR RAAKTE ALRAS VERWARD DOOR DE OVERDUIDELIJKE BEWEGWIJZERING. EERST TRACHTTE IK MIJ TOEGANG TE VERSCHAFFEN VIA DE OUDE PORTIERSWONING, MAAR DIT BLEEK HET ONDERKOMEN VAN AREND TE ZIJN. EERST WAS IK VERBLIJVD, MAAR DE ANTIEKE KEET BLEEK COMPLEET ONTOEGANKELIJK VAN BUITEN. "POORTGEBOUW" NOEMEN ZE DAT! ZELFS GEEN KATTELUIK!

VERWARD DOOLDE IK ROND DE MUREN. KENNELIJK BEZAT HET GEBOUW GEHEIME VLUCHTGANGEN EN LUIKEN, WANT IK BESPEURDE VOORZICHTIGE TEKENS VAN LEVEN ACHTER DE VENSTERS. TOEN IK TENSLOTTE VERMOEID NEERZEEG BIJ DE TOCHTIGE STALLEN WAAR IK URSULA LIET VERPOZEN, KWAM ER EEN SNIJTER AANGESNELD DIE WAT SMOESDE DOOR EEN GLEUF IN DE MUUR. ER SPRONG EEN GEHEIME INGANG OPEN EN VIEL ONMIDDELIJK ACHTER HEM WEER IN HET SLOT. MAGIE! WATBETERE, PURE TOVERKUNST!

TOEN DE VOLGENDE BEWONER, EEN MONNIK, ZICH VERTOONDE, SLAGDE IK ER IN MET HEM NAAR BINNEN TE GLIPPEN. HET HAASTIGE BAASJE SNELDE NAAR EEN VREEMDSOORTIGE DOOS MET UURWERK, STAK ER EEN VEL PERKAMENT IN, EEN STEEKVAM EN DONDRSLAG EN ONGESCHROKKEN MET HERWONNEN RUST BEGAF HIJ ZICH AAN DE ARBEID IN EEN VAN DE VERTREKKEN.

DE CEREMONIE ROND DE TOVERDOOS HERHAALDE ZICH ENKELE MALEN EN ZO TEGEN BORRELTijd VERSCHIEEN DE EERSTE DUIVELDALER. HET WAS WILLEM (m'n jongen). ZOALS ALTIJD BEGROETTE HIJ ME MET ENIGE SARCASTISCHE WOORDEN, DIE NAAR MIJN DENKEN HEMZELF MEER KWETSEN DAN MIJ. ZIJN RELAAS OVER DE DUIVELDALERS WAS ONTLUISTEREND, IK WAS OP HET ERGSTE VOORBEREID, MAAR DIT SLOEG MIJN STOUTSTE VERWACHTINGEN.

VELE DUIVELDALERS HEBBEN ZICH AANGESLOTEN BIJ DE MONNIKEN VAN DELHA. ONTMOEDIGD EN TENERGESLAGEN WEIGEREN DE OVERGEBLEVEN DAMES NOG LANGER TE ARBEIDEN DAN SLECHTS EEN HALVE DAG PER ETMAAL. ONS ALLER AREND REIST ALS DOLEND RIDDER DOOR DE BERGEN, BEVECHT DRAGEN EN REUZEN EN KOMT SLECHTS THUIS VOOR TROOST ENDE VERPLEGING. SNELLE VOETSTAP GEBRUIKT ZIJN MAGISCHE KRACHTEN VOOR HET SCHEPPEN VAN NIEUWE TOVERDOZEN EN HEEFT EEN GROTE SCHARE VOLGELINGEN VERGAARD!

DE TROUWE SCHRIJVERS HEBBEN GEEN THUIS GEVONDEN BINNEN DE NIEUWE VESTE EN MORREN WEGENS DEZE ONRECHTVAARDIGE BEHANDELING. TOBIAS EN ZIJN MANNEN DOEN HUN ARBEID IN DUISTERE HOKKEN, HOOG IN DE TORENS, VER VAN HET ILLUSTRERE BESTAAN VAN HET LEVEN VAN DE LANDMAN OP HET VELD. EN HET ERGSTE VAN ALLES, HET COLLEGE, MIJN COLLEGE IS NOG SLECHTS EEN MYTHE. VERDEELDHEID EN TWIJFEL VULT HUN HARTEN. ALSOF SLECHTS ZURE MELK DOOR HUN KELEN SPOELT IN PLAATS VAN ZOETE WIJN!

NOG DIEZELFDE NACHT BIJ VOLLE MAAN HEB IK HEN TOEGESPROKEN EN ZIJ WAREN DIEP ONDER DE INDRUK VAN MIJN WOORDEN, ZO WAS HET EENS, ZO ZAL HET ALTIJD ZIJN! IK HEB HUN AANGESPOORD DE GEEST TE DOEN VOORTLEVEN DIE ONS EENS BEZIELDE. WAREN WIJ HET IMMERS NIET DIE EER EN FAAM VERWIerven BIJ HET VOLBRENGEN VAN ONS EDELE WERK? WAREN HET IMMERS NIET DE DUIVELDALERS DIE DE IGNORANTEN VERSLOEGEN?

LATEN WE ONS STERK MAKEN, WANT DE EERSTE INFILTRANTEN HEBBEN ZICH AANGEKONDIGD... DUIVELDALERS TREDEN TOE TOT DE KLOOSTERORDE VAN DELHA, HET ZIJ ZO! MEN SPRAK MIJ VAN INTEGRANTEN, ZIJ ZIJN DE KWALIKSTE SOORT... WAPEN U TEGEN DEZE WOLVEN IN SCHAAPSVEL!

NEE JONGELUI, DE STRIJD IS NOG NIET VOORBIJ! EN ZO BESLUIT IK DUS, HOUDT HET GLAS GEVULD EN DE ZONZIJ... PROOST!!!

Heeft u het reeds al.....?

Heeft u het reeds gehoord?
En heeft u het al vernomen?
Heel Pudoc is gestoord.
Nee, niemand is eraan ontkomen:
De ziekte van het lustrumfeest
Heeft een ieder in zijn greep.
Nee, niemand is in tijden zo vrolijk geweest.
(Alleen de buitenwacht die het niet begreep.)

En heeft u het reeds gezien?
En heeft u het al bekeken?
Heel Pudoc zwoegt voor tien,
't Is onbegrijpelijk voor leken:
Elk Pudociaan zit te zweten
Op een verhaal, een roddel of gedicht,
Creativiteit is hoog te meten.
Denk daar niet over te licht.

Heeft u het reeds gelezen?
Heeft u het al gedacht?
Het is nu 25 jaar bewezen:
Pudoc toont actieve kracht
Om tussen pot en pint
Ook nog steeds te werken.
En hoe u het ook verzint,
Dat is alleen maar voor de sterken.

Begint het u te klaren?
Heeft u het al verwerkt?
In al die vele jaren
Is Pudoc alleen maar versterkt.
Want door het goede gemoed der leden,
Zelfs tot in de achterban,
Geldt nog steeds tot heden:
Samen maken wij er wat van.

Bent u reeds geattendeerd?
Heeft u het al verstaan?
Begrijpt u het niet verkeerd?
Dan is alles goed gegaan
Met de verzen van hierboven
Om u te informeren, nietwaar.
Want we willen echt geen haartje kloven,
Maar de zaken duidelijk stellen, vandaar.

Heeft u het al op een rijtje?
Snapt u het nog een beetje?
Het is voor ons een zacht eitje
Om u te helpen in uw weetje.
Al lijkt het soms wat moeilijk.
Die indruk wekken wij opzettelijk,
Want dan bent u meer vergoelijk,
Indien de antwoordtijd duurt ettelijk.

Is het u verklapt?
Bent u erachter gekomen?
U heeft er ons misschien op betrapt,
En heeft het ons niet kwalijk genomen.
Is ons antwoord soms wat lang
Dan is daarvoor misschien een grond:
Wij zijn soms namelijk bang
Dat u onze onwetendheid verstond.

Bent u reeds gedocumenteerd?
Bent u al op de hoogte?
Dan voelen wij ons zeer vereerd,
Want in dat geval dan moogt ge
Welvoeglijk van ons geloven,
Dat wij ons voelen tevreden
Over ons slagen in ons pogen
Uw kennis te verbreden.

Is het u reeds meegedeeld?
Bent u al ingelicht?
Wij hadden u graag toespeeld
Dat feestelijke bericht.
En mochten wij soms moeilijk doen,
Dan is dat een beetje ons aard.
Want u kunt stellen met goed fatsoen
Ons werk dient met serieusheid gepaard.

Begint het u te dagen?
Heeft u het al door?
Bij het beantwoorden van uw vragen
Gaat informatie nooit teloor.
Wij willen u slechts behagen,
Want daar zijn wij ten slotte voor.
Opdat u niet gaat klagen,
Anders gaat u ervandoor.
En dat kunnen wij niet verdragen,
Want wij hebben nodig een gehoor
Voor het vullen van onze ^mdagen.
Tenslotte zeggen wij in koor,
Indien het beantwoorden niet mocht slagen:
"U bekijkt het zelf maar, hoor."

Anne

Tussenvarium

Het is niet mogelijk om een overzicht van alle objecten te geven; met enkele voorbeelden wil ik volstaan.

Prof. van den Broeke: Praehistorie van den Mens

Op Van Dillen

Terugziende op de afgelegde weg is de ontwikkeling enorm.

A. van Schelven: Weten, begrijpen en handelen

Heerenleed - een kort begrip van de Stichting

Het begin. In 1980 werd in congrescentrum 'De Korenbeurs' te Wageningen de oprichtingsvergadering van de Stichting gehouden. De initiatiefneemster was de Vereniging tot Oprichting van de Stichting Heerenleed. De Vereniging, die toendertijd twee leden behelsde, besloot bij acclamatie tot oprichting van de Stichting Heerenleed, tot gelijktijdige opheffing van de Vereniging en tot benoeming van de Heeren Van der Burg en Van der Heij tot voorlopig dagelijks bestuur, in de respectieve functies van secretaris/penningmeester/2e voorzitter en voorzitter/2e secretaris/2e penningmeester.

Het vervolg. Terstond na de oprichting van de Stichting stortte het Dagelijks Bestuur zich geestdriftig op het vele voorbereidende werk. In een vijftigtal bijeenkomsten (in congrescentrum 'De Korenbeurs' te Wageningen) werden de uitgangspunten, doelstellingen en beginselen van de Stichting besproken, op een rijtje gezet en gepreëvalueerd. De bijeenkomsten waren te onderscheiden in bestuursvergaderingen, workshops, seminars, symposia en dinner parties. Binnenkort hoopt het Dagelijks Bestuur te kunnen beginnen aan een voorlopige slotevaluatie. Het kiest daarbij voor een cyclische aanpak.

De toekomst. In de voornoemde cyclus, die zowel seminars als gewone thema-avonden zal omvatten en die zal openstaan voor het Dagelijks Bestuur en alle geïnteresseerde en stemgerechtigde leden (zie onder Ideeën) zal een groot aantal thema's de revue passeren. Een aantal willekeurige werkthema's:

- 'Is er nog leed na de dood?'
- 'Leed doet leven'
- 'Zolang er nog leven is, is er leed'
- 'Zolang er nog leed is, is er leven'
- 'Gedeeld leed is dubbel leed'
- 'Medelijden en medeleed, een polemie'

Ideeën. Hoewel, zoals hierboven is duidelijk gemaakt, de ideeënvorming in de Stichting nog in volle gang is, is er vanaf het prille begin sprake van een aantal ideeën, uitgangspunten en doelstellingen die niet ter discussie staan (de zogenaamde Basisbeginselen). De belangrijkste daarvan zijn:

- De Stichting kent geen leden (zie Burgerlijk Wetboek).
- Als de Stichting wel leden zou kennen, zouden alleen Heeren lid kunnen worden die naar het oordeel van het Dagelijks bestuur voldoende affiniteit tot het Leedwezen hebben.
- De Stichting gelooft in een hiernamaals, althans in de Hel.
- De Stichting zet zich in voor:
 - . het sublimeren van leed bij Heeren
 - . het bestrijden van bewegingen en initiatieven die leed verzachten of wegnemen
 - . het verwerven van fondsen om deze doelstel-

lingen te verwezenlijken.

- Het Dagelijks Bestuur streeft naar zo spoedig mogelijke aansluiting bij broederorganisaties en naar het lidmaatschap van Gentlemen's Sorrow International Unltd.

Literatuur. Ter oriëntatie van het hierboven besprokene wordt lezing van onderstaande werken aanbevolen. (Een uitvoerige literatuurstudie is in voorbereiding. Deze werkjes kunnen volstaan voor een eerste kennismaking.)

Anoniem, 1958-1982. Jaarverslagen 1957-1981. Pudoc, Wageningen.

Goethe, J.W., 1774. Die Leiden des jungen Werthers.

Job, z.d. Job. In: Het Oude Testament. Slauerhoff, J.J., 1940-1954. Verzamelde werken.

Met innig Leedwezen,
voor de Stichting
Het Dagelijks Bestuur

Op Mieke Elzenga

Het beste middel om lang jong te blijven,
is graag oud te willen worden.

P. Heinsberg, Natuurgeneeswijze in
de Praktijk

Op Ernstman

Mijn hart behoort Frankrijk.

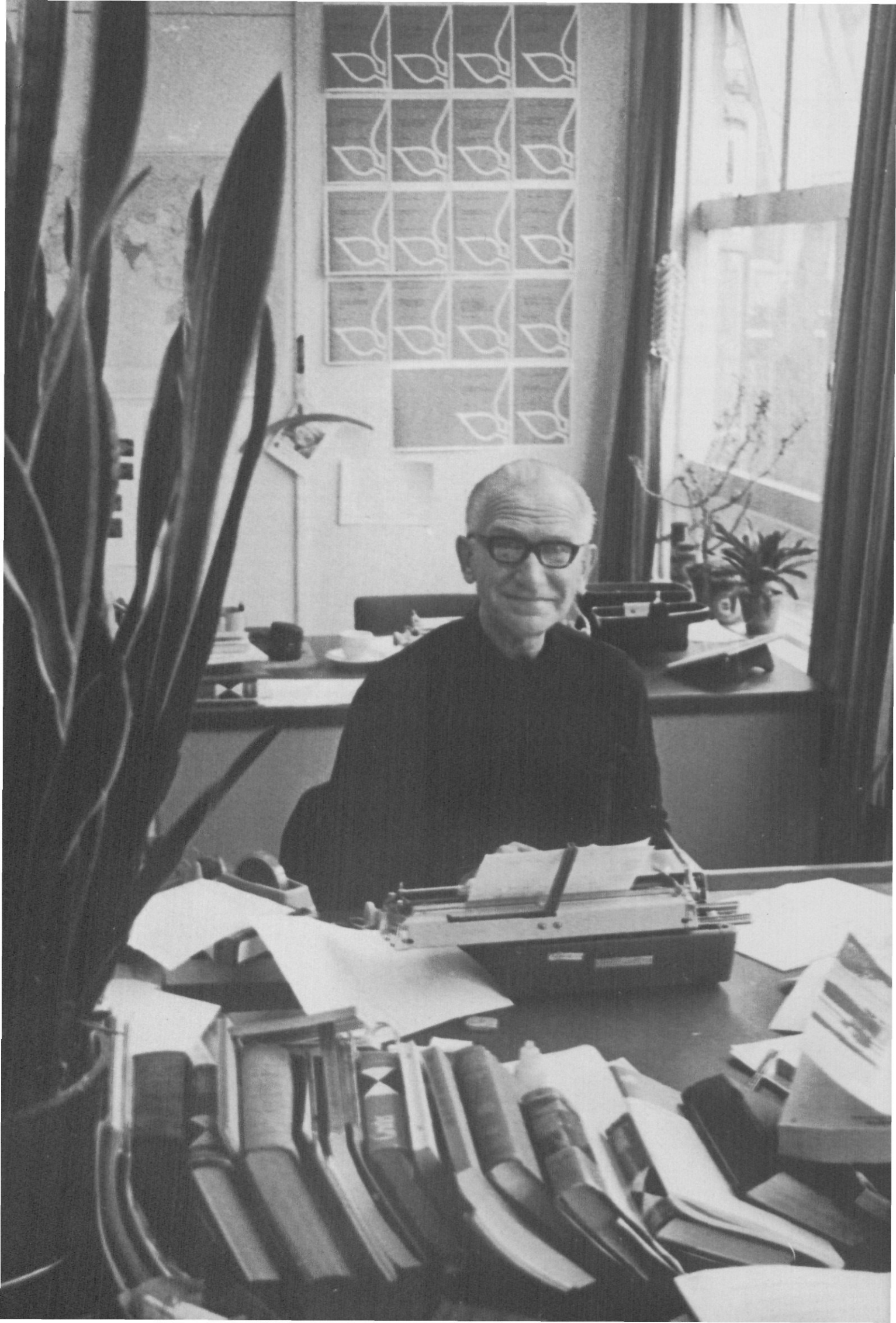
Jo van Ammers-Küller: Elzelina

Tussenvarium

Die grösste Vorsicht muss man walten,
Um zarte Blumen am Leben zu erhalten!

Kokazu Okakura: Das Buch vom Tee

Hoe Pudoc aan zijn naam komt

Er zijn twee verschillende verklaringen voor de herkomst van de naam 'Pudoc': de eerste, die vooral door de ouderen wordt verteld, herleidt Pudoc tot de naam van een geneeskrachtige plant die hier voor de komst van de Spanjaarden overvloedig groeide. De plant heette 'pedped' en omdat het hele gebied hier er zo goed als mee bedekt was, noemde men dit gebied wel 'Kapedpedan'. Als iemand in deze buurt was geweest en je vroeg hem waar hij vandaan kwam, dan antwoordde hij stevast 'Kapedpedan'.

Die naam was ook nog in zwang toen de Spanjaarden hier kwamen. De Spanjaarden begrepen echter onze taal niet goed en daarom kortten ze de naam van de strek af tot 'Pedped'. Hoe de naam van 'Pedped' tot 'Pudoc' veranderde is niet precies bekend, maar 'Pudoc' kan in ieder geval best op die oorspronkelijke geneeskrachtige naam slaan. De plant groeit hier nog steeds, maar is nu wel erg zeldzaam.

Het andere verhaal over de herkomst van de naam van Pudoc gaat over een lokale held uit de tijd van vóór de Spanjaarden. Het gebied hier heette toen nog geen 'Pudoc' maar was bekend als 'Guitan', dat zoveel betekent als een plaats waar water elkaar ontmoet, dus bijvoorbeeld een scheiding tussen twee meren of de samenvloeiing van twee rivieren. Het dorp Guitan had een strategische ligging. Er waren rijke vis- en jachtgronden. De dichte bossen maakten het aantrekkelijk als route voor Chinese en Moslimpiraten om de stad Tagudin aan te vallen.

Voedsel was in die tijd geen probleem, want er was een overvloed aan vis en vruchten voorhanden. Daarom was er veel tijd voor het trainen en beoefenen van de diverse gevechtskunsten, zoals het gebruik van de kampilan (zwaard), pijl en boog, speer en slinger. Dit werd veel belangrijker gevonden dan leren lezen en schrijven, al moesten de kinderen dat laatste ook wel doen.

Om leiding aan de veelvuldige oorlogen tegen naburige stammen en aan de strijd tegen de piraten te geven, kozen alle gezinshoofden, strijders en sommige belangrijke vrouwen samen een aanvoerder. Zijn sociale positie was daarbij niet van belang.

Eén van de getrainde strijders heette Pud-oc. Hij was erg goed in sport, vissen en jagen. Hij was ook zeer bedreven in man-tot-man gevecht, worstelen, kampilan-vechten, het gebruik van de speer, pijl en boog en de slinger.

Vooraf zijn broer was zijn leermeester, omdat hun vader al vroeg overleden was en zij als wezen opgroeiden. Pud-oc was de favoriet van alle jongeren en de ouderen. Maar hij werd niet gekozen tot aanvoerder, omdat hij nog te jong was. Daarom werd zijn oudere broer uitgekozen. Pud-oc werd peletonleider.

Pud-oc werd een groot strijder. Hij zorgde er met zijn mannen voor dat vele boten met piraten de zee weer op gestuurd werden.

Op een keer, toen Pud-oc aan het jagen was in een verafgelegen woud, vielen piraten weer Guitan aan. De bewoners van Guitan waren ver in de minderheid, zodat er maar weinigen aan de Chinese piraten konden ontsnappen. Pud-oc's broer werd in de strijd gedood. Toen Pud-oc eindelijk in Guitan terugkwam waren alle hutten in de as gelegd, al het vee was door de piraten meegenomen en sommigen van de beeldschone vrouwen van de stam waren weggevoerd. Pud-oc was woedend. Hij zwoer de dood van zijn broer te wreken.

Toen hij alle gewonde strijders had verzameld, sloeg hij zijn kamp op. Het kamp was dicht bij de zee, zodat hij gemakkelijk ieder piratenschip dat probeerde te landen, kon zien. Hij oefende erg intensief met zijn krijgers, zodat zij erg beroemd en gevreesd werden bij de andere stammen. Hij zette iedere dag en nacht posten uit om de vijand geen kans op verrassingen te geven. Met de stammen uit de buurt sloot hij vrede, omdat ze het toch niet tegen hem op durfden te nemen.

Op een zomernacht luidde er een gong. Alle vrouwen, alle kinderen, de ouden van dagen en de zieken werden geëvacueerd. Ze gingen naar een nabijgelegen bos om zich te verbergen. De Chinese piraten kwamen eraan in een groot aantal boten. De piraten dachten dat ze de bewoners van Guitan gemakkelijk konden verjagen, maar tot hun verrassing werden de piraten teruggedreven, de zee in, met achterlating van vele doden en gewonden. Voor de eerste keer waren de piraten verslagen. Kort daarop viel een groep Moslimpiraten Guitan aan. De Moslims vochten hevig, maar ze ondergingen hetzelfde lot als de Chinezen. Na deze wapenfeiten werden er nog wel andere plaatsen in Tagudin door piraten aangevallen, maar Guitan lieten ze met rust. Zelfs gedurende de Spaanse bezetting werd Guitan nooit aangevallen door piraten, noch door de Bosuls (koppensnellers uit de bergen).

Zo werd er vrede gesticht in Guitan, dankzij het leiderschap van de grote strijder, Pud-oc. Vele stammen kwamen bij Pud-oc op bezoek om hem eer te bewijzen. Sommigen zeggen dat de naam van de plaats werd veranderd in 'Kimpud-oc', wat betekent 'de plaats waar Pud-oc woont'. Altijd als iemand vroeg waar hij heen moest om Pud-oc te bezoeken was het antwoord 'Kimpud-oc'. Later vervielen de eerste drie letters en werd Pud-oc de plaatsnaam. Wanneer dit precies gebeurde is niet bekend, maar vele ouderen geloven dat de naam in ieder geval van de grote leider en strijder, Pud-oc, afkomt. Pud-oc is overigens een oud ilocano woord dat betekent: 'laag blijven in de struiken, alsof je sluipt'.

Vrij vertaald naar Domingo A. Villanueva,
Voorzitter van de Pudoc-boerenbond en Voor-
lichter van het Pudoc-waterschap.

N.B. Pudoc-East en Pudoc-west zijn twee dor-
pen in de Philippijnen, gelegen in het noord-
westen van het hoofdeiland Luzon, vlak boven
de grens tussen de provincies Ilocos Sur en
La Union, bij de stad Tagudin, aan de Chinese
Zee.

H.C. Molster

De hullang* en de slang

Aan de rand van het oerbos sta ik en ver voor mij uit,
Door het blauwwazig dal imponeert mij de zee,
Ruist zwak dan weer sterker het machtig geluid,
Van rollende golven, de branding beneê.

Zweeft sierlijk een hullang de takken voorbij,
Van oerbomen langs het ravijn,
Met spiedende ogen diep door de vallei
Naar alles wat hem tot prooi kan zijn.

Duikt hij plotseling neer in pijlsnelle vaart,
De vleugels strak langs de flanken,
Als hij hongerig het aas ontwaart,
Waaraan zijn bestaan is te danken.

Maar deze keer heeft hij zich vergist,
Blijkt de prooi sterker dan hij dacht,
Een zwarte slang, die ziedend tegensist,
Een schijngevecht ontstaat: aan wie de macht?

Uiteindelijk komt de verwoede strijd,
Op leven en dood wordt er gevecht,
Uit vlijmscherpe klauwen nog deels bevrijd,
Wordt toch door wurging het pleit beslecht.

Fiat, Bennekom

x) Een hullang is een Aziatische Kiekendief.

P.S. Dit gevecht zag ik gebeuren op een thee-onderneming
in het Patoeha gebergte ten zuiden van Bandoeng. De slang
had kans gezien de hals van de vogel te omstrengelen. In
feite is het gevecht anders geëindigd. Met een stok is het
gelukt de vechters van elkaar te scheiden. De slang was
deerlijk gewond. De Kiekendief fladderde dizzy terug naar
het ravijn en had het stellig afgelegd tegen de zwarte
slang.

Jubileum-prijsvraag

Deze prijsvraag wordt u aangeboden door het personeel van de Centrale Offsetdrukkerij, ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van het PUDOC.

Wij hebben deze prijsvraag uitgeschreven om te onderzoeken of u uw collega's goed kent. Probeer er dus achter te komen welk gezegde, volgens ons, bij welke persoon hoort.

Geef uw antwoord als volgt: Bij de gezegdes staan 2 letters vermeld en bij de namen een cijfer. Voorzie alle gezegdes van een cijfer, dat behoort bij de persoon, waarvan u denkt dat het gezegde op van toepassing is.

VOORBEELD : XX = 95

XX behoort dan b.v. bij het gezegde: Geduld is een schone zaak.

95 staat voor een persoon, b.v. Jan Jansen.

In tegenstelling tot de meeste activiteiten binnen Pudoc is deelname aan deze bijzonder leuke prijsvraag geheel gratis.

Voeg daarbij het feit dat er ook nog erg leuke prijzen te winnen zijn, dan is het een reden te meer om uw oplossingen in te zenden.

De oplossing moet echter uiterlijk 15 november a.s. in ons bezit zijn.

U kunt dit per interne post doen!!!!

De prijswinnaars/winnaressen krijgen zo snel mogelijk na deze inleverdatum persoonlijk bericht van ons.

Tevens wordt de lijst met juiste oplossingen aan alle deelnemers uitgereikt.

WIJ WENSEN U VEEL SUCCES!!!!!!!!!!

Personeel van de Centrale Offsetdrukkerij is van deelname uitgesloten.

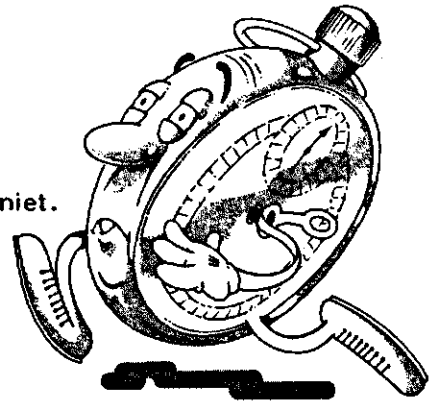
LIJST MET NAMEN

1 R. Aalpol	24 H. Liem
2 G. Adriaanse	25 J. Lueks
3 K. van der Berg-Stijl	26 B. van de Lustgraaf
4 D. van den Born	27 H. Molster
5 T. Brugge	28 C. van Nieuwenhuijsen
6 J. van der Burg	29 I. de Nobrega-Becker
7 J. Castelein	30 S. Pallencaöe
8 R. Charles	31 M. Peters-Nanninga
9 I. Cressie	32 J. Rigg
10 H. van Dillen	33 M. van Roekel
11 B. Driever	34 A. Rutgers
12 T. Eernstman	35 M. Rutten
13 M. Elzenga	36 H. Slijkhuis
14 J. Faber	37 P. Smit
15 T. Goedewaagen	38 J. Staverman
16 D. van der Heij	39 S. van Tongeren
17 H. Hollander-de Boer	40 J. Vermeulen
18 M. Hoolboom	41 B. Vlastuin
19 L. Jorritsma	42 C. Voogd
20 I. Koopman-Wijnacker	43 W. Welboren
21 L. Koster	44 J. Weijers-Ruisch
22 A. Kuperus	45 R. Wiedijk-Horst
23 P. van Leusden	46 D. Kok

LIJST MET GEZEGDES

- AA-Waar het rokje ophoudt, gaat de fantasie verder.
AB-Hoe heerlijk is het om niets te doen en dan uit te rusten!
AC-Geef me geen raad, ik kan me alleen ook wel vergissen.
AD-Wie van praten houdt, moet telefoon worden.
AE-In de mond van iemand die niet deugt, deugt ook het goede niet.
AF-Ik ben wel geel, maar ik heb geen geelzucht.
AG-Opzij, ik moet erdoor!
AH-Ik ben de baas, maar als het erop aankomt, is hij het.
AI -Mijn bumper is geen kippestok.
AJ -Ik heb niet zo'n haast, ik ben vrijgezel!
AK-Lelikh zijn is niet erg, maar probeer er dan maar eens smakelijk uit te zien!
AL-Als flessen snaps boeken waren, zaten veel huizen vol geleerden.
AM-De waarde van een mens wordt berekend naar wat hij is, niet naar wat hij doet!
AN-De rijke heeft een goed leven, de arme spataders.
AO-Verslaafdheid is erger dan armoede.
AP-Goed bestede vrije tijd is meer waard dan slechte werkuren.
AQ-Wie veel praat, zegt zelfs een paard goeiedag.
AR-Het werk is nooit zó zwaar, ook al zie je ertegen op.
AS-Wie nadenkt, trouwt niet; wie trouwt, denkt niet na.
AT-Wat ons het meest benadeelt, is de tong.
AU-Ik begin elke dag met een glimlach, doch eindig er zelden mee.
AV-We zijn allemaal zoals God ons heeft geschapen, sommigen zelfs slechter.
AW-Draai je tong zeven keer om alvorens te spreken.
AX-In vele gevallen is geen nieuws géén goed nieuws: het is gewoon néé.
AY-Als je hard werkt en zuiver leeft, denkt iedereen dat je een rare bent.
AZ-Goed doen is geen ijdelheid.
BA-Een man die vol is van zichzelf is een leeghoofd.
BB-Als iemand naar mij vraagt, zeg dan dat ik gelukkig ben.
BC-Het enige geheim dat een vrouw kan bewaren, is het geheim dat zij nog niet kent.
BD-Vele mensen verliezen hun verstand nooit, omdat ze het niet hebben.
BE-Goede smaak is meer waard dan zeven stuivers.
BF-Beter alleen lopen, dan in slecht gezelschap.
BG-Die maar doorgaat met de waarheid te zeggen, verliest "vrienden".
BH-Ik betaal met frisse tegenzin mijn belasting, maar ik zorg wel dat mijn inkomen er niet onder lijdt.
BI -Die enkel om raad vraagt, heeft er alleen maar spijt van.
BJ -Je geluk hangt alleen van jezelf af.
BK-Karakter is de helft van wat je te wachten staat.
BL-Deze dag is de eerste dag van de rest van je leven.
BM-Vreugdetranen gaan vooraf aan de pijn van het heimwee.
BN-Schoonheid verleidt, maar goedheid trekt veel meer.
BO-Probeer vandaag gelukkig te zijn, want je weet niet wat je morgen wacht.

BP-Iedere gek heeft recht op z'n manie.

BQ-Wat ik doe levert niet veel op, maar het is wel leuk.

BR-Het geloof is het kompas van het leven.

BS-Ik weet alleen dat alles niks is.

BT-Kijk eerst naar je eigen fouten en verbeter dan de mijne.

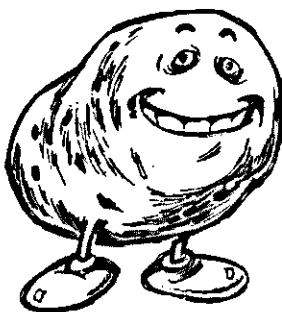

AA	AB	AC	AD	AE	AF	AG	AH	AI	AJ
AK	AL	AM	AN	AO	AP	AQ	AR	AS	AT
AU	AV	AW	AX	AY	AZ	BA	BB	BC	BD
BE	BF	BG	BH	BI	BJ	BK	BL	BM	BN
BO	BP	BQ	BR	BS	BT				

U kunt in de vakjes onder de letters uw keuze aangeven.

Daarna kunt u dit formulier uitknippen en aan de Centrale Offsetdrukkerij sturen, of, wanneer u het boekje niet wilt beschadigen, een kopie van dit formulier maken en die opsturen.

NOGMAALS SUCCES GEWENST!!!!!!!!!!

Kop(s)schurft

Bent u al een beetje gewend?
Of vertrouwd u 't nog voor geen cent?
De nieuwe behuizing van Kops-Jan.
Of zegt u: "t Is geweldig man"?

Heeft u het te warm misschien?
En heeft u het ook gezien?
De muren geven nog steeds rommel
Dat hoort toch niet, wat drommel.

En heeft u het al gedurfd,
Te klagen over uw schurft,
Over de nieuwe behuizing
Na die hele volksverhuizing?

Vertoont uw verwarming kuren?
Heeft u klachten over de burens?
Of is het misschien het toiletpapier,
Waar u doorheen steekt met uw vingers, alle vier?

Dan was het anders in de barakken.
Daar kon je tenminste rustig kakken.
Ook al was het devies wat er niet om loog
Alleen voor de heren: "Bril omhoog".

En vindt u het ook bezopen?
De deuren gaan om 9 pas open.
Daar voor is een kaartje vereist,
Geen klachten, houdt u gedeisd.

Toch heeft u heus wel inspraak.
Maar ook weer niet te vaak,
Betreffende de gang van zaken
Over dingen die je niet zo raken.

Of heeft u echt geen klachten?
Dat is niet dat wij dachten.
Wel moet u zich bezinnen,
Anders moeten we ze zelf verzinnen.

Kwik Kwik sjasjasja

Zij
lenig, elegant, zelfbewust
wijst waar men zijn handen moet leggen
op zijn opponent
praat clichés in de microfoon
telt tot vier, soms tot drie
en doet de passen voor
die wij niet zien
omdat wij met velen zijn.

Hij
op afroep beschikbaar
want alleen danst vreemd
staat muurbloemig terzijde
tot hij weer nodig is
de glimlach
gaat er nooit meer af.

Hij
de echtgenoot
doet de bar in de pauze
incasseert en stempelt
bij het binnenkomen
zijn gezicht staat ernaar
een vleesgeworden kassa.

Zij
in vijftienvingervoud
onwennig maar
trionfantelijk
het is toch maar gelukt
het dansen komt in feite
pas op de tweede plaats.

Hij
weeromstuiterig
berustend blikkend
naar lotgenoten
denkend aan betere tijden
en aan pils in de pauze
en 'Nog zesentwintig keer'.

Zij samen
klappend aan elkaar
elkaars tenen mijdend
en als het op muziek gaat
en de dame niet meer telt
van quick quick slow slow
spontaan hun weg
tegenmaats vervolgend
met haperende motoriek
zwenkend als botsautootjes
omdat de anderen
het ook nog niet kunnen.

Dirk

Op Tom Faber

Dit insect heeft ruim negen jaar nodig
voor het uit het popstadium in zijn zo
schone gedaante overgaat.

Fabre: Entomologische schetsen

Landbouwdocumentatie

Redactie: waarnemend redacteur Bram Mutarde

Deze week.....een feestweek

Referaten

WETENSCHAPPEN IN HET ALGEMEEN

Geen titels

DOCUMENTATIE EN BIBLIOTHEEKWEZEN

Is ook niet meer wat het geweest is

TUINBOUW IN HET ALGEMEEN

Ieder zijn eigen volkstuintje

MAATSCHAPPELIJKE WETENSCHAPPEN

VUT regeling voor ambtenaren naar 65 jaar

POLITIEK, BESTUURSWETENSCHAPPEN

D 66 doet een stapje terug

ECONOMIE

Ligt op zijn kont

HANDEL

Op de markt is je gulden geen daalder meer waard

ONDERWIJS

Ze maken je tegenwoordig van alles wijs

RECREATIE, SPORT EN SPEL

Trim je maar te barsten

NATUURBESCHERMING, MONUMENTEN, RESERVATEN

Een monument voor Green Peace

VEEHOUDERIJ EN FOKKERIJ

O'twello en de Klaziena 13 zijn weer flink tekeer gegaan

VEEVOEDING

Is niet om te vreten

EXTRA EDITIE

GEOLOGIE, WEERKUNDE, HYDROLOGIE

Pelleboer heeft ook hier geen verstand van

INSECTEN EN REPTIELEN

Die vreten elkaar op

JACHT EN VISSERIJ

De vis wordt duur betaald

PLANTKUNDE

Onkruid groeit van zelf

DIERKUNDE

K.I. is geen zak aan

GENEESKUNDE EN HYGIENE

Er wordt wat afgerotzood in nederland

MILIEUVERONTREINIGING

Zand er over

DIERGEENEESKUNDE

Er wordt ook maar raak gesneden

BOSBOUW

Zie door de bomen het bos niet meer

ENERGIE, ALGEMEEN

Ieder zijn eigen windmolen

LANDBOUW IN HET ALGEMEEN

De boeren, boeren best

LANDBOUWBEDRIJFSLEER

Boeren zijn niet dom

OVERIGE LANDBOUWGEWASSEN

Worden doorgedraaid

BOUWMATERIALEN EN CONSTRUCTIE

Zo bouwvallig als de pest

GEBOUWEN EN LANDBOUWWERKTUIGEN

Staan op instorten

BODEMKUNDE

Er wordt wat afgespit in dit land

PLANTENVEREDELING EN VERMEERDERING

Geen bij komt er meer bij

LANDBOUWKUNDIGE WERZAAMHEDEN

En de boer hij ploegde voort

TAAL EN LETTERKUNDE

Er is geen woord nederlands bij

GRANEN

Stuifmeel productie is zeer hoog

RIJST

Uncle Ben's kleeft niet lukt altijd

GESCHIEDENIS

25 jaar geleden werd Pudoc geplant

MEDEDELING VAN DE REDACTIE

Voor toelichting van sommige referaten kunt u dagelijks tijdens kantooruren bellen 020 - 211811.

Volgend nummer verschijnt over 5 jaar.

GEVRAAGD:

Milieuvriendelijke helpers om op zaterdagmorgen ouwe koeien uit de sloot te halen.

En verder in de landbouwers

KONIJNEN

Een Belgisch-, een Duits-, en een Nederlands-konijn gingen eens samen een nachtje stappen, de hele nacht hadden zij rondgezworven en overall lekker gegeten, toen zij s'morgens alle drie met een poot in een strik vast kwamen te zitten. Zij bedachten allerlei manieren om los te komen maar er was geen beginnen aan. Plotseling kwam het nederlandse konijn op een idee, hij stelde voor om een poot af te vreten en dan waren ze vrij uit de strik, en dat was nog altijd beter dan ergens gebraden op tafel te liggen. Zo gezegd zo gedaan, het duitse konijn vrat een poot af en ging er vandoor, het nederlandse konijn deed precies het zelfde en ging er ook snel vandoor. Een eind verder kwamen het nederlandse en het duitse konijn elkaar weer tegen en na een poosje vroegen zij zich af waar het belgische konijn bleef. Uiteindelijk gingen zij terug naar de plaats waar ze vast gezeten hadden. En daar aangekomen vonden ze het belgische konijn dat nog steeds vast zat. "Vreet toch een poot af", dan ben je ook vrij, zeiden ze tegen het belgische konijn. Waarop het belgische konijn antwoorde: ik heb er al drie afgevreten, en ben nog steeds niet vrij.

VARKENSSLACHTERIJEN

Goed nieuws voor arbeiders in de varkensslachterijen. Voor het eerst in nederland wordt er in wageningen een opleiding gegeven waar men zich kan specialiceren in de volgende beroepen:

Aansnijder; Endeldarmuithaler; Darpakketuithaler; Gehoorgangenuithaler; Tonsillenuithaler; Potenknipper; Tietenknipper.

Wegens een beperkt aantal plaatsen is het wel noodzakelijk om snel te reageren.

Mopjes

Mop1. Ollie-Olifant en Meinderk mees
kullen gaan zwemmen, als Meinderk
rucht al verkleed heeft merkt
Ollie dat hij zijn zwembroek heeft
vergeten. Dan zegt Meinderk tegen hem:
"Dat is niet erg, joh, je kunt straks
mijn zwembroek wel even lenen"

Rozarolifant

1. Hoe haal je een olifant uit het water?
2. Hoe stop je een olifant in de kast?
3. Waarom heeft een olifant rode sokken?
4. Weet je hoe een olifant uit de boom komt?

Oplösing: rechts onderaan

Twee jongens rijden naar elkaar op de
fiets. Dan zegt er één af en laat
zijn band leeg lopen. "Waarom doe je
dat?" "Mijn zadel staat te hoog!"

Liedje (canon)

C a f f ee drinkt niet te veel
caffee. Leve waar want die turken
drinkt, geeft een koffiekater levens lang
alleen de muzel man drinkt uit de
koffie kan (2x)

Jankje zit in de klas te
huiten de meester komt
naar hem toe en vraagt
wat er is. Jankje zegt ik
moet afschijf nemen
van mijn rekenblaas tje

Meinderk muis zit al een hele tijd
op de rug van ollie als er een kokos
noot op de kop van ollie valt. ollie
stopt en vraagt dan meinderk waar
arom bla je me zo hard?"

verkoper tegen klant:

"Die schoenen zullen. De eerste dagen
nog wel wat klemmen meneer!"
"Dat geeft niet! ik trek ze toch pas
volgende week aan!"

Rechter: "Bent u die man die
die autor gestolen heeft?"
"Nee hoor, bent u gekust mijn
zakken na!"

Jan: "zouden er nou echt mensen
op de maan bestaan?" "Jes er band
toch licht!"

een patat komt een aardappel
tegen de patat zegt tegen
de aardappel waarom haal
je omdat me vaders
in de puzee zit.

1. klees nat 2. je laat de olie eruit
lopen. en vouwt de fank op omdat zijn
witte in de was zijn. 4. hij gaat op
een blad zitten en wacht tot het
terf is.

dit is gezamenlijk is gedaan
Tieke en annemieke is onze room

1957 was het jaar van

Nederlandse regeringsnota inzake bestedingsbeperking;
1e televisie-aflevering Luipaard op schoot;
Gevechten Algerijnse rebellen en Franse troepen;
Afkondiging staat van oorlog op Celebes en de Kleine-Sunda-eilanden;
Corry Brokken wint Eurovisie-songfestival;
Opening heliportverbinding Brussel-Parijs van Sabena;
Voltooiing ontruiming van Egyptisch grondgebied door Israelische troepen;
Suezkanaal opengesteld voor al het scheepvaartverkeer;
Beëindiging Nixons goodwill-reis door Afrika;
Westduitse leger zal worden uitgerust met tactische atoomwapens;
Anti-Amerikaanse demonstraties in Beiroet;
Officieel begin van het Internationaal Geofysisch Jaar;
Aanbieding nota inzake kernenergie van Zijlstra aan Tweede Kamer;
Sluiting door Sovjet-Unie van baai van Wladivostok voor buitenlandse schepen en vliegtuigen;

Bescherming door Federale toepen van 9 negerkinderen op weg naar school te Little Rock;
Herkiezing Hammar skjöld voor 2e ambtsperiode van 5 jaar tot secretaris-generaal der Verenigde Naties;
Pension Hommeles voor tv;
Lancering le kunstmatige aardsatelliet in Sovjet-Unie;
Sluiting dijk tussen Marken en vaste wal;
Herverkiezing Adenauer als bondskanselier;
Stichting Pudoc middels notariële akte;
Lancering 2e kunstmatige Sovjet-aardsatelliet met Sovjet-hond;
Tv-uitzending maagoperatie op koe;
Aanslag president Soekarno;
Nederlander W. de Lint 's werelds beste ploeger;
Europese Economische Gemeenschap;
Jack Kerouac met het boek "On the Road";
Euratom;
Gespannen situatie Nederland-Indonesië;
Diverse ontwapeningsvoorstellen.

Anne

Een onkritische beschouwing van het kledinggedrag op Pudoc

Individualiteit

Kleding is een gegeven dat bij de mens hoort. Hierin onderscheidt hij/zij zich van alle schepselen, doordat hij/zij kleding kreëert en draagt.

Voor ons is kleding een tweede huid geworden, die wij tot in het oneindige kunnen variëren. Door een heel opmerkelijk iemand ook wel eens de meest intieme kulturele omgeving van de mens genoemd!

Hoewel kleding handig is tegen kou bijvoorbeeld, heeft het in onze tijd, waarin visuele communicatie een steeds grotere rol gaat spelen, ook nog een andere functie gekregen. Het is nu zelfs een taal geworden, bestaande uit beeldtekens, een middel tot communicatie.

Het is een middel om te ontsnappen aan gelijkheid, om de eigen individualiteit te bewijzen.

Kleding als signaal

In het begin werd die drang om zich te onderscheiden van andere mensen geuit door middel van versiering.

Medicijnmannen versieren zich met schelpen, veren en tanden om de anderen duidelijk te laten zien dat zij een speciale rol vervullen. Kleding als signaal dus!

Sommigen op Pudoc blijven bij dat ornament dat met symboliek (prestige, macht, bezit) geladen is en anderen experimenteren met hun tweede huid.

Op Tobie Goedewaagen

Weinigen zijn wijs genoeg om opbouwende kritiek te verkiezen boven bedrieglijke lof.

Succesagenda

Op Jos van den Heuvel

Houd U goed in de gaten: iedereen zal zijn avontuur vinden, omdat het leven zelf een avontuur is. Maar verkwist Uw tijd niet door dingen te doen, die beter door anderen gedaan kunnen worden.

Fritjof Nansen: "Adventure", 1926

Pudocs belangrijkste man (vul in: medicijnman) blijft bij dat ornament.

Hij heeft gekozen voor een indrukwekkende tooi (tweebenig, met geslepen glazen) die, zwaar van de symboliek, zowat een eigen leven is gaan leiden boven op zijn hoofd, waar het bijna de functie gaat krijgen van een vriend en vijand respect afdwingende trofee.

De vrouw met een sleutelpositie op Pudoc heeft net zo'n soort versierseel, maar om zich te onderscheiden van de belangrijkste man, draagt ze het niet op het hoofd, maar op de boezem, aan een ketting. Zowel het voorwerp, als de plaats en de manier van bevestigen moeten als signalen opgevat worden. Let op, hier is een werkelijk bevrijde werkende vrouw, die het niet erg vindt de kettingen (eeuwenlang symbool van slavernij) om te doen, zolang ze dat vrijwillig doet. Dat is ware vrijheid.

Accessoires

Accessoires vervullen in het beeldtekenverhaal van het kledinggebeuren een niet te onderschatten rol. Zij kunnen gezien worden als de onontbeerlijke ondertiteling in een Italiaanse (Franse ook goed) film.

De snelste man op Pudoc bedient zich van deze extra mogelijkheid tot kommunikatie; niemand kan voorbijgaan aan zijn eigentijdse, bij de tijdse kunststoffen ornament, dat door middel van nerveus verspringende cijfertjes illustreert hoe snel de tijd gaat.

Bij het zien van die snel voorbijgaande tijd gaat het hart sneller kloppen en er wordt zoveel stress aangemaakt dat er na werktijd vele kilometers in recordtijd gelopen zullen worden.

Tweede huid

De meest intieme kulturele omgeving van de mens, eventueel kleding genoemd, is vaak de drager van onze ideeën, geestesgesteldheid voor mijn part.

Daarmee kunnen we een illusie om ons heen scheppen, verder gaan waar de mogelijkheden van ons lichaam ophouden, iets anders zijn dan we in werkelijkheid zijn, onthullen en verhullen, kortom we kunnen er bijna alles mee.

Pseudo Niem

Pudocs meest swingende figuur (vul in: rituele danser) heeft zijn idee van integratie vormgegeven in zijn outfits, samengesteld uit tropische hemden in dito kleuren en Hollandse ribbroeken.

Lustrumbutton

Met het lustrumbutton zijn we helemaal teruggekeerd in de tijd waarin kleding alleen nog als signaal of als versiering bestond. Waarmee Pudoc maar weer bewijst over de moed en kracht te beschikken die er nodig is om zichzelf te verhistoriseren.

Het ontstaan van de naam van het 'Jan-Kopshuis'

Toen in lang vervlogen tijden
Bataven onze Rijn af kwamen glijden,
Per boomstam - uitgehold en wel -,
Gehuld in harig beesteveld,
Zagen zij plots een berg opdoemen,
Die zij nooit eerder hoorden noemen.
Hij stond niet op de Peutingerkaart *),
Die slechts beloofde lange vaart.
Een weelderig groen kwam hen voor ogen,
Dat door de wind zacht werd bewogen.
Het wuifde hunne harten toe,
Zij voelden zich plots drijvens-moe
En wilden dáár verkeren ...
De Bergrand scheen hen te bezweren.
Zij móesten stappen hier aan land
En voeren weldra naar de kant.

De Rijn boog hier een beetje mee,
Voorzag een tête à tête voor twee:
Te kussen deze berg voor eeuwen lang,
Haar zoom, haar kleed, haar wonder-wang...

De Bataven stapten uit hun boten
En liepen zomaar onverdroten
Dwars door dit marginaal gestreel.
Zij dachten slechts aan het struweel,
Dat hen zo heim'lijk tegenlachte,
Vervuld naar 't scheen van vruchtba're krachte ...
Hun vrouwen dreef de zelfde spoed.
Het leven leek hen hier zeer zoet.
Het schuttend lover trok hen zeer.
Zij dartelden daar gaarne neer:
Te toeven in de maneschijn
Met hun stoere manlief-fijn,
Het leek een eindeloos genieten,
Als zij maar niet op beren stietten.
Maar manlief had een kort sterk zwaard,
Dat hij bewoog met rappe vaart.
Hij zou die dieren vast wel vellen
En vrouw en toekomst veilig stellen.

Zo trokken zij door 't oeverslik,
 Met veel gedachten en open blik,
 Totdat zij bij de bergrand kwamen
 En de klim naar boven namen.
 Hier troffen zij goede landbouwgrond,
 Die hun hart direct ermee verbond.
 Hier wilden zij wel een woonplaats bouwen
 En al hun goederen henen sjouwen.
 Zij bouwden hutten op van eikebomen
 - De acacia zou pas later komen -
 En zochten in het bos naar bessen en frambozen,
 Al bracht dit ook tot minnekozen.
 Zij zochten granen in het veld,
 Al waren die ook gauw geteld.
 Eén hunner ging de zaden uitproberen
 En hen op grondsoort selecteren.
 Hij koos er voor het zand en voor de kleien,
 Voor de löss, de zavel en de Dreijen.
 "Jan, hoe hou je 't allemaal in je kop?"
 Merkten dan zijn vrienden op.
 Maar Jan liep niet maar zo te dromen:
 Hij stopte de zaden in aparte holle bomen,
 Soort bij soort, en bouwde daar zijn hut,
 De holle bomen waren mede stut.
 "Dat is Jan 'zien kop" , zeiden zijn genoten.
 "Hij kon zijn geheugen zo vergroten.
 En hij had zelve reeds veel kop.
 Hij is een kop. Hij is het op en top!
 Jan Kop! En is hij eens tot gruis,
 Dan hebben wij altijd nog zijn huis.
 Jan Kop zijn huis : 't JAN KOPSHUIS".

TJEERD EERNSTMAN

*) De Peutingerkaart of Tabula Peutingeriana is een middeleeuwse kopie van een oude Romeinse wegenkaart uit de 3e of 4e eeuw. Zij werd aan het einde van de 15e eeuw te Worms ontdekt en kwam in de handen van de Duitse humanist en antiquair Konrad Peutinger (Augsburg, 1465-1547), die er zijn naam aan gaf. Tegenwoordig wordt zij bewaard in de Nationale Bibliotheek te Wenen. Sinds kort zijn te Wageningen nog twee oudere exemplaren uit ongeveer het begin van onze jaartelling gevonden. Deze exemplaren zijn aanwezig in het Jan Kopshuis, één in de Centrale Bibliotheek en één bij Pudoc. Zij zijn echter niet te bezichtigen, daar experts hebben uitgemaakt dat, indien zij nog éénmaal tevoorschijn zouden worden gehaald, zij uit elkaar zouden vallen.

Pudoc

Ik had Kees voor 't laatst jaren geleden gezien op de traverse van station Utrecht. Wij hadden toen allebei haast en symboliseerden - akttentas in de hand - iets van de "Dood van een handelsreiziger". Ik kende hem uit Leiden, h t centrum voor educatie en culturele vorming, waar hij halverwege een studie biologie strandde en vervolgens iets als artsbezoeker deed.

Door die handelsreiziger-achtige haast, toen in Utrecht, kwam er weinig van een gesprek. Hij was, meen ik, op weg naar Haarlem en ik had intussen het beschaafde westen van Nederland al verruild voor Wageningen.

Maar nu had ik Kees, nadat ik hem als een amorf klodder stopverf in een triest half-lang regenjasje op de vluchtheuvel van het Rembrandtplein had zien plakken, geestdriftig op de schouder geslagen.

"Ga mee wat drinken, bijpraten", joelde ik boven het verkeerslawaai uit en gebaarde richting Reguliersbreestraat. Bevindt zich daar immers niet café-bar Populair, waar het goed toeven is en waar je - zeldzaamheid - nog wel eens om Amsterdammers kunt lachen? Ze hebben er nog heel lang een jukebox gehad met "Only you" en "The great pretender" van de Platters erop, totdat ook die plaats moesten maken voor de muziekcassettes met James Last en André Hazes.

Toen we zaten, een kelkje voor ons, nam ik hem eens op. Hij oogde wat grauw, wat mat, met een onbestemde blik in zijn ogen. Je ziet dat soort mannen wel in volledige deemoed, een uitgedoofd sjekkie in de mond, achter een vastberaden een boodschappenwagentje voortduwende vrouw in Albert Heijn sjokken. Zij gooit het wagentje vol met h ar keus, hij mag straks de volle tassen dragen. Het geld beheert hij al lang niet meer, zij rekent af.

In kledingzaken wil je ze ook nog wel eens treffen bij de paskamers, uitgeblust zittend op een lullig klein stoeltje, de blik op on-eindig richting gordijn, dat regelmatig wordt opengerukt door h ar die vraagt: "Hoe vind je dit, Piet?". "Mooi", zegt de man toonloos en denkt aan een plateau vol bedauwde glazen bier. Dat soort mannen drinkt en rookt een beetje te veel. De buitenwacht noemt hem versleten, kenners gesloopt. "Wat doe jij zoal?", vroeg Kees, om toch ook maar wat te zeggen nu we daar zo tegenover elkaar zaten.

Ik stak van wal: Pudoc, Wageningen, landbouw, documentatie/informatie, literatuuronderzoek met behulp van computers, EEG-projecten. Ik heb dat heel af en toe nog wel eens, die geestdrift, hoewel ik me dan later wel afvraag of ik de vorige avond zwaar gedronken heb.

Er verscheen iets van afgrijzen op zijn gezicht, een soort hulpeloze gekwetstheid als van iemand die beter heeft verdiend dan de

zojuist toegediende teleurstelling. Ik herinnerde me dat hij dat vroeger ook kon krijgen als het met drinken wat uit de hand was gelopen en hij zich realiseerde naar huis - Kees had vroegtijdig moeten trouwen met een wilskrachtig verpleegsterstype - te moeten. "Zo zo", zei hij. "Pudoc, werk je daar". Hij zweeg even en vervolgde: "Go, en je kon vroeger zo goed leren!".

Jan van der Burg

Op Redacteuren

En straf hen niet, omdat ze vast geloven in hun onmisbaarheid, zo hier beneden als daarboven.

J. Greshof: "Ballade der zielige makkers"

Op Dirk van der Heij

Ihm gen gt nur das grösste Spiel aller Spiele, das ungeheuere politische Spiel!

B. Kellermann: Der Tunnel

Op Lettie Jorritsma

Met een beetje fantasie, heb je aan de zorgen maling,
Met een beetje fantasie lijkt een bokking wel een paling!

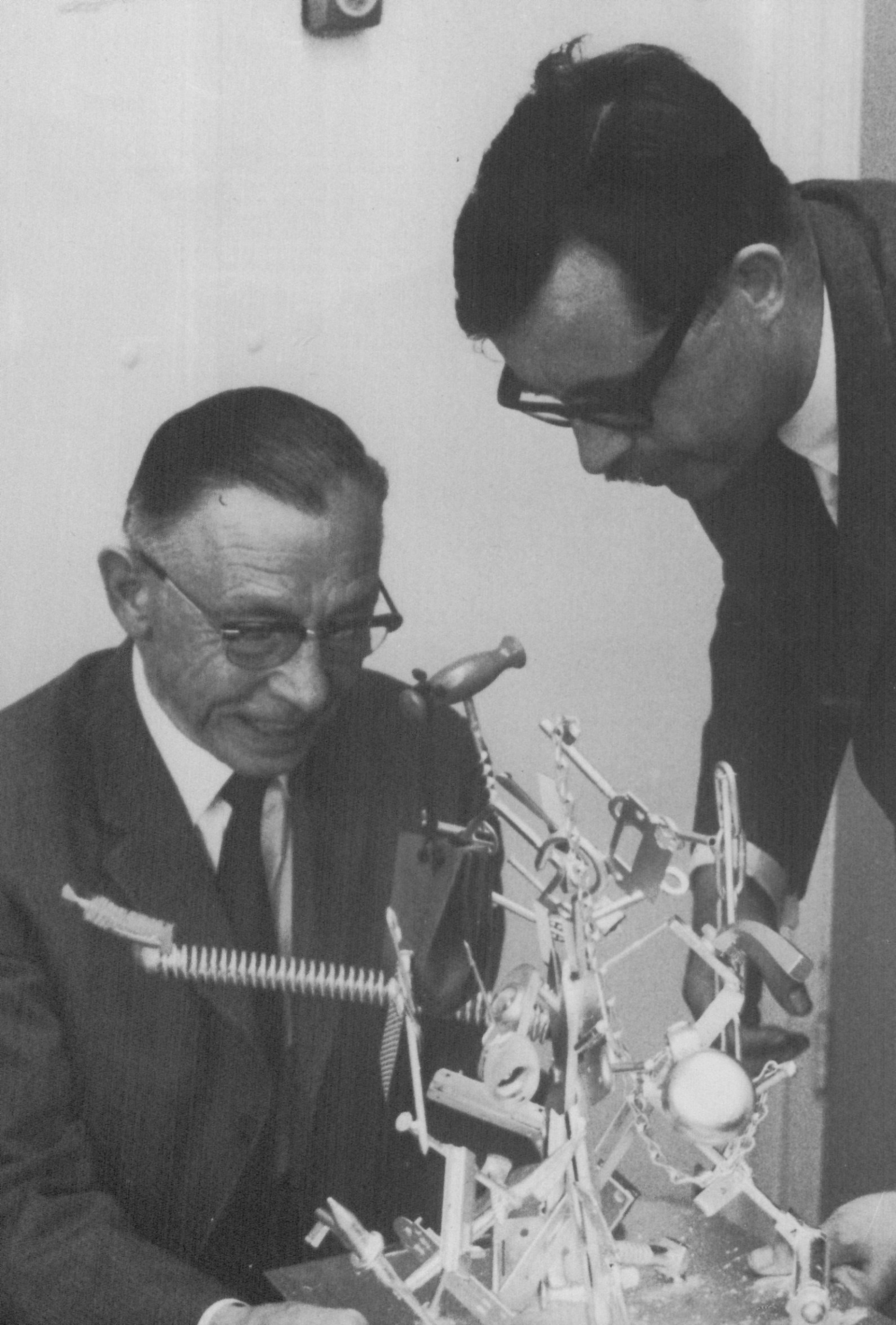
Bekend liedje

Op G kajus

Dit grote dier, waarvan het gebrul de eenzame reiziger doet krimpen, toont een opmerkelijke zorg voor zijn welpen.

Willem van Zweden: "Dwars door Afrika"

PUDOC-alfabet

<i>A</i>	is Aart, nog steeds directeur
<i>B</i>	is de Boeren, daar werken we veur
<i>C</i>	is College, gezelschap vol statie
<i>D</i>	is natuurlijk de Documentatie
<i>E</i>	is Ernstman, pensioen komt in zicht
<i>F</i>	is Faber, doet vrolijk zijn plicht
<i>G</i>	is de Geest van Pudoc, de enige ware
<i>H</i>	Van der Heij, die zocht haar al jaren
<i>I</i>	het Idee, dat leidt vaak tot iets
<i>J</i>	is Joska, die zoekt nog zijn fiets
<i>K</i>	is de Koffie, volkomen onmisbaar
<i>L</i>	is het Lustrum, dat vieren we dit jaar
<i>M</i>	is Maltha, kwam naast Dirk in de auto
<i>N</i>	De Nobrega, ging niet op de foto
<i>O</i>	is On line, een soort informatie
<i>P</i>	natuurlijk de Publikaties
<i>Q</i>	is de Quiz, die mag niet ontbreken
<i>R</i>	Random research, onbegrijpelijk voor leken
<i>S</i>	dat is Smit, die werkte veel thuis
<i>T</i>	is een Terminal, een ding met een buis
<i>U</i>	is het Uitgeven, bekend wijd en zijd
<i>V</i>	is het (jaar)Verslag, verschijnt nooit op tijd
<i>W</i>	het Waarom van het werk, dat willen we weten
<i>X</i>	is geheim, ook vertrouwelijk geheten
<i>Y</i>	is de IJver bij Pudoc getoond
<i>Z</i>	Zij het niet altijd naar waarde beloond.

Gerrit Koster

Pudoc en de politiek

Zo'n veertien jaar geleden, toen ik bij Pudoc kwam, was ik nog maagd, politiek gezien. Ik had wel een paar keer gestemd, maar zo'n gebeurtenis had voor mij een soort liturgische betekenis: dat deed men nu eenmaal en daar moest je niet te veel over nadenken.

Er waren toendertijd maar twee Pudocianen die kennelijk aan politiek deden. Plaatselijke politiek, dat wel, want politieke aspiraties op provinciaal, laat staan nationaal of Europees niveau heb ik bij Pudoc nooit kunnen bespeuren. (Voor alle duidelijkheid: met politiek bedoel ik in dit verhaal echte politiek en geen duistere machinaties op beleidsniveau die vandaag de dag met politiek worden verward; met andere woorden: niet 'policy' maar 'politics'.)

Gerrit Koster ging ons voor, ook hierin. Al sinds mensenheugenis, sinds ergens in het begin van deze eeuw, heeft hij iets onduidelijks gedaan in Ede. En al was het in Ede en al was het voor de VVD, hij was raadslid en dat telt in het kader van dit betoog. Eén keer hebben ze Gerrit tussentijds aan de kant gezet, maar dat heeft ze daarna niet glad gezeten. Hij bleef nu zitten tot hij er zelf genoeg van had en eerder kregen ze hem niet weg. Toen de Edese gemeenteraad in 1982 wéér groter werd, vond Gerrit het welletjes. Zo'n grote fractie wordt hem te rumoerig en dus houdt hij ermee op. Zo is hij.

Jan Lueks was de tweede politicus bij Pudoc. Jans politieke carrière in Wageningen droeg een enigszins hinkstapsprongachtig karakter. Elke nieuwe periode in de Wageningse raad mocht hij beginnen op het reservebankje van de PvdA en toekijken hoe de jongens in de basisopstelling het deden. Dat gebeurde in 1970, in 1974 en in 1978. En als er maar genoeg blessures waren, dan mocht Jan halverwege de wedstrijd invallen: in 1974, in 1977 en in 1980. De aanhouder wint soms: in 1980 brak de erkenning in alle hevigheid door. Koud had Jan zijn veters gestrikt en kousen en broek opgehesen of hij kreeg de aanvoedersband om. Op 7 september 1982 is het vernieuwde team van de PvdA weer agetreden, met Jan voor het eerst vanaf het eerste fluitsignaal in de basisopstelling, compleet met aanvoedersband.

Deze twee collega's, Gerrit Koster en Jan Lueks, zijn in feite debet aan mijn politiek ontwaken. Ik heb een jaar of wat mijn werkvertrek met Jan gedeeld. Jan pleegt de telefoon luid en duidelijk toe te spreken: hij belt niet op, hij decibelt op. Het kon mij daardoor bezwaarlijk ontgaan dat de onderwerpen van zijn gesprekken niet immer van redactionele aard waren. Gaandeweg begon het gevoel bij mij te rijpen dat ik, als ik maar iets van politiek wist, best iets tegen zijn argumentaties in kon brengen. En wilde ik mij het recht verwerven mij in politieke discussies te mengen, placht Jan mij voor te

houden, dan moest ik lid van een politieke partij worden.

Nu borrelden bij mij al van tijd tot tijd bepaalde, zij het nog enigszins amorfe, liberale ideeën op. Van de sociaaldemocratie had ik inmiddels, door Jans bemiddeling, voldoende begrepen om te weten dat ik mij daar niet thuis zou voelen, tegen 'christelijke' politiek had ik al vanaf mijn kinderjaren een gezonde aversie ontwikkeld, een radikaal was ik niet en D'66 leidde toendertijd een onduidelijk doch kommervol bestaan. Wat restte was de VVD. En met die club kon het nooit zo erg zijn gesteld als wel werd beweerd. De enige VVD'er die ik kende was eigenlijk Gerrit Koster. En die viel best mee: een gulle lach, ongemotoriseerd en ongeblazerd, een lichtelijk boertige presentatie, kortom bepaald niet het prototype van de welgestelde Wiegeliaanse rechtse rakker. Zo waren ze kennelijk alleen voor de televisie, in het wild waren ze best aardig.

Dus werd ik lid van de VVD, zij het vooralsnog een slapend lid. Op vergaderingen moest men zich voorlopig nog zonder mij behelpen en VVD-schifturen gingen teloor tussen het oud papier. Ik droeg uitsluitend bij in girale zin. Totdat ik, na enkele jaren, een afdelingsvergadering bezocht. Nog niets aan de hand, zou men zeggen, als je er maar geen gewoonte van maakt. En dat lag geenszins in mijn bedoeling.

Een maand later ontving ik een formulier: of men mijn naam op de kandidatenlijst voor de gemeenteraadsverkiezingen mocht plaatsen. Iemand had mij kennelijk op- of aangegeven. Ik besloot dat het mocht. Ik kwam op de zesde plaats. Er hoefden maar een paar ongelukjes te gebeuren en ik zou tussentijds aan de beurt zijn.

Ik moest me dus langzamerhand wat actiever opstellen. Ik bezocht afdelingsvergaderingen en fractievergaderingen en begon mij zelfs van lieverlee voor gemeente- en andere politiek te interesseren. Dat bracht overigens wel met zich mee dat mijn vertrouwen in toepassing door de VVD van de mij inmiddels vertrouwd geworden liberale beginselen allengs begon te tanen.

Toen ik dan ook, nadat snel achter elkaar twee leden de VVD-fractie ontvielen, aan moest treden, begon ik mijn raadswerk in een lichtelijk wankelmoedige stemming. Na drie maanden was het zo ver: ik viel 'uit de boot'. En dat was een ernstige zaak in een hevig gepolariseerde raad waarin het College zijn plannen alleen kon doordrukken met de onvoorwaardelijke steun van een zeer krappe CDA-VVD-meerderheid. In het onderhavige geval moest het College bakzeil halen. En het VVD-achtergrondkoortje begon, niet bijster melodieus maar wel krachtig, de openingsmaten van mijn requiem in te zetten. In 1978 kon de VVD weer met een schone lijst beginnen, zonder mij.

Hoewel het bestaan mij als partij- en ambteloois burger aanvankelijk best aanstond (ik bedankte eind 1978 voor het lidmaatschap van de VVD), allengs begon ik mij zonder politiek tehuis ietwat bloot te voelen. Inmiddels was gelukkig D'66 niet alleen groter geworden maar bovendien een club waar ik erg veel van mijn ideeën terug kon vinden. En dat terwijl deze partij zich niet eens liberaal noemde!

Ik dacht eerst eens rustig de kat uit de boom te kijken toen ik mij begin 1980 als lid van D'66 aanmeldde. Maar inmiddels was mijn collega Meintje Peters, waarvan niemand had bevroed dat zij behept was met politieke interesses, raadslid van D'66 geworden. In Wageningen nog wel. Of ik dus niet mee wou doen met de fractievergaderingen, ik had tenslotte ervaring. Dat wou ik wel. En men zat erg verlegen om aanvulling in het afdelingsbestuur en of ik niet... Dat moest ik wel.

Meintje heeft de 'rit', van 1978 tot 1982, uitgezeten, maar vond het toen voorlopig welletjes. En de gedachte dat een Pudociaan de fakkel kon overnemen moet haar toch wel een gevoel van gerustheid hebben gegeven.

Op 2 juni 1980 werd ik dus andermaal in de gemeenteraad van Wageningen gekozen, net

op het nippertje. Als de raadsverkiezingen een maand later waren gehouden...

Als daarentegen die verkiezingen in februari hadden plaatsgevonden, was Hans Bosma nu ook raadslid geweest. Hans, oud-Pudociaan en gewaardeerd lid (Lampenist annex Prolapcticus-Generaal) van het College van Oud-Voorzitters van Pudoc's Personeelsvereniging, stond namelijk op de derde plaats op de kandidatenlijst van D'66. Hans gaat een ongetwijfeld schitterende politieke toekomst tegemoet. Helaas zal hij nog even moeten wachten.

Overigens zijn - en dat kan nauwelijks toeval zijn - behalve Meintje alle genoemde 'politici' lid van voormeld College.

Op de valreep vernam ik dat een andere oud-Pudociaan, Gerard Elferink, als raadslid is geïnstalleerd ergens in het westen des lands. Hij was destijds naaste medewerker van Gerrit geweest en is dus VVD'er geworden.

Al met al kan worden gesteld dat Pudoc de bakermat is van lokale politieke activiteiten.

Dirk '66

Pudoc: Gezellig maar gelukkig voorbij

Aangezien het mijn vader was die mij de goede raad gaf na de M.M.S. de kweekschool te bezoeken, besloot ik maar te gaan werken.

Juli 1965: vers geslaagd op sollicitatiebezoek, besloten niet zo erg m'n best te doen de baan te krijgen. Zelden beantwoordde iemand zo weinig aan het beeld van de ideale secretaresse-typiste: het werk was me volledig onbekend, een typemachine had ik slechts aangeraakt bij het maken van literatuurlijsten voor het examen en op de juiste momenten lachen om de grapjes van een baas had ik al helemaal niet geleerd.

Tot mijn verbijstering werd ik aangenomen, tot groot verdriet van de Pudocmedewerkers die zich menigmaal slachtoffer hebben gevoeld van mijn geklungel: jarenlang waren zij verwend door de accuratesse van de in het huwelijk getreden Fransien. Tsjonge, jonge wat is die naam vaak gevallen die eerste weken van mijn dienstverband: in alle toonaarden werd haar lof gezongen. Men begrijpt dat mijn positie aan de start bepaald niet comfortabel was; ik lag direct al achter op het schema. Kil koud bureau, t.l.buizenlicht, telefoon met vreemde knoppen, oude groene Olympia, hangmappenkasten, ordners: een nieuwe wereld ging voor me open, maar mijn God, wat moest ik ermee.

Mijn eerste brief, als de dag van gisteren zie ik het voor me: bij elke letter zochten mijn ogen het hele toetsenbord af om hem ten-

slotte triomfantelijk de kop in te drukken: + twee uur voor een brief was heel normaal. Later is dat aanzienlijk verbeterd, maar foutloos heb ik het nooit geleerd.

Veel kreeg ik echter niet te doen die eerste periode: alle Dostowjewski's heb ik dan ook in kantoortijd mogen genieten: een van de betere herinneringen aan de oude Centrale Bibliotheek waar Pudoc destijds woonde. Ook het bijhouden van het archief was niet mijn sterkste punt, maar wat willen ze ook: ik had toch eerlijk gezegd dat ik er niets van terecht zou brengen? Na drie maanden modderen: of ik niet eens wat typelessen kon nemen. Nou, dat kon wel: Magnolia, vreselijke avonden. Om de cursisten te motiveren werd er getypt op muziek: 'An der schönen blauen Donau'. Het was bepaald geen succes; na vijf avonden hield ik het voor gezien.

Ondanks alle moeilijkheden veel goede herinneringen aan Pudoc: de oeverloze gesprekken over politiek, het eindeloos koffie-drinken in het keukentje van mevr. Van den Bergh en vooral: het was er zo knus; soms had ik het gevoel voortdurend in een vakantie-kolonie te vertoeven.

Drieëneenhalf jaar heb ik het er volgehouden en zij met mij.

En, toen ik eindelijk een beetje het gevoel voor dat merkwaardige werk kreeg, toen ik eindelijk dus een beetje Fransien werd, kreeg ik ontslag: gewogen en te licht bevonden. Het

gesprek dat toen plaatsvond zal ik nooit vergeten: het meedogenloze vonnis van de rechters, als secretaresse-typiste deugde ik voor geen cent.*

Uiteindelijk kreeg ie gelijk mijn vader: met wisselend succes, maar lekker eigen baas met ruimte voor eigen ideeën en visie geef ik Nederlands op een lyceum, al acht jaar.

* Onlangs ben ik gerehabiliteerd: in het maandblad Opzij van september '82 stond het volgende: 'Secretaresse en feministe, een onverenigbare combinatie'.

Thea Witten-Struik

Pudoc - Onderdeel van een informatiedroom

Het is, zoals de uitdrukking wil, één minuut voor twaalf. Het nu bijna verzilverde zwaard van het redactieteam van deze uitgave hangt dreigend ter hoogte van de atlas. Geen kans om daaronder weg te draaien. Nog maar weer eens nadenken over Pudoc dus. Het blijkt moeilijk de gedachten te ordenen. "Zo'n chaos kan Pudoc onmogelijk zijn!?" Het zal wel aan mij liggen. Een club die 25 jaren weet vol te maken, van zeer klein tot te klein, die groeit tegen de verdrukking in, daarin zal wel enige lijn te bespeuren moeten zijn. Ik ga ervan uit dat een van de mede-auteurs haarfijn, en veel beter dan ik zou kunnen, het verloop van die lijn uit de doeken zal doen. Van die opdracht kan ik mezelf gemakshalve ontslaan. Het redactieteam verkeert terecht in de wetenschap dat sommige auteurs een chronisch gebrek aan ideeën hebben. Daarom heeft het team een lijst van mogelijke onderwerpen opgesteld. Laat ik op z'n minst eens kijken of ik van deze fijngevoeligheidsgebruik kan maken. Een van de wensen vormt de anekdote. Hoewel er mij juist nu geen te binnen wil schieten, moeten ze er in grote getale zijn. Op Pudoc geschiedt immers van alles. Ik ken er wel een die op het moment van schrijven niet bestaat. Wat te denken van het feit dat Pudoc deze 25 jaren nooit had mogen volmaken. De grote bazen zijn er niet in geslaagd één landbouwkundig informatiecentrum van de grond te krijgen, hoewel daar aan hard gewerkt is. Bij wat onvolledig - waar is de CO? - metsel-, stukadoors- en timmerwerk is het voorlopig gebleven. Toch mag en moet zo'n centrum er komen. Al was het alleen maar om het te zijnertijd opgedragen werk aan weer zo'n onvermijdelijk lustrumboek te besparen. Gezien de plannen kan Pudoc echter gerust zijn, althans voor wat betreft zijn bestaan; Pudoc gaat op deze manier nog heel oud worden. En wij met Pudoc, want lustrumuitgaven zullen moeten blijven verschijnen. Misschien moet serieus gedacht worden aan een lustrumreeks, genummerd en al, uiteraard tegen commerciële abonnementsprijzen verkrijgbaar. De lustrumcommissie, die in tegenstelling tot wat elk normaal mens zonder meer aanneemt bij Pudoc nooit gedechargeerd wordt, heeft zo een aardige bron van inkomsten, een bestaansreden op zich.

Pudoc, de stichting met die eindeloze uit spraaklesboekjes geplukt lijkende naam, met zijn op-, mee- en tegenvallende collega's,

met zijn eigen roddel- en geruchtencircuit - wat dat betreft is er geen onderscheid te maken met andere instellingen - blijft dus nog wel even, lijdzaam de stormvloed van de automatisering met zijn eindeloze mogelijkheden ondergaand, of liever stevig voorop lopend, het weinig verlichte landbouwwereldje informerend en dienend.

Geconcludeerd mag uit bovenstaande niet worden dat de samenwerking tussen Pudoc en Centrale Bibliotheek, het andere onderdeel van de informatiedroom, op het jarenlang bekende (lage) pitje zal blijven smoren. Op de werkvloer - het woord suggereert dat dat de enige plek is waar nog wat gedaan wordt, maar dat zal wel een misverstand zijn - gebeurt het een en ander en wellicht zal dat in de toekomst zich versterkt doorzetten. Bij veranderingen in de marge blijft het hopelijk niet. Alles wat de dienstverlening en gebruikersvriendelijkheid van het Jan-Kopshuis kan verbeteren, zou grondig bekeken moeten worden. Misschien is het dan over vijf jaar wel zover, dat het dan nog formeel bestaande Pudoc het ongepast zal vinden de dertigste verjaardag te vieren.

Het is mogelijk dat sommige lezers nu het hoofd schudden en opmerken dat de realiteit van de werkvloer nu echt wel helemaal verlaten en dromenland betreden is. Ik kan u ter geruststelling meedelen dat een nachtmerrie er anders uitziet.

Van de droom maar weer naar de werkelijkheid. Realiteit is 25 jaar Pudoc, respect voor wat gepresteerd is, een felicitatie waard en mijn wens dat nog vele jaren van (formeel) bestaan volgen.

Jos van den Heuvel

Op Lieuwien Koster

Werk en actie moeten in rust en bezinning tot evenwicht komen.

Anonymus

Pudoc's oudste geschiedenis

Nu aller ogen zijn gericht op het 25-jarig bestaan van het Centrum voor Landbouwpublikaties en Landbouwdocumentatie (resp. met een k en een c), ware het toch niet misplaatst iets te laten weten over de toestanden en feiten, die vooraf gingen aan het in 1957 tot stand komen van voorvermeld Pudoc.

Het was dan zo dat reeds in 1951 als voorganger van Pudoc tot stand kwam een instelling, waaruit we rustig kunnen zeggen dat de gecombineerde stichting voor publikaties en documentatie later is voortgekomen.

En op zijn beurt was dit Centrum voor Landbouwdocumentatie (1951) weer voortgekomen uit een afdeling van het toenmalige Ministerie van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, die sedert 1945 eerste schreden had gezet op het pad van de landbouwdocumentatie en -informatie. Dat had een heel praktische achtergrond. Onder die afdeling ressorteerde o.a. de bibliotheek plus een stel ambtenaren, die zich bezig hielden met het samenstellen van het jaarlijkse Verslag over den Landbouw en van de Verslagen van Landbouwkundige Onderzoekingen, een en ander onder leiding van de heer ir. D.J. Maltha, een naam die we nog wel een paar maal zullen tegenkomen.

Bij de bibliotheek belandden in de herfst van 1945 enkele kisten met boeken en tijdschriften (een kleine vrachtwagen vol), die door de goede zorgen van de Nederlandse regering in ballingschap in Londen in de loop der oorlogsjaren waren aangekocht in Engeland en de USA. Volgens voor-oorlogse begrippen zouden die documenten allemaal netjes worden gecatalogiseerd, geadministreerd en wat alles nog meer, vervolgens op planken in de bibliotheek wor-

den neergezet, waarna er vermoedelijk niets meer mee zou gaan gebeuren, omdat nl. geen sterveling (nou ja, een enkele) op de hoogte was van het bestaan van dat waardevolle materiaal. Want daarin lag een heel groot deel besloten van hetgeen in de jaren 1940-1945 op het gebied van de landbouwwetenschappen in de wereld buiten Nederland van die jaren was gebeurd. In de oorlogsjaren was het volslagen onmogelijk andere dan Duitse of Duits-vriendelijke aan buitenlandse literatuur te bemachtigen, zodat we in ons land volslagen onwetend waren omtrent hetgeen zich in de buitenwereld op landbouwwetenschappelijk gebied had afgespeeld. Heel veel daarvan zat in die kisten en het was voor ir. Maltha en mij dan ook van het begin af aan heel duidelijk, dat we de inhoud van die kisten beschikbaar moesten zien te maken voor de belangstellenden in ons land, ook buiten de bibliotheek en ook buiten Den Haag. De landbouwvoorlichting en de instellingen van landbouwwetenschap waren zich snel aan het herstellen van de in de oorlog toegebrachte schade en gereed om alle nieuws gretig in zich op te nemen.

Zo ontstond het idee van een wekelijks verschijnend tijdschrift, dat uittreksels (referaten) bevatte van nieuwe boeken en van artikelen uit tijdschriften, waarvan de inhoud van belang was of zou kunnen worden voor de boven genoemde categorieën. Voor de praktische boer was het orgaan niet bestemd; die had of kreeg spoedig weer zijn eigen vertrouwde landbouwbladen, die overigens ook dankbare abonnees werden op Landbouwdocumentatie.

G.K.

Pudomyces argentis: new fungal species from documentary dust

by B. van de Lustgraaf
Johannahoeve 3a
6861 WJ Oosterbeek
Netherlands

SUMMARY

Pudomyces argentis sp. nov. was isolated from samples of dust on documents. Growth was selectively favoured by aqueous ethanol (volume fraction 0,06-0,35) in the isolation medium. *P. argentis* was differentiated by its sporophore morphology and silver colour. The taxonomic status of the genus *Pudomyces* is discussed in relation of the typical features of *P. argentis*.

Descriptors: *Pudomyces*, *argentis*, *Caebaemyces*, new species, morphology, taxonomy

INTRODUCTION

In a study of the saprophytic flora of organic substrates, 40 isolates from documentary dust were encountered. Most of the isolates belong to the genus *Pudomyces*, which was first reported in 1958 (Pudoc, 1959). In the present paper, a new species of *Pudomyces* is described: *P. argentis*. The impact of the new species on the taxonomic status of *Pudomyces* is discussed.

DESCRIPTION OF *PUDOMYCES ARGENTIS* SP. NOV.

Colonies do not develop on common mycological agar media. On malt agar containing aqueous ethanol (volume fraction of ethanol in medium 0,06-0,35), *P. argentis* grows abundantly, developing characteristic sporophores. Morphological appearance becomes

more confused and atypical after prolonged exposure to ethanol.

Sporophores of *P. argentis* (Fig. 2) closely resemble those of the type species (Fig. 1). However the surface of the trapezoid psalterium is embellished with an irregular numerical sculpture. Colour initially hyaline, changing later to silver. Heads of sporophores subglobose to ellipsoid (Fig. 3). Spores cylindrical, in some strains almost exclusively flask-shaped, mostly distinctly echinulate. No sexually perfect state has been found as yet.

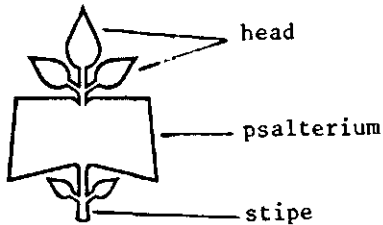

Fig. 1. Sporophore of *Pudomyces*, as originally described after Pudoc (1959) with heads on branched stipes and trapezoid psalterium.

Fig. 2. Typical sporophore of *Pudomyces argentis* sp. nov. with embellished psalterium.

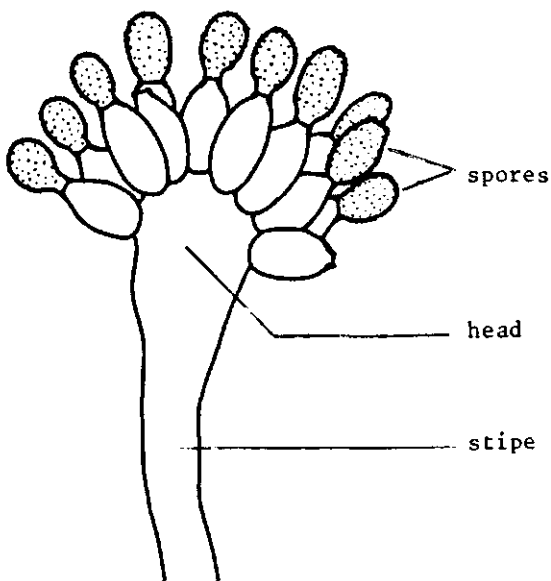

Fig. 3. Head of sporophore of *Pudomyces argentis* sp. nov. with cylindrical and flask-shaped spores.

DISCUSSION

The present isolates from documentary dust agree in most respects with the original genus description. Nevertheless its preference for media containing alcohol, the different sculpture of the psalterium and the silvery colour are distinctive, justifying the establishment of a separate species. Several critical reviews have been made recently of the taxonomic status of the genus *Pudomyces*. Rutgers & van Wijk (1979) observed many similarities among *Pudomyces* and *Caebaemyces*. Rutgers suggested that *Pudomyces* be transferred from the order Daëlomycetales to Aelhamycetales, of which *Caebaemyces* is a member (pers. commun.). Ministerie (1982) reviewed *Pudomyces* and proposed to remove those species that did not closely resemble *Caebaemyces* (i.e. *P. publicatis*). WIC (1980) considered complete aggregation of *Pudomyces* and *Caebaemyces* but failed to classify *P. impressor*. The distinctive features of *P. argentis*, in view, validate maintenance of *Pudomyces*. Research to determine the ecological basis of the ethanophilism is in progress. The new species is named after the Centre for Agricultural Publishing and Documentation (Wageningen, Netherlands) to the honour of its silver jubilee.

ACKNOWLEDGMENTS

I thank Mr J.C. Rigg for correcting the English text. This study was supported by a grant of the COVPP Foundation, Wageningen, Netherlands.

REFERENCES

- Ministerie van Landbouw en Visserij, Directie O & E; 1982. Samenwerking Pudoc en Centrale Bibliotheek. The Hague, 10 pp.
- Pudoc Centre for Agricultural Publishing and Documentation; 1959. Annual Report 1958. Wageningen, 39 pp.
- Rutgers, A.; van Wijk, G.G.; 1979. Doelstellingen en functies van het WIC. Wageningen, Unpublished report. To be available from the Rapportencentrale, Wageningen, when it is set up, 2 pp.
- WIC, Werkgroep Structuur; 1980. Unpublished report. To be available from the Rapportencentrale, Wageningen, when it is set up, 28 pp; 7 appendices.

Reisburo El-Je

Reeds gedurende lange tijd zijn wij gespecialiseerd in redelijk to zeer goedkope reizen. Voor weinig geld vervullen wij uw wensdromen. U zult merken dat u uw berekeningen te hoog hebt geschat, maar daarin zit juist uw voordeel: u hebt extra geld over voor lekkere hapjes en drankjes en leuke souvenirs.

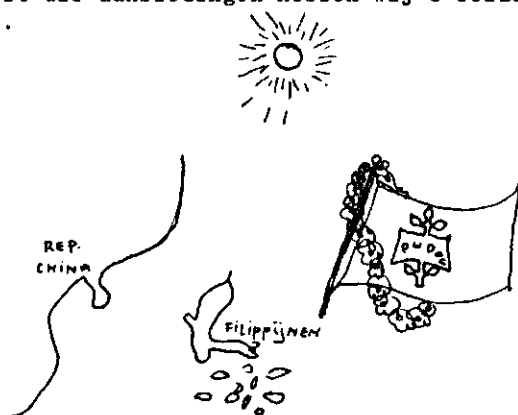
Deze maand hebben wij ook weer leuke aanbiedingen. Uit die aanbiedingen hebben wij 3 reizen geselecteerd die wij speciaal onder uw aandacht brengen.

AANBIEDING 1

Hebt u er wel eens aangedacht naar de Filippijnen te gaan, daar leuke dingen te doen en eventueel daarna nog een kort bezoek aan Indonesië te brengen? Dan leest u hieronder dé kans van uw leven.

Vanaf f 3500,- kunt u 14 dagen naar dat mooie gebied in de Stille Zuidzee. Als extra attractie kunt u het dorpje Pudoc bezoeken.

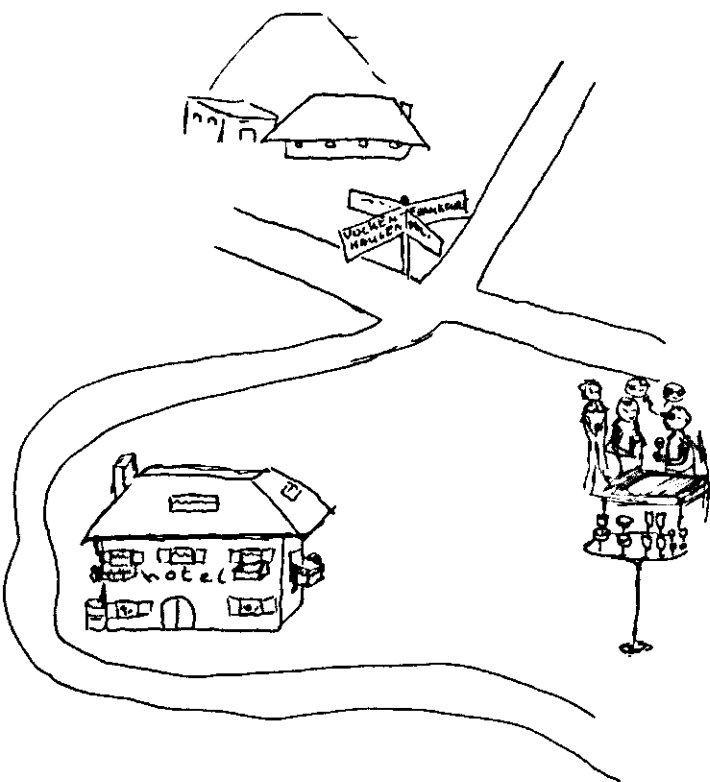
U krijgt voor bovengenoemd bedrag een retourtje Manilla (wel 4 keer overstappen), een warm en ontroerend onthaal met bloemenkransen door vrouwelijke Pudocianen bij het bezoek aan Pudoc, een blauw-witte Pudocvlag die u op een bepaald terrein in Pudoc mag neerzetten, enkele Filippijnse maaltijden en logies en ontbijt bij een gastvrij Filippijns gezin.

AANBIEDING 2

U vindt 14 dagen van huis te lang? Wij hebben een leuke 8-daagse reis in de aanbieding. Deze reis gaat per auto naar Duitsland, in de zo gezelligde en beroemde wijnmaand oktober. Via Arnhem gaat u over de autobaan naar het einddoel Frankfurt. In Frankfurt hebt u weliswaar vele mogelijkheden om te overnachten, maar wij hebben iets leuks uitgezocht even buiten de stad. Vanaf 1000,- rijdt u in een bij een erkende garage gehuurde auto (benzine en verzekeringen zitten er bij in) naar een landelijk hotelletje in Vockenhausen waar uw kamer geboekt is voor 6 overnachtingen met ontbijt. U kunt rekenen op een zeer gezellig samenzijn met Nederlandse en buitenlandse boekenwormen, een receptie en nog vele andere verrassingen, maar die hoort u pas bij uw boeking. De mogelijkheid om Frankfurt te bezoeken tijdens de werkdagen is echter zeer miniem.

Het aantal deelnemers aan deze reis is beperkt en enkele van onze vaste klanten hebben weer voor deze reis geboekt. Wilt u mee, haast u dan!

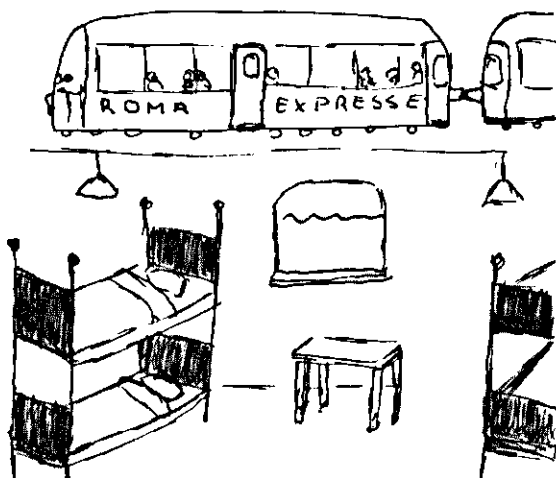
Op Jan Lueks

En wat moet men tenslotte trachten? De wereld kennen en haar toch niet verachten.

Goethe

AANBIEDING 3

Wilt u even uit de sleur en een gezellig weekend weg? Wij hebben een leuk reisje naar Rome. Per trein gaat u naar Rome waar u 2 nachten zult doorbrengen in een, door een van onze staf-medewerkers geselecteerde, National Youth Hostel. Het ontbijt zal daar ook genuttigd kunnen worden. Verder maakt u een bijeenkomst mee van de reeds beruchte internationale computermafia en gaat u met die boys een keer lekkere Italiaanse pasta eten. Voor al dit gezelligs kunt u bij ons al terecht voor f 500,- p.p.

Let wel: de genoemde prijzen zijn vanaf ..., exclusief allerlei verzekeringen, vervoer hotel, fooien, de lunches en diners (tenzij anders vermeld) en eventuele excursies.

Hebt u interesse in een van bovengenoemde reizen, ga dan eens een praatje maken met onze reisadviseuse.

Eventueel vervoer naar en van Schiphol kunt u het beste regelen door een vriend, buurman of familielid te vragen u te brengen en te halen.

Wij zijn geen lid van de A.N.V.R.

Op Ben van de Lustgraaf
Das Muster patriarchalischer Simplizität.
A. Mörike: Mozart auf die Reise
nach Prag

Op D.J.M.
De gave denkbeelden vorm te geven, heeft
met leidersbekwaamheid niets te maken.
Kurt Baschwitz: Denkende mens en
menigte

Op Rik Molster
Welk soort vlees eet toch deze Caesar,
dat hem zo groot en machtig heeft ge-
maakt?
Brutus over Julius Caesar

Op Rik Molster
Zijn zin voor kunst uitte zich in het
exotische van zijn kleding.
Casanova in Holland

Op Meintje Peters
Bibliotheken sind eine gefährliche Brut-
stätte des Geistes.
Das Jahresbericht des General-
inspektors für das Bibliotheks-
wesen

LITERATURE
SEARCH
AND
REPORT
WRITING

Het reisje

Toen op de najaarsvergadering van A.T. (Agrarisch Trijehûs) een besluit genomen worden moest waar het toekomstige voorjaarsreisje heen moest, had dit nogal wat voeten in de aarde. Onze voorzitter, Jildert Zuidersma, had hem namelijk de kop gek laten praten door insenieur Kooistra van de Voorlichting. Deze man, welke naar het schijnt een twaalfstal jaren over zijn titel gedaan heeft, had Jildert ingestoken dat een bezoek aan het nieuwe informatiecentrum in Wageningen machtig leerzaam voor ons zijn zou. De vergadering speelde nogal wat op tegen dit voorstel, maar Jildert wilde geen krimp geven. In de voorgaande jaren was het reisje altijd een drankfestijn geweest, zo betoogde hij, toekomend jaar moest het educatieve maar eens zijn part hebben, hetgeen door onze plaatselijke welzijnswerker Jan Pier Goedemoed met kracht werd gesteund. Zelfs met een voorstel van Folkert Flapstra, welke onlangs gesaneerd is geworden en vorig jaar na het reisje nog met fiets en al in de sloot belandde, om naar de Heineken brouwerij te gaan, werd door Jildert afgeweefd. En zo werd na veel heen en weer praterij dan om lang en laatste het voorstel van Jildert met krappe stemmen aangenomen. Afgelopen vrijdagmorgen om acht uur was het dan zo ver. We zetten uiteindelijk met een luxe bus van Hiedstra, die gereden werd door Harke Pet, waar wij persoonlijk om gevraagd hadden, omdat dit zonder mis een puurbeste chauffeur is. We reden nog maar krekt of de meesten onzer begonnen al met een knipperke, omdat zij morgens om vier uur al achter de rug van de vrouw weg waren gekropen om melken te gaan. Krekt voor Wageningen nam Jildert de microfoon, welke vandaag de dag in alle bussen van Heidstra zitten, en deelde mede dat wij straks door zeer zaakkundigen ingewijd worden zouden in de wereld van de landbouwinformatie. Na een slap bakje koffie, hetwelk bij ons in oorlogstijd nog sterker was dan hier, kregen we een rondleiding door het gebouw. Toen we hierna weer bij Harke in de bus stapten hebben we persoonlijk eerst Jildert het manne- weer opgezegd en hem medegedeeld dat het een schandaal was dat ons schoondere reisgeld op deze manier over de balken gesmeten was. Wij waren het allerwegen eens met Douwe Sietsma, welke opperde dat er in dit gebouw een grote allesbrander moet komen en dan wel zo een zo- als hij afgelopen winter aangeschaft heeft om de houtwallen in op te stoken die hij er afgelopen herfst afgeslagen heeft. Dit ter oplossing van het ruimtegebrek in het gebouw en het zou de belastingbetaler daarnaast een mooie cent sparen, omdat er dan minder gas gebruikt worden zou. Hierna ontstond er in de bus nog een levendige discussie over de internationale televisieschermen in het gebouw, welke, toen Rode Piebe dit vroeg, niet het agrarisch nieuws uit Rusland uitzenden konden. Men kwam dan ook al snel tot het besluit dat dit ook

vergrijmen van onze schoondere belastingpenningen was.

Op de terugreis hebben we ons bij de 'Witte Paarden' nog een goed maal laten zetten en toen we thuis arriveerden hebben we in café Tjerkstra nog een paar span slokjes neergedronken. Daar hebben wij persoonlijk voorgesteld Folkert Flapstra voor de toekomstige vijf jaar als reiscommissie te benoemen, wat met algemene stemmen besloten werd.

Weekblad 'Trijehûs Vooruit'

Tussenvarium

De Liefde laat niemand vallen, maar is in staat zoekenden terecht te brengen.

Ons Platteland, 11-9-'82

Op Margreet van Roekel

"Soir de Paris; van Coty ..."

Advertentie

Op Margreet van Roekel

Geruisloos functioneren is vaak veel meer dan opvallen.

Potgieser: Leerboek der Bedrijfs-economie

Op Mia Rutten

Het wezen van de innerlijke rust is: door het ene niet overmoedig en door het andere niet verslagen te worden.

P. Heinsius: Natuurgeneeswijze in de praktijk.

Op P.K.S.

Soms is 1 PK meer waard dan een sterke motor: bv. als je tot de cardan-as in de klei vastzit.

Jaarverslag W.S.M.C. 1938.

Repackaging

I. de Nobrega-Becker

Het toverwoord is **REPACKAGING**. In een andere verpakking hetzelfde produkt aan een andere doelgroep aanbieden dan waar het produkt oorspronkelijk voor was vervaardigd.

Bij Pudoc is dit fenomeen nog niet doorgedrongen, maar dit jubileum zou een mooie aanleiding kunnen zijn hiermee te beginnen.

Hieronder volgt een suggestie. U zult zien dat de soms kleine titelaanpassing het fonds veel aantrekkelijker maakt en dus veel beter te verkopen. En daar gaat het toch om, nietwaar? Herkent u de oorspronkelijke titel? Geef uw oplossing aan de redactie van dit boek en wie weet is er misschien wel een prijs beschikbaar gesteld, dat zou fijn zijn, ja toch? (Over eventuele winnaars zal helaas geen correspondentie plaatsvinden.)

I. IN DE KEUKEN	MIJN OPLOSSING
1. Geslachtskenmerken en geslachtsovertreding bij asperges 2. Keukenzout op rundvlees 3. Alternatieve kookmethoden 4. Eetologie 5. Nutritional disorders from tomatoes, cucumbers, lettuce and gherkins 6. Vibrate from vegetables 7. Verantwoorde voedselconsumptie 8. The milk fat gnomes 9. Embryonic development of eggs of the Peking duck	
II. ECONOMIE 1. Bijdrage aan de economie van de Nederlandse plattelanders 2. Perspectives in Land's economy 3. Progress and prospects in intensive land production 4. Critical evaluation of systems analysis in economic research and management	
III. RELIGIE 1. Leven met de sekten 2. Uitzicht en uitkomst 3. De waarden van de uiterste Ware 4. Wan God das gibt 5. Land's Mormonen 6. The functional response to pray intensively in a system	
IV. MEDISCH 1. Aantasting van de adamsappel door zilver-schurft 2. Human blood group and chemical reactions 3. Borstbescherming 4. Lunchroom germs 5. Hair pollution	
V. SOCIOLOGIE 1. Relaties tussen mens dier en mij 2. Grootheden en minderheden in de maatschappij 3. Systeem van rassenclassificatie voor Nederland 4. Simulation of behaviours in the arid regions 5. Thonner's practical key to the family of the power-clan	

- VI. **MUZIEK**
1. Arcadian Rhythm
 2. D.J.-Music
 3. Sound absorption in a hollow space. a practical approach with no experience.

- VII. **SPORT**
1. Honderd jaar Lendl
 2. Van Swinder's vergelijkingsmethode van lengte, voet en handmaten.
 3. A study on effectuating and maintaining adequate playing conditions of grass sports fields.

- VIII. **ROMANS**
1. My living for your life
 2. Fat boys in Indonesia
 3. Haar kleur bij het paard
 4. Un bon patron
 5. The Aart of the beginning
 6. De gouden dame
 7. Stimulation of aspiration, respiration and transpiration of cops

- IX. **THRILLERS**
1. De wolf in de salon
 2. Op leven en dood in Ethiopië
 3. Identificatie van vier russen
 4. Seeking behind some tropical trees and shrubs of South East Asia
 5. Light transmission and photosphere in dark houses

- X. **RELATIES**
1. Sluipers in relatie tot hun gastheren
 2. Fijn, bij mens en dier
 3. Introduction to the study of boys in tropical and subtropical regions

- XI. **DIVERSEN**
1. S.O.S. - Symposium
 2. A peemel
 3. De geschiktheid van de bodem van Nederland voor de akker- en weidevrouw

Short communication

Nu het Pudoc al weer zo lang bestaat, is het waarlijk passend en billijk dat er eens een onderzoek ingesteld wordt naar de herkomst en betekenis van het woord Pudoc. Wat voor soort woord is het eigenlijk? De lexicografisch ingestelde lezer zal het onmiddellijk opvallen: het woord Pudoc kent geen meervoud; is Pudoc dan zó uniek?

In de twee belangrijkste naslagwerken van de Nederlandse taal, nl. de dikke Van Dale en de Statenbijbel, komt het woord Pudoc niet voor. Van eventueel door anderen reeds eerder verrichte naspeuringen is mij niets gebleken, en wij zullen dus op eigen navorsingen moeten steunen. De vraag die nu het meest voor de hand ligt, is deze: Is in bovengenoemde naslagwerken het woord Pudoc misschien wel te vinden onder een andere spelling? Te denken valt aan varianten als Pudok, Pudoque, Poedoc, Poudoc. Ook aspiraties mogen hierbij niet over het hoofd worden gezien, zodat spellingsvarianten als Phudoc, Pudhoc, en Pudoch eveneens in het onderzoek betrokken moeten worden. Helaas blijkt dit gezichtspunt ons niet veel verder te helpen, althans wat betreft de laatste, contemporaine drukken van bovenbedoelde naslagwerken.

Voor een onderzoek naar de situatie in vroegere eeuwen zijn echter budget noch mankracht aanwezig, zodat wij nog steeds op eigen kracht verder moeten trachten door te dringen in de taalkundige achtergronden van het inmiddels al langer hoe intrigerender wordende woord Pudoc.

Welaan dan, het mes erin: wellicht vertellen de onderdelen van het woord ons iets meer. Het onderzoek in deze richting heeft de volgende twee hypothesen opgeleverd: 1. Het woord Pudoc moet worden opgevat als te zijn samengesteld uit Pu en doc. 2. Als tweede mogelijkheid is de splitsing in Pud en oc naar voren gebracht (brainstorming dd. 20 september 1982).

Buigen wij ons eerst over de tweede (veelbelovende) hypothese. Het feit dat Pudoc met een hoofdletter geschreven wordt, zou kunnen (ik zeg niet dat het zo is!) duiden op een Germaanse affiliatie. Het Duits-Nederlands woordenboek geeft bij Pud (geslacht onzijdig, een geval van geslachtsdominantie, immers het hele woord is eveneens onzijdig!) als betekenis: Russisch handeleggewicht, ongeveer 16 kg. Het tweede woorddeel, oc heeft een evident Gallische herkomst, en is dan ook inderdaad het Oudfranse (!) woord voor: ja. Helaas moeten wij hier neen tegen zeggen, want de gevonden betekenissen laten zich niet tot een zinnige etymologie samenvoegen.

Op de eerste hypothese (Pu en doc) is dus onze laatste hoop gevestigd. Wat betekent echter Pu? Iedereen weet dat Pu geen bestaand woord is. Maar wel is bekend dat in de Angelsaksische landen de u als een oe-klank wordt uitgesproken, en wij moeten de vraag dus

opnieuw formuleren: Wat betekent poe? Wel, hiervoor kunnen wij nu eindelijk eens terecht in de dikke Van Dale. En die geeft als betekenis: tussenwerpsel dat een gevoel van verbazing of spottende bewondering te kennen geeft. Het tweede woorddeel, doc, echter is aanzienlijk moeilijker eenduidig te interpreteren. Het Angelsaksische doc betekent dokter, maar dock betekent zowel dok, als nest en beklagdenbank! Het Nederlandse dokke heeft een vrediger betekenis (o.a. gewestelijke benaming voor zuring), daarentegen staat het Duitse Docke voor nachtmerrie!

Dit is de huidige stand van het onderzoek naar de herkomst en betekenis van het woord Pudoc. Ik dacht echter dat al voldoende gegevens zijn vergaard om publikatie ervan, zij het dan als Short communication, niet langer tegen te mogen houden.

Gegeven te Utrecht,
20 sept. 1982

Harry van den Akker

P.S.

Mij bereikt zojuist het laatste nieuws met betrekking tot dit onderzoek dat ik u niet graag zou willen onthouden. Dat is dan de derde hypothese, waarin gesteld wordt dat Pudoc een zgn. letterwoord zou zijn, en dat het staat voor dat Wageningse Centrum-met-de-lange-naam. Wat dit betreft is het Pudoc dus vergelijkbaar met de Sabena en de Benelux!

Op Sonja Pallencaöe

Kinderen hebben nu eenmaal een grootmoeder nodig.

E. de Perron: Het Land van Herkomst

Tussenvarium

Es gäbe noch viel mehr Stoff zum lachen.

Kakuzo Okakura: Das Buch vom Tee

Op Chris Rigg

Was hij niet in staat iets van zichzelf te geven, dan kon hij ook een vers of een strofe van een ander citeren.

Zofja Kossak: De kruisvaarder

Terzijde het 25-jarig jubileum van Wadislaw Pudocki

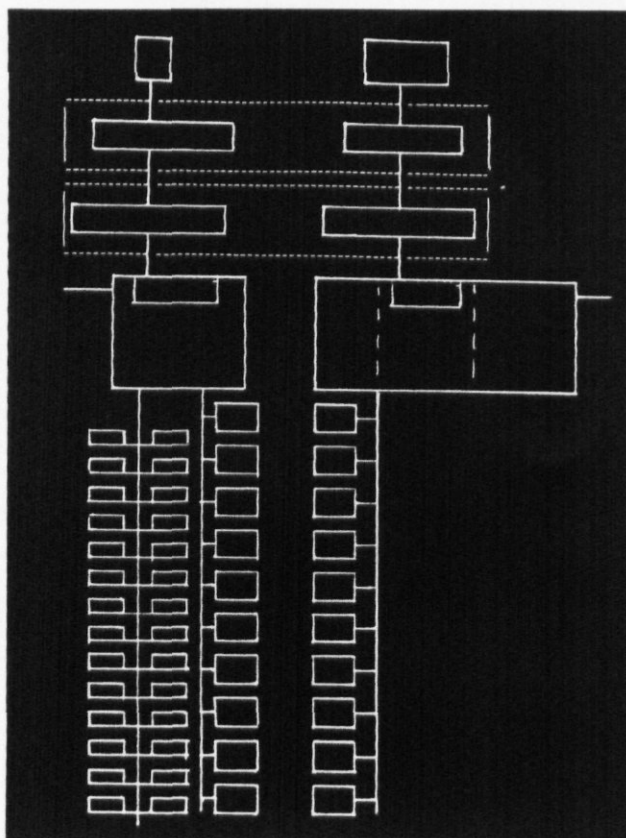
Sinds zijn debuut, 25 jaar geleden, leefde *Wladislaw Pudocki* vrijwel onafgebroken in ballingschap. Terecht zou men hem een voorloper van de hedendaagse generatie dissidenten kunnen noemen.

Wl. Pudocki is zeker geen voorbeeld van een tot het compromis bereid zijnde persoonlijkheid. Het is één van die schaarse persoonlijkheden, die onder alle omstandigheden het vrijheidsideaal trouw blijft. Hij behield onverzettelijk zijn idealen, ondanks volstrekt absurde dwingelandij der autoriteiten. Lichamelijk eiste de strijd zijn tol: *Wl. Pudocki* hield er diverse misvormingen aan over (afb. 1).

DWANGARBEID

Een groot deel van zijn leven bracht *Wl. Pudocki* door in een barakkenkamp aan de rand van het stadje W., op grote afstand van de beschaafde wereld. Door de spaanplaten wanden was het er 's zomers heet en 's winters koud en tochtig (afb. 2). De verlatenheid werd nog geaccentueerd door een stuk prairie, dat zich tussen kamp en stadje uitstreckte. Slechts zwierf er af en toe een steppedaar rond (afb. 3).

In deze troosteloze entourage verrichtte *Wl. Pudocki* van de vroege ochtend tot de avond dwangarbeid: strafregels schrijven. Nieuwe gezichten zag hij nauwelijks, of het zou één van de rechercheurs moeten zijn, die met hun vragen *Wl. Pudocki* uit de tent probeerden te lokken. Toch nam *Wl. Pudocki* zich nooit een blad voor de mond, zich hiermee de kans ontnemend op vroegtijdige vrijlating.

Afb. 1. Röntgenopname van de thorax van *Wl. Pudocki*. De opzettelijk toegebrachte, slecht behandelde en geheelde breuken zijn als verdikkingen zichtbaar.

Afb. 2. Gezicht op de barakken, waar *Wl. Pudocki* het grootste deel van zijn ballingschap doorbracht.

Afb. 3. Steppedaard op de prairie rond de barakken.

DEPORTATIE

Enkele maanden geleden, in december 1981, kwam er een onderbreking in het schier eindeloze bestaan. Onverwachts stond er een container voor het kampement. De cellen werden leeggehaald. De produktie van jarenlang strafregels schrijven werd in grote dozen gepropt en in de container gesmeten. De gedetineerden werden bijeengedreven en gedeporteerd naar de andere kant van het stadje (afb. 4).

Zou het afgelopen zijn met *Wl. Pudocki*?

Afb. 4. Bijeengedreven gedetineerden, kort voor het vertrek naar de nieuwe huisvesting.

WARME SOEP

Integendeel, het lot had in zekere zin een gunstige wending genomen. Tot ieders verbazing had het jarenlange protest tegen de

luizige huisvesting in de barakken resultaat. Jarenlang waren muizen en oorwormen dagelijkse kost in de cellen geweest. Sommigen hadden uit verveling een band met de bestjes gesmeed en voerden zelfs broodkrumels. De meesten hadden diepe afkeer van dit ongedierte gekregen en enkelen waren een delirium nabij geweest.

Dat was nu voorbij. Een nieuw gebouw stond klaar, groot en compact, beter bestand tegen de barre wisselingen van het klimaat. Wel diende het nog een tweede groep gedetineerden, zodat *Wl. Pudocki* het veel drukker in zijn omgeving kreeg.

In tegenstelling tot de vorige, had de nieuwe behuizing een gaarkeuken. Voor *Wl. Pudocki* en zijn vrienden een ongekende weelde, want nu was er elke dag warme soep! Maar de drukte van de veel grotere groep was voor *Wl. Pudocki* dikwijls onaangenaam. We mogen vrezen, dat zijn hoogwaardige werk, ontstaan in stricte afzondering, hieronder te lijden zal hebben.

Het is daarom verheugend, dat ons een omvangrijk gedenkboek van een 25-jarige worsteling resteert. Een boek, dat ons lichtend en inspirerend in de toekomst vergezellen zal!

EPILOOG

Idealisten zijn mensen, die hartstochtelijk streven naar verwezenlijking van een nieuwe visie op de werkelijkheid. Zij volgen nieuwe wegen in denken en doen en verschillen hierin van mensen, die gebaande wegen lopen. Idealisten hebben bruisende hersenen, zijn pioniers, kunnen gevaarlijk worden omdat hun ideeën de burgerlijke gezapigheid verstoren. Niet opportunisme, carrière, flikfloerij zijn de drijfveer van idealisten, maar mate-loze, ondubbelzinnige inzet. Daarom zal vaak belasting, verguizing, miskenning hun lot zijn. Monddood gemaakt en weggewerkt uit de status quo van de samenleving.

De geestkracht van mijn echtgenoot, *Wl. Pudocki* is na 25 jaar ballingschap nog niet gebroken. Hij leeft, zijn stem klinkt door in zijn werken. Ongetwijfeld mogen we *Wl. Pudocki* tot de grootste idealisten van onze tijd rekenen.

Graag wil ik de gelegenheid, mij door het solidariteitskomitee "*Wl. Pudocki*" gegeven, gebruiken om U op te roepen tot steun. Handtekeningen, kerstkaarten, grafiti, buttons, stickers, inzamelingen, demonstraties, interpellaties, blokkades, moeten wij niet al deze middelen aanwenden om deze mens, desnoods voor nog eens 25 jaar, onze steun te betuigen?

September 1982
Barendina Pudocka
mede namens het
solidariteitskomitee
"*Wl. Pudocki*"

Een mooie zondag. Heerlijk warm, dat belooft een fijne nazomer. Het is rustig en ik zit met een blanco vel papier en een fles zelf gemaakte perenwijn voor mij. Er moet een stukje worden geschreven voor het jubileumboek van Pudoc. Pudoc bestaat in oktober 25 jaar. Dat is niet zo eenvoudig, zo'n groot vel papier vullen met tekst die ook nog leesbaar moet zijn. Ik ben er dan ook niet zeker van dat dat laatste het geval zal zijn. Lezer(es), mijn verontschuldiging voor de tijd die ik van u heb genomen.

Het begin is altijd het moeilijkste, moet het een leuk stukje worden, met grappen en spitse woordspelingen? Tja, dat zou ik wel willen, maar dat moet je maar kunnen, trouwens ik denk dat er menig collega zal zijn met een leuk stukje met spitse woordspelingen en zo, er zijn wel een aantal creatieve lieden bij Pudoc.

Een mooie opening zou ook kunnen zijn:

'Denkend aan Pudoc

zie ik vele barakken

grijs in het groene weiland staan,'

en dan verder, tot het blad vol is. Pudoc is inderdaad een barakkenkindje. Opgegroeid in bouwvallige houten keten met tochtige ramen, gehorige kamertjes, erg heet in de zomer en, vreemd genoeg, niet zo erg koud in de winter.

Laatst maakte iemand een opmerking dat de sfeer bij Pudoc aan het veranderen is, ja dat dank je de koekoek, dat is niet meer dan logisch en op zich ook helemaal niet zo erg. U heeft wel gehoord van de problemen die woonwagenbewoners krijgen als ze naar een vast huis gaan, tjonge, tjonge wat hebben die mensen het dan moeilijk, maar na de aanpassing hoeft het niet slechter te zijn geworden, misschien wel beter.

Die barakken waren van ons en die onvolkomenheden als gehorigheid, hitte enz waren ook van ons, we hadden een fort te verdedigen. Het Jan-Kopshuis is natuurlijk veel mooier met de bruine vloerbedekking, de lift, de kantine met soep en tosti's en nog veel meer, met de boekwinkel enz, enz. Het zal nog even duren, maar het komt wel weer, dat we weer echt gelukkig zijn, zoals dat aan de Marijkeweg zo gewoon was.

Daar, aan de Marijkeweg, kwamen de vier seizoenen zo ongeveer de kamer binnen, 's winters kwam de stuifneeuw door de kieren, in het najaar kwam de regen door dezelfde kieren en moesten in allerijl de vensterbanken worden geruimd en in het voorjaar en de zomer stak het paard zijn hoofd naar binnen op zoek naar oud brood.

In de lente was het een roze weelde met bloeiende appelbomen (even een slokje perenwijn). Daar liepen dan schapen onder, het was een plaatje en menig voorbijganger bleef dan

ook vertederd naar dit vredig tafereel staan kijken. Als de appels er dan waren, kwamen de kinderen ze rapen, en soms ook een keurige meneer met een tasje, die dit vulde en dan weer vertrok. Diverse collega's haalden de oogst binnen en menig appel is verwerkt tot appelwijn. Er liepen ook schapen. Er was er eens een kreupel, dat was heel zielig, maar gelukkig was het na een paar dagen opgelost en was zij verdwenen. We hebben er ook menig haasje gezien en de vaste bewoners waren de ponies. Een daarvan was een echte artiest. Zo als dit beest kon spelen met een tak, hij gooide de tak omhoog, draafde weg en kwam hem weer halen, heel lang kon hij daar mee bezig zijn.

Soms kregen ze er helemaal zin in en dan ging het in een woeste galop in het rond, prachtig!

Aan de overkant van de weg liepen ook wat geitjes van Zodiac, maar dat was te ver weg om er contact mee te kunnen hebben.

Als ik nu uit mijn raam kijk heb ik ook een prachtig uitzicht, de kamer heeft glas aan twee kanten. Vlak voor me staat een oude eik, en iets naar links zie ik de molen De Vliet, soms draait-ie. Op het grasveld lopen honden te hollen en te dollen en de vrouwtjes van die honden staan te praten. Soms gaan die honden even 'zitten', daar komen die vrouwtjes dan ook voor. Niet alle honden lopen los. Een ouwetje loopt aan een riempje, het lijkt wel of dat riempje het beest overeind houdt.

Er wordt heel wat 'gezet' door die honden en dat dan waarschijnlijk drie maal per dag of meer. De rekenaars onder de lezers kunnen vast wel uitrekenen hoeveel kilos daar per jaar worden neergelegd, dat zal niet gering zijn (tussen haakjes, die perenwijn is eigenlijk best lekker).

Er is in die oude barak wat afgefeest, hoogtepunten waren natuurlijk het afscheid van de heer Maltha en de heer Koster, dat waren feesten in de beste Pudoc-traditie. Of dat in dit mooie Jan-Kopshuis ook zal gaan? Misschien wel. Over enkele jaren spreken we mogelijk wel weer met weemoed over dat prachtige feest ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum, de tijd gaat verder en wij ook, en dat is maar goed.

Beste lezer, heb dank voor uw aandacht, ik wens u al het goede.

Voordat Kops aan bod kwam

Merkwaardig dat bij het ophalen van herinneringen aan Pudoc bij mij zoveel beelden van kamers naar voren komen. Grote kamers, kleine kamers, in oude gebouwen, in nieuwe gebouwen.

Het eerste beeld dat zich bij mij opdringt is dat van een werkelijk erg klein kamertje aan de achteringang van de Aula van de LH, direct rechts. Daar vond mijn eerste kennismaking met ir. Maltha plaats, die daar één keer per week spreekuur hield voornamelijk voor auteurs die in de 'Verlagen voor Landbouwkundige Onderzoekingen' wilden publiceren. Ik kwam overigens voor een sollicitatiegesprek voor redactioneel medewerker, dat waarschijnlijk alleen daarom succes had, omdat Maltha een flatteus beeld had over de waarde van het zitting hebben in de redactie van een landelijk studentenblad. Hij vond dat aardig en ik ook, en dus vonden we elkaar.

Vanuit dat kamertje had Maltha uitzicht op een binnenpleintje met aan de overkant de Centrale Bibliotheek van de LH. Daar zaten al medewerkers van hem die tezamen het Centrum voor Landbouwdocumentatie vormden met als basisfiguur natuurlijk Koster. Twee hoge kamertjes op het noorden waarin zowel lichtminnende planten als de hoya, maar ook Landbouwdocumentatie en een systematische catalogus tot bloei kwamen.

Naast die ene dag in Wageningen, zwaaide Maltha, in wat thans het Ministerie van Economische Zaken is, de rest van de week de scepter over de Hoofdafdeling Documentatie en Publikaties in Den Haag. Niet zodra het nieuwe gebouw van het Ministerie van Landbouw en Visserij aan de overkant gereed was, trok hij met zijn mensen erin. Weer rechts bij de ingang vijf kamers met een bibliotheek. De kale gangen, die het gebouw nog steeds kenmerken, werden opgevrolijkt met publikatiekastjes. Men vond de tijd aangebroken mij over te plaatsen van Wageningen naar die nieuwe huisvesting. Op een kamer waar al vier mensen zaten kon ook nog wel een plaatsje voor een vijfde gevonden worden. De ramen mochten onder geen beding open, want het gebouw had airconditioning. Die bestond uit in elke kamer een paar schuifjes waaruit een half seizoen lang lucht kwam van een ongewenste temperatuur. Het was een kwestie van inregelen, dat ernstig verstoord werd als ergens een benaauwd persoon toch een raam op een kier zette. Het is nooit wat geworden. De installatie werd afgezet en de ramen gingen naar believen open of dicht.

Tegen de tijd dat de statuten van de nieuwe stichting Pudoc in het zicht kwamen, moest voor de publikatiemedewerkers naar onderdak in Wageningen worden gezocht. Mogelijkheden waren kamers aan het Duivendaal bij de afdeling Cultuurtechniek van de LH of boven de

Afdeling Huisvesting van de Gemeente naast het voormalige politiebureau. Het moet op een mooie septemberdag in 1957 zijn geweest dat Maltha zich door mij liet overtuigen dat het huren van een auto weliswaar tot nu toe ongekende mogelijkheden kon bieden voor een voortvarende bezichtiging van een toekomstige stalling van de nieuw te vormen redactie. Het werd het oude gebouw in Duivendaal, dat nog eens als studenten-internaat werd gebouwd, waar Van Gogh, Abell en ikzelf aan de slag konden gaan. Overigens niet voor lange tijd. Want vanuit zijn kleine kamertje in de Aula was het Maltha opgevallen dat de drie andere kamers in het gebouw zelden of nooit gebruikt werden. En bovendien bevond zich aan het einde van de rij een kamer die als een pracht van een directeurskamer zou zijn in te richten. Onder het toneel van de aula was bovendien een goed verlichte ruimte die met een beetje goede wil best was in te richten als vergaderzaal en werkruimte voor een man of zes. Rutgers en Goedewaagen maakten daar hun entree bij de redactie.

Later kwam nog het illustere idee om de fietstalling om te bouwen tot een kamertjesgalerij waardoor tevens een fysieke verbinding ontstond tussen de Afdeling Publikaties en de Afdeling Documentatie. Pudoc bouwde aan zijn toekomst of liet althans voor zich bouwen.

Een aantrekkelijke bijkomstigheid van de aula was dat de promoties die verbonden waren aan het uitbrengen van een proefschrift in de VLO's in het zelfde gebouw plaatsvonden. Wanneer de lust in het onderwerp en de promovendus al lang, vanwege de bewerkingen, drukproeven, revisies en wat zo meer, vergaan was, werd je toch door het stampen van de pedel op de zoldering zeer precies op de hoogte gesteld van het tijdstip van de drankjes en bijbehorend 'finger-food'.

In 1962 verkaste het hele Pudoc naar de barakken, ook weer aan het Duivendaal. Ik maakte dat zelf niet meer mee omdat ik ondertussen de lokkende horizon en het salaris van een internationale organisatie verkoos. Maar ik mocht daar toch met de bloedhitte tijdens zomerse dagen kennismaken, toen ik Franssen tijdelijk verving als redacteur van het Landbouwkundig Tijdschrift, mijn oude job. Opvallend was dat ook daar direct rechts de kamer van de directeur was. Die rechtse opstelling is altijd zo gebleven. Ook toen Pudoc in 1971 verhuisde naar de Marijkeweg. Een groot houten geval in landelijke omgeving waar het personeel zelfs zijn paarden kon stallen in de boomgaard. Ook nu in het nieuwe Kopshuis is die directeurskamer weer rechts in het poortgebouw. De loop van de geschiedenis heeft zo zijn toevalligheden, zelfs wat kamers betreft.

Gert Slettenhaar

Voor Pudoc, omdat ze hem 25 jaar drukken

Als het "verbindingsstreepje" tussen Pudoc en C.B.,
Doe ik in dit boekwerk dus voor de helft maar mee.
U moet derhalve niet in paniek
Als blijkt dat ik dit gedicht niet af kan
Ik zal heel kort zijn met mijn
En daarom zeg ik: "Beste
Gefeliciteerd met 25
U heeft het prima
Voor de toekomst wens ik U veel
Dit komt heel diep uit mijn
Voor U te werken doet mij
Het schenkt mij dagelijks veel
Laten we dus samen
Dit te
Ook voor de komende 25
Sta ik graag weer voor U "

EVA

Lijst van gebruikte woorden (door elkaar):

Continueren, klaar, geraken, gemoed, maken, elkaar,
jaar, wensen, jaar, mensen, goed, deugd, proberen,
vreugd.

Was ik maar pottenbakker geworden

In Loosdrecht hadden we in het dorp een pottenbakker, Willem Polman. Voor zijn huis was een grasveldje met lage Buxus-heggetjes langs het pad naar de voordeur. Links was de winkel, rechts de werkplaats, beide met grote vensters. Als kind kon ik uren voor het raam staan kijken, hoe hij met zijn been tegen het grote wiel schopte en het kleine plateau liet draaien. Dan wierp hij een klomp klei in het midden en doopte zijn handen in een vuile bak water. Met kracht greep hij de wiebelende bonk beet en drukte deze met gevouwen handen in het midden. De klei, glimmend van het water, veranderde in een hoge vaas, een schaal, een kopje, afhankelijk van het programma van die dag. Een kan kreeg een deukje om te schenken, een hengel werd voorzichtig vastgekneet zonder dat de zachte klei indeukte. Met een ijzerdraadje tussen twee stokjes werd het werkstuk van de plaat verlost. Daarop

werd hij naast zijn broeders op een plank in de schaduw gezet. Wanneer de klei rustig was gedroogd smeerde zijn dochter slordig wat glazuurverf in saaie pasteltinten op de potten. Vader zette dan de potten weer op de draaitafel, liet deze langzaam draaien en bracht met een soort mesje dat hij op en neer bewoog allerlei golfjes aan in de kleur. Ik weet niet of hij deze nu zelf zo mooi vond, of dat deze nu eenmaal tot zijn kenmerk waren... In de etalage keek ik niet veel, het eindresultaat viel wat tegen. We hebben mijn moeder eens een kan met kommen cadeau gedaan; ze was geloof ik blij toen alles was gebroken en opgeruimd. Het was inderdaad geen hoogstandje van eigentijdse vormgeving, maar toch, zoals die man daar zat te werken en allerlei nuttige dingen maakte uit de vormeloze klei... dat zal ik nooit vergeten.

"Oh, ik zit op Pudoc, in Wageningen."
 "Bij de Landbouwhogeschool zeker?"
 "Nee, bij DLO, dat is een organisatie van instituten; geen onderwijs maar enkel onderzoek op het gebied van de landbouw."
 "En wat onderzoeken jullie dan?"
 "Wij zijn een dienstverlenende instelling op het gebied van de informatievoorziening. Wij maken onder andere boeken."
 "Een drukkerij dus."
 "Nee, wij geven uit, drukken is wat anders." (Ik verzwijg maar dat we ook een drukkerij hebben om het verhaal niet ingewikkelder te maken.) "Ik zit op de afdeling boeken als redacteur."
 "Aha, u schrijft boeken?"
 "Nee, ik corrigeer ze."
 "U corrigeert drukproeven, dat heb ik wel eens gedaan, ik kan het niet zo goed."
 "Nee, ik corrigeer het manuscript, het corrigeren van drukproeven moet de auteur zelf doen."
 "En waarom doen jullie dat dan niet?"
 "Daar hebben we geen tijd voor..."
 "Maar heeft u dan wel verstand van al die wetenschappen, ik zelf ben fysicus, maar als je daar niet voor hebt gestudeerd kun je er toch niets van begrijpen, laat staan corrigeren. Ik laat wel eens wat lezen door een collega en die haalt er wat taalfouten uit, mijn Engels is niet zo best, weet je..." (Hoe breng ik het onder woorden, denk ik, en onderneem een laatste poging.)
 "Kijk, op school moesten we vroeger opstellen schrijven, duidelijk eerst je onderwerp aangeven, opbouw en indeling van je betoog en een slot dat aansluit bij de opening. Het verhaal moet niet te lang en niet te kort zijn. De zinnen grammaticaal juist en ook de spelling moet goed zijn. Als een onderzoeker rapporteert, een boek schrijft, heeft hij met dezelfde problemen te maken. Ook al ben ik geen vakgenoot, ik moet het toch een beetje kunnen volgen. Tenslotte schrijft men niet voor mensen die het allemaal al weten, maar voor hen die er iets van moeten leren. Als onbevungen buitenstaander haal ik er dingen uit die de auteur zelf niet ziet. (Ik ben bang dat hij het nu niet meer kan volgen, maar ik heb geluk.)
 "Jaja, maar zo veel mensen lezen mijn verhalen niet hoor, is dat nu wel nodig allemaal?"
 En dan verzeilt hij in een lang betoog, dat hij alleen maar schrijft omdat het van zijn baas moet, dat het goed is voor het jaarverslag en zijn promotiekansen. Heb ik daar al die jaren zo mijn best voor gedaan?...

Enige tientallen personen per jaar mogen ervaren wat ik zoal op mijn checklist heb staan. Hun geestesprodukten worden als vuile fotocopie, meestal onvolledig, op mijn bureau gedeponeerd. Het origineel gaat thuis in de kluis, veilig voor het rode potlood van Pudoc. Dan probeer ik te laten zien dat ik ook mijn vak versta. Nou ja, waar bestaat dat uit? Een aantal opmerkingen in de marge die niet

au serieux worden genomen, wat gezeur over alinea's en indeling. En de spelling, dat laat hij graag aan ons over. Haha, de auteur erkent zijn eerste tekortkoming (punt voor de redacteur). Nu gaan we eens kijken naar het eigenlijk allemaal over gaat, formuleringen, gevolgtrekkingen, verwijzingen, woordkeuze. Dit is het grootste avontuur. Er zijn zijn auteurs die meer met het bijltje hebben gehakt, meestal een garantie voor een zeker eindresultaat. Helaas kan de ervaren auteur ook zulke moeilijke vragen stellen, dat je moet toegeven dat je dat probleem nooit eerder bij de hand hebt gehad (punt voor de auteur). Dan zijn er de chaoten, die willen wel maar kunnen niet. Zij doen zich in eerste instantie opvallend standvastig voor, maar geven zich al gauw gewonnen, in deze categorie valt helemaal geen eer te behalen. En het vervelende is, het zijn vaak zulke aardige mensen. Ik hoop dan altijd maar dat ze snel een topfunctie zullen krijgen en nooit meer hoeven te publiceren. Het gros van de cliënten beziet eerst wat korzelig, later meer inschikkelijk het commentaar, weerlegt enkele punten van kritiek en toont dan zijn goedheid door te verklaren dat het geen bezwaar heeft tegen de rest van de correcties. Dit komt er meestal op neer dat je de rest van het werk alleen mag doen (de zgn. Pyrrusoverwinning). Het gevaar is ook dat je je te veel gaat vereenzelvigen met het manuscript. Je slooft je uit om het steeds maar beter te maken. En wat de zaak niet eenvoudiger maakt: er zijn zo veel personen die belang hebben bij het werk, die meedraaien in de totstandkoming. Dus moet je de verlangens van de auteur bepleiten bij de produktie, de eisen van de productie bij de auteur, de belangen van de lezer weer bij de auteur en productie, ga zo maar door, en dan blijken ook nog de boekhandel, het ministerie en de instellingen van onderzoek hun deel op te eisen. Je bemiddelt, onderhandelt, belt, schrijft, beslist en in het beste geval is geen van de partijen boos. En dan vraag je je af, wat heb ik nu eigenlijk gedaan...?

Maar de pottenbakker, die legt een brokje klei op zijn draaitafel, maakt zijn handen nat, grijpt de klei vast en drukt zijn duimen er in en even later heeft hij een vaas gemaakt. Die man heeft een vak, die doet wat, die maakt wat...

Rob Aalpol

Woordenlijst beleid in de sector Informatieverzorging

J. Christopher Rigg

baas. Zie BAS

BAS: een informatiesysteem dat de behoefte aan literatuur in Wageningen voorkomt

begeleiding (verouderd begrip): het overhevelen van werk naar een assistent

begeleidingscommissie: commissie die advies bij andere commissies gaat vragen

beleidsinformatie: de informatie in een zeepbel

beslissingsbevoegdheid: het recht over iets te beslissen waarvan je niets weet

besluit: een kruis in de marge

besluitvorming: het tekenen van lijnen in dwarse richtingen. In de plantenveredeling kruisvorming genoemd

bureauredactie: het herschrijven op (niet van) een bureau

centrale literatuurdocumentatie:

(1) de documentatie van niet-gedecentraliseerde literatuur

(2) de niet gedecentraliseerde documentatie van de literatuur

codinering

(1) het gezamenlijk nuttigen van een voedzame maaltijd

(2) het bij elkaar brengen van functies die niets met elkaar te maken hebben. Ook coördinering genoemd

computer. Zie CPU

concept-samenwerkingsovereenkomst

(1) voorstel om je werk aan iemand anders over te laten

(2) (euphemistisch) integratie-voorstel

COWI: groep mensen die af en toe bulls overhandigen (leenwoord uit het Engels)

CPU: central processing unit van een gedecentraliseerde informatiesysteem, in het Nederlands als CVE (centrale verwerkingsezel) bekend

decentralisatie: het uit elkaar halen van functies die bij elkaar horen

detabeest: een soort hert met de taxonomische naam Pudu pudu (syn. Pudella pudu) (Artiodactyla: Cervidae)

dienstverlening (zeldzaam begrip): het helpen van mensen met iets waarmee zij geholpen willen worden. Grotendeels met service vervangen

documentatie-activiteit (verouderd begrip).

Zie informatiewerkzaamheid

drukkerijvoorzieningen. Zie drukwerkfaciliteiten (1)

drukwerkfaciliteiten

(1) drukkerijen

(2) drukpersen

geïntegreerd informatiesysteem

(1) (hypothetisch) informatiesysteem dat integratie heeft ondergaan

(2) (in de praktijk) gedentraliseerd informatiesysteem

grijze literatuur: smerig drukwerk op milieuvriendelijk papier

HoRSI: Horticultural Research Subject Index
herstructureren: ontwrichten
hiërarchische leiding: pikorde
informatie

(1) verschaft kennis of inzicht. Ook inlichting genoemd

(2) titels, trefwoorden en andere nuttelose dingen, speciaal als in een computergeheugen opgeborgen, die door informatiespecialisten als nuttig voor anderen worden geacht

informatie-infrastructuur

(1) (letterlijk) landinrichting van de informatie

(2) piepers, liften en andere communicatiemiddelen in het Jan-Kopshuis

informatiespecialist: iemand die weet domme vragen aan een informatiesysteem (zoals BAS) te stellen

informatiesysteem: een stelsel waarin de informatie verdwijnt; soms komt informatie ook eruit. Voorbeeld: BAS

informatieverzorging: het knoeien met de feiten

informatiewerkzaamheid: het stellen van een vraag aan een informatiesysteem

input (uitgespr. impoet): het verdwijnen van informatie (2. betekenis) in een informatiesysteem

integratie

(1) $\int_{i=1}^{i=n} x_i \cdot dy$

(2) dergelijke onbegrijpelijke uitspraken bij de organisatorische bijsturing

integratie-voorstel: voorstel waarover de directies van twee instellingen veel lof uiten maar om technische redenen verwerpen

klieringhuis

(1) instelling die zich met informatie (2. betekenis) over hormonen bemoeit

(2) het opruimen van de rommel. Ook voorjaars schoonmaak genoemd

landbouw (in bredere zin): alle vakken van de wetenschap, inclusief de niet-westerse wijsbegeerte en de gedragswetenschap van de zee-komkommer

lijn: aansluiting op een CPU

literatuur (verouderd begrip). Vervangen met informatie (2. betekenis)

literatuuronderzoeker (verouderd begrip).

Vervangen met informatiespecialist

literatuurstudie (ouderwets). Zie informatiewerkzaamheid

marketing. Ook verkoop genoemd. Zie verspreiding

netwerk

(1) lijnen die door elkaar zijn gehaald

(2) besluitvorming

onderzoek: oude ambacht, nog steeds in Wageningen gebezigd

organisatorische bijsturing: gezamenlijk begrip voor coördinatie, decentralisatie, privatisering en herstructurering

outputverspreiding: gieren
 overheid: apparaat om transparanten mee te projecteren
 publikatiemedia: de aarde waarin een publikatie tot stand komt
 rapport: betrekkingen, met name goede betrekkingen
 rapportencentrale: instelling waarover een verslag is verschenen, dat in de voorgestelde instelling hoort opgeborgen te worden
 reorganisatie
 (1)(vroeger) uitbreiding
 (2) inkrimping
 research
 (1)(letterlijk) terugzoeken
 (2)(modewoord) onderzoek; studie
 samenwerking
 (1) het doorgeven van WeRK dat je net zo goed zelf kan doen
 (2) het knoeien met zaken waarvan je niets weet. Ook medewerking genoemd
 samenwerkingsovereenkomst
 (1) gelegenheid voor een borrel
 (2)(euphemistisch) integratie
 SAWI: meervoud van sow, een vrouwelijke varken (uit het Engels)
 schaalvergroting: op A3 fotokopiëren van lange verslagen of herstructureringschema's
 SDI: het gedeeltelijke indammen van de informatiestroom, afkorting voor self-destruction of information
 service: een voorziening waarvoor geen behoefte bestaat. Voorbeeld: balieservice
 studie
 (1) onderzoek
 (2) WeRK (1. betekenis)
 terminal: waar de informatie (2. betekenis) verdwijnt
 überhaupt (Germanisme): overheid
 uitdrukking: het uitbesteden van drukwerk verantwoord beleid (ouderwets). Vervangen door herstructurering of privatisering
 verslag. Zie rapport
 verspreiding. Zie outputverspreiding
 WeRK
 (1) inforMAtIewErkzAAmhEid
 (2) Club van redacteuren waarin de leden van de afdeling Publikaties deel mogen nemen omdat het weinig reisgeld kost
 wetenschappelijke informatieverzorging. Zie wetenschappelijke-informatieverzorging
 wetenschappelijke-informatieverzorging. Zie informatieverzorging
 zoekprofiel. Zie lijn

Op Staverman
 In der Beschränkung zeigt sich der Meister.
 Goethe

Op Anne Steunebrink
 "Nothing is won without sacrifice".
 Leslie Charteris: The last hero

Op Sander van Tongeren
 Ze zeggen, dat ik van alle klagers de ergste ben,
 Maar dat moet, want als ik niet meer klaag, is de wereld aan de grond geraakt.
 Boerensmeekgebed (Boer en Tuinder)

Op Jan Vermeulen
 Een vlot modern zakenman.
 Maandblad Succes

Op Cees Voogd
 63 - 78
 Beknopte Ned. U.D.C.-code

Op Toon Wassenberg
 Man konnte ihn nach Tisch einen Tag wie den anderen am Billiard finden.
 A. Mörike: Mozart auf die Reise nach Prag

Slotvarium
 Niets is er of het heeft zijn goede zijden,
 Wie dit vergeet, slaat zijn gemoedsrust stuk,
 Wie zich tot subjectieve maten laat verleiden,
 Verliest zijn evenwicht en daarmee zijn geluk.
 M. Wagenaar Hummelinck: Balans

Weinig noten

Hij was een vrij nauwkeurig man
Die niet swingde uit de pan.
Maar toch voor een grapje ertussendoor.
Al ging de clou hem soms teloor.

Dit deerde hem allerminst in het geheel,
Want hij was gewend te lopen in 't gareel.
Iedere mogen weer present
Hij was 't niet anders meer gewend.

Te werken met zijn trawanten
Tezamen voor al die ignoranten
In het agrarisch vaktaaltje,
Gaf hij toch maar menig staaltje.

Hij was niet melancholiek,
Ook voelde hij zich nimmer ziek.
Toch be kroop hem soms een gevoel,
Dat hij soms miste een doel.

Hij had het niet vaak,
Maar meestal op de zaak.
Dan miste hij de aansluiting,
En dat was echt geen aanfluiting.

Hij ging bij zijn dokter om raad,
Maar deze kwam evenmin tot daad.
Dus ging hij bij zich zelf na
Wat er nu mis was aan pa.

Na lang wikken en wegen
Kwam hij zich zelve tegen.
't Vreemde was begonnen na de barakkentijd
Vanaf toen miste hij een beetje de saamhorigheid.

Niet dat huize Kops
Was geheel een flops.
Maar toch
Het was och.

Hij legde het probleem aan zijn vrouw voor
Zij had voor een tijdje ook al iets door.
En samen zijn ze aan 't oplossen geslagen,
Maar dat duurde wel een paar dagen.

Ze verzonnen samen een oplossing
Voor het probleem, waar het om ging.
En al was het niet voor 100 procent,
Hij voelde zich daarna weer een hele vent.

Samen met zijn vrouw,
Want die was 't, die 't wou
Zijn ze aan het kraken gegaan:
Er was nog plaats in de Voogdlaan.

Hij voelt zich hier pluis
In wat hij noemt zijn thuis.
En hij heeft het gevoel
Dat hier hoort te staan zijn stoel.

Hij was een vrij nauwkeurig man
Die niet swingde uit de pan.
Had ook weinig noten op zijn zang,
Maar ging wel zijn eigen gang.

A.S.

De wereld een dansfeest

Ik maak mij op en kleeid me aan
Om naar het dansfeest toe te gaan.
De spiegel spiegelt mij wat voor,
Ik tip verwachting aan mijn oor.
Ik drink verrast het eerste glas
En ben de beste van de klas;
Ik kies met wie ik dansen zal
Op dit, mijn debutanten-, bal.
Maar als de avond ouder wordt
Breekt de muziek, de blijheid hort:
Ik spreek wie eerder is gekomen,
Die het program al kunnen dromen.
Een moeheid voor een mens te zwaar
Dwingt mij tot slapen - even maar.
De waarheid heerst tot het ontwaken:
Men is door ieder aan te raken.
Daarbinnen schijnen hoop en geloof
Nog onverbruikt, nog niet beroofd.
De band zet in, we feesten voort.
De droom wordt door de tijd gesmoord.
En als een volgend feest mij noodt,
Dan ga ik weer, en houd mij groot.

Writing kids

Heeft u al iets gedaan aan de schrijvende kits(ch)?
Of wacht u liever en drijft u het op de spits?
Of prefereert u een tekening misschien?
In plaats dat getype op de IBMachine.
Ho, wacht. Dit is niet voor de reclame,
Maar voor een uniform tezame.
't Geheel moet namelijk passen typografisch,
Dat is dan netjes voor de komende generaties.
Die zijn dan ook gebaat bij 2 klikjes;
Het boekwerk wordt anders te dikjes,
Indien u de regelafstand groter maakt.
Het is een plicht, dus niet verzaakt.
En let dan ook op het bolletje.
Al is het beslist geen lolletje,
Maar louter een prestige-zaak,
Zoals het gebeurt bij hoge heren zo vaak.
Deze elite schrijft niet met balpen;
Ze schrijft helemaal niet, als 't even ken.
Bovendien bekijken ze alles zwart-wit,
Zoals een foto zonder pit,
Waar het ontbreekt aan kleur,
Dat geeft het leven te veel fleur.
Deze heren blijven geheel anoniem;
Ze werken zelfs niet onder een pseudoniem.
Maar wel binnen een zeker kader.
Kom hen daarbuiten niet nader.
Uw toekomstbeeld zou zijn voorspeld:
Geen nageslacht, zoals verteld.
U zou zelf nooit meer een gedicht maken;
U zou tot uw opvallendste collega's geraken;
U zou misschien zelf zijn een gedicht:
Een wensdroom, als u was gezwicht.
Maar u zou zeker geen anekdote gelijken,
Want een grapje gaat niet over lijken.
Maar kom, wat een sombere gedachten,
Niemand zal deze kronkels verwachten.
Want u komt de heren niet nader,
De gedachten zijn alleen maar de vader.
U wilt niet behoren tot het balie-servies,
Of als plaatje op de micro-vies.
Hè bah, in de computer zit u reeds,
Onder andere uw huisvesting in de States.
Maar dat valt buiten de werksfeer
En dat verdient een andere eer.
Daar zou u paginavullende vellen
Mee kunnen tellen.
Maar dat bent u niet van plan,
Want uw gedachten doen er iets an.
U herinnert zich opeens daarnet.
't Had iets te maken met een vignet,
Of was het iets anders ergerlijks.
Nee, het was: of iets dergelijks.
Wat u eigenlijk zeggen wou,
U bent het al vergeten, zo gauw.
't Was iets over een lustrum schrijven,
Of laat u het bij een tekening blijven?

Ab Surdus

Zonsondergang

Het schoolplein en de zandbak verlaten,
de klimrekken leeg, schommels in de schemer.
Jaarringen schuiven over de gevel,
in mijn herinnering vullen zich de gaten.

Verweg in het westen
het zwart silhouet van een vogel
spartelend in een draaikolk van bloed.
Verlichte ruiten van een trein in de verte.

Een glimlach in een trieste straat,
een voetstap op de gracht,
vage treurigheid om zoet verlies:
een lang, lang afscheid als versterven.

Gestorvenen mengen zich schimmig
met het gladde wateroppervlak.
Ik houd mijn handen met de palmen boven:
twee dode vissen met de buik omhoog.

Jan van der Burg

ERREATA bij MENGVOER - 25 JAAR PUDOC pagina 2

Het geboortekaartje van Pudoc - 5

foto's: Duivendaal, 30 oktober 1967, 10 jaar Pudoc - 7 / Costerweg, 21 mei 1965, opening
Centrale Offsetdrukkerij - 8

Sasfutura-logika - 11

foto's: J.F.G. van den Bergh - 12 / Uitstapje 1961 - 13 / Uitstapje 1964 - 14

De belevenissen van een Pudociaanse krielenfokker - 15

Bram Mutarde presenteert... - 16

foto's: L. Weiss - tegenover 16 / G. Koster - tegenover 17

Een betere wereld - 17

